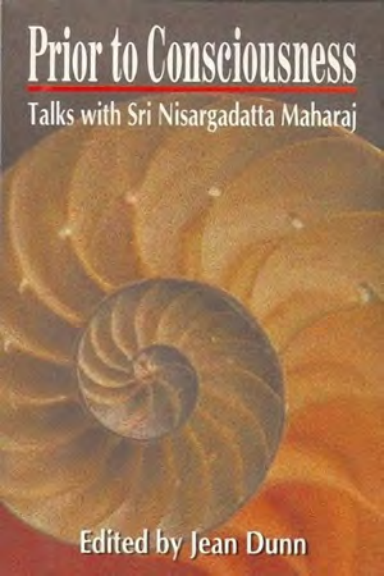

Prior to Consciousness

Talks with Sri Nisargadatta Maharaj

Edited by Jean Dunn

A tudatosságot megelőzően

Beszélgetések Sri Nisargadatta Maharajal

Szerkesztő
Jean Dunn

*A Végtelent váratlan vendégként
Képzeljük megérkezni,
De hogyan is érkezhetne meg,
Ami soha el sem távozott?*

-- Emily Dickinson
Bolts of Melody - New poems of Emily Dickinson
(New York: Harper and Row)

Előszó

Sri Nisargadatta Maharaj tanítása bizonyos tekintetben könnyen, más tekintetben rendkívül nehezen megfogható. Könnyen, amennyiben hajlandók vagyunk rá, hogy teljesen őszinték legyünk önmagunkhoz, és hajlandók vagyunk megvizsgálni azokat a másoktól származó fogalmakat, amelyekkel saját börtönünket megépítettük. Az önvizsgálat rendkívül nehéz, mert nagyon szorosan kötődünk a fogalmainkhoz – nem akarunk lemondani azokról. De ha a TUDNI vágyás lobogó tűzként éget bennünket, akkor bele fogunk vágni. Azt, hogy kik vagyunk, csak személyes tapasztalatból tudhatjuk meg, nem könyvekből, sem nem mások révén.

Maharaj arra ösztökélt bennünket, hogy fedezzük fel az „én” mibenlétét. Olyan volt, akár egy sebész, aki éles szikével minden lényegtelen dolgot lemetsz. Kérdései következtében gyakran találta magát az ember a „senki földjén”, azt sem tudván, hogy miről beszél. Válaszai soha nem voltak előre láthatóak. Nem adott helyt semmilyen szentírásokból vett idézetnek – csak a személyes tapasztalatnak – és elég dühös is tudott lenni emiatt. Egyszer, amikor valaki Dakshinamurtit, egy hindu istenséget idézett, Maharaj így válaszolt: „Kapaszkodj Dakshinamurtiba! Mi van teveled? Mi a te tapasztalatod?”

Többségünk a test-elmével azonosítja magát, így hát ragaszkodunk hozzá, hogy megtudjuk, mi ez a test-elme. Nemde az apai spermiumból és az anyai petesejtből származik? Vagyis a test az elfogyasztott táplálék terméke, és fennmaradását a táplálék biztosítja, amelynek az eszenciáját az öt elem képezi. Ez az, ami lennének? Tudatosság nélkül a test holt anyag lenne. Amikor a tudatosság elhagyja a testet nincs individuum, nincs világ, és nincs Isten. A tudatosság csak akkor lehet ön maga tudatában, amikor fizikai formában megnyilvánult. A tudatosság látens módon benne van minden búzaszemben, vagy élelmiszerben, az öt elem mindegyikében – univerzális, személytelen, mindent átható. Minden tudatosság, és ez az, ami jelen pillanatban vagyunk. A tudatosság a formákon keresztül hat, a formák pedig a gunák, a satwa (létezés-fény-tisztaság), tamas (tehetetlenség-passzivitás-sötétség), rajas (tevékenység-szenvedély-energia), valamint a kondicionálás szerint alakulnak ki. Mi történik, amikor egy ilyen forma „meghal”? A forma újra az öt elem részévé válik, és a tudatosság beleolvad az egyetemes tudatosságba. Mindez a történeti folyamat a tudatosság játéka.

Mielőtt ez a forma létrejött volna – mi voltam én? Az, ami az egyetlen valóság. Az Abszolút Parabrahman – ezek szavak csupán, amelyeket azért találtunk ki, hogy megnevezzük a Megnyilvánulatlan, a Megnevezhetetlent. Az örök „ÉN” abszolút kondicionálatlan, időtlen, tér nélküli Létező, amely nincs tudatában a létezésnek (mivel nincs más). Én az Én Vagyok vagyok, az, ami mindig is voltam, ami mindig is leszek, mindörökké.

A világ minden tájáról jöttek keresők, hogy Sri Maharaj spirituális útmutatását kérjék. Jelen könyv azon hangfelvételeknek az átírását tartalmazza, amelyek az 1980-tól Sri Maharaj 1981. szeptember 8-án, 84 éves korában, gégerák miatt bekövetkezett haláláig terjedő időszakban folytatott kérdés-felelet során elhangzottak. Maharaj csak marathi nyelven tudott beszélni, és minden ülésnek volt egy tolmácsa, nem mindig ugyanaz, akiknek nagyon hálásak vagyunk. Leggyakrabban Sri S. K. Mullarpattan, Dr. D. Doongaji, Ramesh S. Balsekar, és (néhai) S. V. Sapre fordítottak, és esténként csak Mohan tolmácsolt, ahogy emlékszem. Esetenként voltak mások is, de általában az előbb felsoroltak voltak azok, akik napi rendszerességgel fordítottak. Nagyon hálásak vagyunk Miss N. Vanajanak is, aki olyan nagy kitartással végezte a beszélgetések rögzítését.

Maharaj életének utolsó két évében semmilyen kérdéssel nem foglalkozott, amely e világi étellel és annak jobbitásával lett volna kapcsolatos. Kizárólag a legmagasabb igazságot tanította, és testének legyengült állapota miatt, bizonyos napokon alig volt beszélgetés. De még egyetlen mondata is olyan volt, akár egy Upanishad. Válaszai nyersen őszinték és élesek voltak, és nem táplálta senkinek az egóját – sőt, kijelentette, az a célja, hogy ezt a „pseudo-entitást” elpusztítsa. Az ő jelenlétében lenni a vibráló igazság átélését jelentette, amit lehetetlen leírni. Bámulatba ejtő volt megfigyelni őt, ahogy egy ilyen kimagasló „személyiség” is lehet boldog, mérges, szomorú, vidám, gúnyos, vagy szelíd, és ahogyan a különféle érzelmek ezen a „csomagon” játszottak, akár a napfény a vízfelszínen. Soha semmilyen kísérletet nem tett, hogy változtasson ezen ... csak tegyék a dolgukat, az nem ő. A rák miatt rettentően szenvedett, de soha senkit nem láttam, aki őnála bátrabb lett volna. Száját soha nem hagyta el panasz. Teste olyan lehetetlen módon meg volt viselve, amennyire csak lehetett. Az ember csak teljes szeretettel és megilletődéssel nézhetett rá. Bár kétség nem fért hozzá, hogy Sri Maharaj formája ráktól szenved, ő ugyanúgy végezte tovább a

megszokott, napi négyszeri bhajanokat, a napi kétszeri, kérdésekből és válaszokból álló találkozókat, jóllehet amikor a test gyengébbé vált, ezen időszakok gyakran lerövidültek. Elegendő volt a jelenlétében lenni. Csak a vége felé fordult elő, hogy keveset beszélt.

A szövegben előforduló ismétlődések szükségesek, mivel Maharaj folyamatosan a fogalmainkat döntögette, minden alkalommal visszavitt bennünket a gyökérhez, amikor megpróbáltunk elkalandozni a levelek és az ágak felé. Amikor megpróbáltunk a szavakba kapaszkodni, akár az ő általa használt szavakba is, kilőtte őket alólunk. Ahogy valaki egyszer mondta: „Rendkívül hálás vagyok Maharajnak. A legnagyobb különbség, akárki máshoz viszonyítva, hogy ő azt válaszolja, ami a leghasznosabb, és a legjobb, de az emberek azt akarják, hogy a tanítások rendszert alkossanak, ami végül tönkreteszi őket. De Maharaj nem aggódik. Szerdán azt mondja, hogy a piros fekete, pénteken pedig azt, hogy a piros fehér, de a válasz abban az időben korrekt, mert megváltoztatja a kérdésseltelevő orientációját. Ez mérhetetlenül értékes és egyedi.” Az olvasó egyszerre csak néhány oldalt olvasson el, és tűnődjön el rajta, meditáljon felette.

Mivel jelen könyvet olvasod, feltételezhető, hogy, Maharaj szavaival: „Megcsináltad a házi feladatot.” Amennyiben készen állsz, hogy az ezzel a pseudo-entitással való identitásodat feladd, olvass tovább, és örömteli utazást kívánok.

J. D.

1980. április 4.

Kérdező: Beszélne Maharaj a guru kegyelméről?

Maharaj: A legfontosabb szükséglet a guru szavaiba vetett hited intenzitása; mihelyt ez megvan, a kegyelem automatikusan árad. A guruba vetett hit a belső tudatosságon, az ember Önvalója iránti hiten alapul. A létezés iránti szeretetet próbálok magasabb szintre irányítani. Az Önvaló iránti szeretet olyan tartós, hogy templomok épültek rá. A létező Krisztus-tudatosság ez; az emberben lévő hit? Krisztust az embert megfeszítették, de az egyetemes tudatosság, amely az övé volt, ma is él.

K: Létezik módszer ennek a szeretetnek a felszabadítására, vagy felemelésére?

M: Ez egy *vritti* (mentális módosulat), amely része a folyamatnak. Léteznek különféle akciók, gyakorlatok, stb. Még a hétköznapok során is végzel bizonyos procedúrákat; nemde a tudatosság puját (imádást) jelentik ezek?

K: Maharaj arról a fajta szeretetről beszél, amely magát a tudatosságot is meghaladja?

M: Az egyetemes tudatosság támasztotta szél az, amely a másmilyen szeretet élteti. A legtöbb ember szeretete valamely egyénre korlátozódik.

K: Hogyan fejlődik az ember egyetemes szeretetté?

M: Ismerd a hamisat hamisnak, ez minden, amit tehetsz; nem tudod a dolgokat megváltoztatni.

K: Nem veszíti el a szeretet az elevenségét, ha elveszíti a tárgyát?

M: Ha a test szintjéről kérdezel, nem fogsz visszatérni a test létrejöttét megelőző állapotodba. Mielőtt a „szereget” szó létrejött, te vagy. A testtel való identifikációt megelőzően, vissza kell hátrálnod Abba.

Mivel valódi állandó állapotomat megtaláltam, már nincs szükségem semmire sem, úgyhogy csak a távozást várom. A teljességnek ebben az állapotában egyáltalán semmilyen szükséglet

nincs. A teljességnek ez az állapota már gurummal való találkozásomat követően következett be; ha gurummal nem találkoztam volna, úgy éltem és haltam volna meg, mint egy átlagember.

Gurummal való kapcsolatom alig két és fél évig tartott. Mintegy 200 kilométerre lakott, és négyhavonta jött ide, tizenöt napra; ez lett a gyümölcse. A hozzám intézett szavai nagyon mélyen megérintettek engem. Csak egy dolgot tartottam szem előtt: Gurum szava az igazság, és ő azt mondta: „Te vagy a *Parabrahman*”. Semmilyen kételyem, és semmilyen további kérdésem nem maradt erről. Amint Gurum átadta számomra, amit el kellett mondania, soha többé nem törődtem más dolgokkal – a Guru szavain csüggttem. Pontosan tudom, hogy mi ez a jelen tényállás, hogy milyen átmeneti, és az örök állapotot is ismerem. Semmi hasznát nem veszem ennek a mulandó állapotnak. Most, hogy visszatérsz az országodba, jnani minősítésed lesz. Mondd, milyen jelentést tulajdonítasz a jnani szónak?

K: Azt hiszem, hogy az itt jelenlévő indiaiak közül, akik már régebb óta itt vannak, néhányan sokkal képzetebbek, inkább ők tudnának erről beszélni.

M: Az indiaiak jelen termése a materiális szempontból nagyon fejlett nyugatiakat követi. Nem a spiritualitást keresik – a nyugati tudományos fejlődést szeretnék követni, titeket akarnak utánozni. Mivel az „Én Az Vagyok”-ot Maurice Frydman neve fémjelzi, el fogják azt olvasni, a Jean Dunn könyvnek szintén nagy jelentősége lesz. Én semmiféle Istenre vagy spiritualitásra vonatkozó ismeretnek nem vagyok híján, mert már tökéletesen tudom, hogy mi a gyermek-elv. Amikor megismerkedsz a tudatlan gyermek-elvvvel, létezőséggel, akkor semmilyen spirituális vagy világi törekvés nem fog megfelelni a várakozásodnak.

1980. április 8.

Kérdő: A világ, amit látunk, gondolat? Egyes helyeken azt olvasni, hogy ha valaki látja a világot, nem látja az Önvalót, és megfordítva, ha látja az Önvalót, nem lát megnyilvánulást.

Maharaj: A világ nem más, mint a te saját „én” tudatosságod képe. Ha telefonhívást kapsz, és azt mondod, hogy te vagy, a világ azonnal megjelenik. Amikor mélyen alszol, és úgy érzed, hogy ébren vagy, az egyidejűleg álomvilág is megjelenik. A világ az „Én Vagyok”-kal jelenik meg az ébrenlét és álom állapotokban.

K: Látható a világ az egó jelenléte nélkül?

M: Mikor van jelen az egó? Az egó akkor van jelen, amikor reakcióid vannak. Bármilyen spontán megfigyelhető átveszel. Ragaszkodsz hozzá, nyilvántartod, ekkor csak az egó van jelen egyedül.

Építési anyagot látsz az úton heverni – arra gondolsz, hogy ács vagy, és tervezgetni kezdesz, hogyan használnád fel ezt az anyagot; a gondolkodási folyamat beindult, az egó beindult. Ha senki sem vagy, akkor nem törődsz az építési anyaggal – akkor csak észleled, és méész tovább az utadon. Amint kikerül a látókörödből, az elmédből is kikerül; de ha megkapod a kézbesítést, akkor elgondolkodsz rajta, és az egó elkezdődött.

K: Tehát, akkor merül fel a látottak hasznossága, amikor az egó létrejön?

M: Igen. Ez a természete.

K: Térjünk vissza a másik kérdésemre, hogy amikor a világ látható, az Önvaló nem; amikor az önvaló látható a világ nem – így van ez?

M: Ez a másik út. Amikor tudod, hogy te vagy – a világ van, ha nem vagy – a világ nincs.

K: Az „én” az Én? Az „Én Vagyok”, és az „én egy ember vagyok”, amely az egó, gondolatok közötti különbségről beszélek. Az „Én Vagyok” tudatosságban létezik a világ? Ön látja a világot?

M: Felébredéskor még csak létezés érzeted van, szavak nélkül, ez az elsődleges elv, az előfeltétel; később kiteljesedik a tudásod, hogy te vagy, és a világ van, de ez illúzió, akár a nyúl szarvai. A világ olyan, mint az álomvilág, végül is. Nagyon alaposan értsd meg ezt a problémát; túl sokat foglalkozol az egóval. Megértetted, amit az egóról mondtam?

K: Azt hiszem igen, de ha feltennék egy másik kérdést, talán fel tudnám oldani a problémát. A kígyó és kötél (a kötelet a gyengén megvilágított helyen tévedésből kígyónak látjuk) analógiába a világot helyettesítve, hol a téves identitás?

M: Az Én a világ. Az Én és a világ közötti téves azonosság eltávolításáról beszél, ugye? Először is, rendezd el az Ént, értsd meg, hogy mi az Én. Ismerje meg elsőként az Ént, majd ismerd meg, hogy mi a világ. A világ megjelenésének az oka, hogy megtudtad, hogy te vagy.

K: Hogyan lehet ébrenléti állapotban tökéletesen elveszíteni a világ érzetét, és csak az Énként lenni?

M: A Nappal kell, hogy konzultálj. Kérdezd meg tőle: „Hogyan szabadulsz meg a fényedtől?” ... a fény a nap megnyilvánulása. Külön tudod választani a Nap fényét a Naptól, vagy a Napot a fénytől? Mivel van a Nap, van a fény is; mivel te vagy, van a világ is.

Mivel a tanúság állapota van, ezért te vagy; mivel te vagy, a tanúság kitapinthatóan érezhető; mivel a Nap van, a fény van. Ha nincs tanúság, hol van a tanú? Időzz ebben.

K: A létezés a tanú?

M: A tanúságnak két szakasza van; a létezőség a tanúja mindezen megnyilvánulásnak. Ennek a létezőségnek a tanúja a tudatosság, ami az örök elv, az Abszolút története.

1980. április 14.

Maharaj: Amíg érdekel a megnyilvánult világ, addig nincs időd, hogy eljuss a gyökérhez. A gyökér ez a tudatosság, amely akkor jelent meg, amikor gyermek voltál. Minden mostani tevékenységnek a gyökere az a pillanatban, amikor gyermek voltál. Abban a gyermekben, a legfontosabb minőség – a kémiai, a tudatosság – készítette a fényképet. Attól a pillanattól kezdted el az információk gyűjtését, és jelenlegi tevékenységeid arra az alapra épülnek.

Az embereket annyira érdeklik a szavaim, hogy senki sem próbálja meg kideríteni, hogy mi a gyermek tudatosság. Csak a tudatosságban való megállapodáskor ismerheted meg a gyermek tudatosságot. Ez az egyetlen út.

Kérdező: A gyermek tudatosság visszafejlődést jelent a felnőtt tudatossághoz képest. Ha ebben az állapotban nem tekintjük a gyermek vagy a felnőtt tudatosságot, akkor csak létezés van – nincs tovább adott irány.

M: A gyermek tudatosság és a felnőtt tudatosság között semmi különbség.

K: Ha a kisebb fazekat kitöltő tér ugyanaz, mint a nagyobb fazekat kitöltő tér, hogyan lehet felismerni a kisebb fazekat?

M: A világegyetem magja dimenzió nélküli, de a test miatt megjelenik a tudatosság, és azonosul a testtel, de valójában minden megnyilvánult, mindent átható tudatosság. Az „én szeretet” nyilvánul meg. Az univerzumban, egészét tekintve, nincs szó nyereségről vagy veszteségről, a kérdés csak a testtel való azonosulás esetén merül fel.

Ki eszik, amikor táplálkozol? Az „én vagyóság”. Az étel „én vagyóság”-ot is tartalmaz, így amikor elfogyasztod, fenntartod az „én vagyóság”-odat. Jóllehet az „én vagyóság” benne van a táplálékban, senki sem azonosul a táplálékkal – azt mondja, „ez az én ebédem; én nem ez vagyok”, de miután elfogyasztotta, és a teste részévé vált, azt mondja, „én a test vagyok” – ez a hiba, amit elkövet.

K: Szeretnék a jnani állapotába kerülni.

M: Meg kell ismerned az „Én Vagyok” tudomást. A jnani és tudás egy.

K: Ezt a tudást Ön pusztán létezés révén szerezte meg?

M: Te már az vagy, de törekedned kell rá, hogy megértsd önmagad.

K: Ön azt a létezésének a valóságos eszenciája által érti meg, vagyis nem jár tudással.

M: Jelen pillanatban a testtel azonosulsz, ezért nem ismered a titkot. Fokozatosan el fogsz jutni a tudásig, amikor valóban azzá válsz.

K: Ha csak „Én Vagyok” érzet van, hol lépnek be a fogalmak?

M: Az életadó lélegzet miatt az elmében áramlás van jelen. Az elme eszköze a szavak, így gondolatok vannak jelen – ezek a fogalmak. Nézd meg a gyökeret, a gyermek tudatosságát, és végezz vele.

K: A nehézség abban a tényben rejlik, hogy minden tudatosság azonos, hogyan lehet így elérni a gyökeret?

M: Ez a tudatosság egy fa, de volt egy mag is – menj a maghoz. A jelenlegi tudatosságod ugyanaz, mint a gyermek tudatosság; ragaszkodj ahhoz, az elegendő. Mindaddig, amíg a tudatosság jelen van, minden nagyon fontos számodra, de amikor eltűnik, akkor milyen értékkel bírsz számodra ez az egész világ? Ki a mag megismerője? Arra fordítsd a figyelmedet, hogy ez az „én vagyóság” hogyan jelent meg – akkor tudni fogod. Egyedül ezt az identifikációt fogadd el: hogy te vagy ez a megnyilvánult tiszta létezőség, a valóságos lelke ennek az univerzumnak, ennek az életnek, amit megfigyelsz, és jelen pillanatban csak viseled ezt a testi öltözéket. Jegyezd meg; annyi mindent megfigyeltél már életedben, pusztán a móka kedvéért, miért nem figyeled meg ezt is, és látod meg, mi történik? Figyeld meg, mi történik, ha a Holdra nézel, és tudod, hogy a hold azért van, mert te vagy; mivelhogy te vagy a Hold. Ez nagy ötlet, öröm, érzékeld közvetlenül, és élvezd.

K: Kell, hogy legyen valamilyen erő, amely felelős ezért a teremtésért.

M: Az erő az Én, amellyel mindenki rendelkezik az ő létezőségében – a hatalom időhöz kötött. Attól a pillanattól, hogy a létezőség létrejön, automatikusan teremt, amíg el nem tűnik. Korábban nem volt semmi – azután nincsen semmi. Csak a létezőség ideje alatt létezik a világ és a teremtés. Ez az erő az „Én Vagyok” ősi fogalmának a hite, és ez az a fogalom, amely a teremtés hálóját szövi. Az egész megnyilvánulás ebben a fogalomban jelenik meg.

1980. április 15.

Maharaj: Amikor a tudatosság önmagával érintkezik, akkor az *samadhi*. Amikor az ember nem tud semmit – és még annyit sem tud, hogy semmit nem tud – az a *samadhi*.

Kérdő: A test meg fog merevedni?*M:* A test mozdulatlanává válik. Azt követően nem realizálsz a testet. Amikor mindent felszámoltál, az a sahaja samadhi.

K: A külső és belső izzás, pezsgés érzése; egy kis meleget provokál.

M: Ez természetes. Az öt elem egymással való keveredésekor mindenféle dolgok előfordulhatnak. Az öt elem ebben a szakaszban különféle módokon fejezi ki magát a testen keresztül. Egyáltalán nem általános módon, nem szükségszerűen egyformán – minden test más és más módon cselekszik és reagál. A különböző szenteknek ezért különbözők a tanításaik. Mindezeknek közös eleme az ébrenléti állapot, az alvás állapota, és az „Én Vagyok” tudatosság.

K: Úgy tettem, ahogy Maharaj mondta. Megvizsgáltam a gyermek tudatosságát, és a magon és a fán is elmélkedtem, és megoldottam az egyenletet.

M: Mi maradt, miután e kérdések megoldódtak? Tudsz vele kezdeni valamit?

K: Nem. A vetőmag eltűnik a facsemetében, a facsemete fában, és a fa végül elmúlik. A gyermek magja eltűnik a tinédzserben, stb.

M: Nem eltűnik, átalakul. Ami marad, az a Parabrahman.

K: Az volt a benyomásom, hogy a fiú visszatér az apához.

M: Ez a benyomásod a forráson kívülről, vagy belülről származik? A szülők csak adott nevei a forrásnak, amelyet az ember mindig ismer.

Ha az embernek meg kell valamit értenie, nem igazán képes rá addig, amíg nevet nem ad neki, ez után fogja azt mondani, hogy megértette. A név nem azonos a dologgal. Apa, anya és gyermek – a nevük alapján három, de mindhárom ugyanazt a dolgot reprezentálja. Azt, ami az egyetlen egy, Ami van, és a három név csak az annak adott nevek és számok, ami alapvetően egy dolog. A *prakriti* és *purusha* egyesülése én magam vagyok; és *prakriti* és *purusha* nevek csupán – nem formák. Ez a téma csak azok számára bír értelemmel, akik komoly érdeklődők.

A Jack gyümölcs nagyon nagyméretű, vastag héjú, és a külsején hegyes tüskéi vannak. Belül található a gyümölcs, azon belül a mag. Az ember a gyümölcsöt használja fel, és a magot is, amely még több gyümölcs előállítására képes. Az emberi test ugyanilyen, ami kívül van, az csupán héj; amit az ember használ, az a belül lévő létezőség. A mag reprodukcióra használható, és az édesség, az „Én Vagyok” íze, túlértékeli önmagát, és folytatni akarja, bármi áron.

Mielőtt ezt a formát felöltötted volna, forma nélküli voltál; a forma spontán módon megérkezett, és amikor a forma megérkezett, természetes vágy keletkezett a forma nélküli állapotba való visszatérésre. Ha vissza akarsz térni a forma nélkülibe, a vágytalan állapotba, csak akkor gyere ide, azt keresendő, hogy mi vagy te. A tudatosságnak meg kell ismernie a tudatosságot. Amikor megérti önmagát, csak akkor tér vissza a normális állapotba.

K: Az itt megfordult személyek közül lett-e valakiből jnani?

M: Sokan megszerezték a tudást, akik itt jártak, de csak felületesen. Egyikük sem tanulmányozta, hogy valójában mi ez a tudás; senki nem értette meg igazán a teljes jelentését. Mit csinálnak most? Belebonyolódtak az akarásba, a vágyakozásba, és emiatt elfelejtették a tudást. Nagyon kevesen fogják e tudást tökéletesen megszerezni, és azt mélyen a szívükbe vésni. Amint megértetted e mozgás, e tevékenység eredetét, és az ok, a vágy természetét, csak akkor tudsz visszatérni ahhoz, ami vagy. Hacsak szilárdan ki nem tartasz ezen ügyben, nem fogod elnyerni a megértést.

1980. április 19.

Maharaj: Eljöttök ide, és elüldögéltek itt, de ez nem azt jelenti, hogy elvárás lenne, hogy napról napra 24 órán át folyamatosan itt üldögéljete. Ide jöttetek egy rövid időre, aztán elmentek, majd újra visszajöttök. Ehhez a testhez hasonlóan, amely tartózkodási hely, egy rövid időre.

Az Abszolútban megszilárdulva, a különbség nyilvánvalóan a létezőség és a létezőséget megelőző között jelentkezik.

Kérdező: A régi időkben, mondja az Upanisadok, minden tanítványnak egy évig kellett a Guru mellett lennie, anélkül, hogy kinyitotta volna a száját, és csak ezután tehetett fel kérdéseket.

M: A Guru közelségében ülve a tanítvány létezősége képességet nyer arra, hogy a tanítás átadásával érettebbé váljon. Megértési képessége növekszik. Ez benne jelenik meg, nem kívülről jön.

Szilárd elhatározásra kell jutnod. El kell felejtened a gondolatot, hogy te egy test vagy, és csak az „Én Vagyok” tudomássá kell válnod, amelynek nincs formája, sem neve. Csak legyél. Amikor megszilárdulsz a létezőségben, az minden tudást és minden titkot át fog adni neked, és amikor a titkokat átadta számodra, meghaladod a létezőséget, és te, az Abszolút, tudni fogod, hogy még csak a tudatosság sem vagy. Miután minden tudást megszerezted, miután megértetted, hogy mi micsoda, egyfajta békesség, nyugalom fog rajtad uralkodni. A létezőség meghaladásra került, de továbbra is rendelkezésre áll.

K: Mi ez az állapot?

M: Ez valami olyasmi, mint amikor a szarvas egy fa árnyékában megpihen. Az árnyék színe se nem világos, se nem nagyon sötét, épp a határon. Se nem szurokfekete, se nem nagyon világos, a kettő között félúton. Mélykék ez az állapot, akár a felhők. Ez szintén a *Sat-Guru* kegyelme. Minden ebből az állapotból árad ki, de ez a princípium nem formál jogot semmire, nem vesz részt semmiben, ami belőle ered, csak a létezőség elérhető. Ez a mély, sötétkék állapot, a *Sat-Guru* kegyelme. Ez a *jnani* állapota, amely nagyon, nagyon ritka, természetes *samadhi* állapot, a legtermészetesebb állapot, a legmagasabb állapot. Szilárd meggyőződéssel kell rendelkezned erről. Amint a döntést meghoztad, ne engedj belőle. A spiritualitásnak az a gyümölcse, hogy teljes mértékben megérted saját valódi természetedet, hogy valódi identitásodban megszilárdulsz. Ehhez türelemre, a várakozás és a megértés képességére van szükséged.

A sötétség, amit akkor látsz, amikor becsukod a szemed, a Guru kegyelmének az árnyéka; ne felejtse el ezt, mindig tartsd szem előtt. Pihenj a Guru kegyelmének az árnyékában. Akármikor eszedbe jutnak a Guru szavai, a Guru kegyelmének az árnyékban vagy.

Végző soron, minden beleolvad az Énbe. Lehet, hogy nagy nehézségekkel szembesülsz, de az Én iránti bátorságodnak és állhatatosságodnak szilárdnak kell lennie.

1980. április 23.

Maharaj: Légy barátja differenciálatlan állapotodnak, igaz Önvalódnak. Soha semmilyen elkülönülés nem volt, csupán tévhit, amiben élsz, hogy nem vagy vele egy.

Megértettem igaz természetemet: mindig élő, de nem úgy, ahogy mindenki más gondolja. Nem akarom ezt az életet élni a szubjektív világ tudatával, illetve a szubjektív világ tapasztalataival.

Az emberek azt mondják, muszáj élnem; én nem akarok így élni. Élek, mert ez a természetem, Az jelen van, a létezés jelen van, én csak e miatt a létezés miatt vagyok jelen. Igaz állapotom, amely teljes és differenciálatlan, meghaladja a születést és a halált. Soha nem voltam a test és elme által megkötve. Határtalan vagyok.

Én, az Abszolút, soha semmilyen módon nem tapasztaltam, hogy éltem volna, és most azt tapasztalom, hogy élő vagyok, és mindezen szenvedést ezen én-vagyok-az-élő-tapasztalat révén tapasztalom. Ez a tapasztalat időre és térre korlátozott; de mikor megértettem ezt az egészet, megértettem, hogy soha semmilyen tapasztalatom nem volt arról, hogy élő vagyok. Ez egy minden tapasztalatot meghaladó állapot.

Mi idézte elő ezt a tapasztalatot? Gurum pontos magyarázatot adott számomra arról, hogyan jelent meg az „én” tudatosság, és hogyan kezdődtek el ezek a tapasztalatok, és ahhoz, hogy megérthesd az „én” tudatosság igazi természetét, menj a forráshoz, fedezd fel, honnan jön ez az „én”.

Kérdő: Mi a különbség az én betegségem és tudattalanságom, és Maharaj betegsége és tudattalansága között?

M: Én ismerem valódi természetemet, és én Az vagyok, míg te a testre és elmére korlátozódasz, lehet, hogy ezért érezed úgy, hogy beteg vagy, jöjjön az orvos – talán tehet valamit. Mindezek a te fogalmaid, én viszont nem rendelkezem velük. Én igaz természetemben alszom, míg ellenben te kerítettél egy takarót, és úgy alszol.

Nem az az igazság, hogy amikor beteg vagy, csak a betegségedre gondolsz? Miért kerültél ebbe a helyzetbe?

Amikor hozzád beszélek, ne a test-elme identitás alapján próbáld értelmezni. Igaz állapotod mindig jelen van; sehová sem távozott. Habár nem tudad, hogy jelen van, most pedig már tudod, hogy jelen van, semmit sem tettél. Az állandóan jelen van.

Az én valódi, teljes, homogén állapotom egy apró fodrozódásként jelent meg csupán, és megérkezett a hír, „Én Vagyok”. Ez a hír teremtette az összes különbséget, és én elkezdtem ezt megismerni; de most már ismerem igaz állapotomat, így először igaz állapotomat értettem meg, majd megértettem, hogy ez a fodrozódás az én valódi állapotomon jön és megy. Míg ellenben, a te esetedben téged a fodrozódás érdekel, valódi állapotod pedig nem érdekel.

Létezésemből a Magánvalóként jött létre a megnyilvánulásnak ez az állapota. A homogén megérti az attribútumok játékát, az elme projekcióját, de a játék, az elme projekciója, nem érti meg a homogént. Abban a pillanatban, hogy megpróbálja megérteni Azt, eggyé válik vele. Mindenki az értelmét próbálja megérteni mindezeknek. Azért nem érted, mert teljesen bepólyál az „én-ez-vagy-az-vagyok” gátló befolyása. Távolítsd el azt.

A végső szempontjából nincs mit megérteni, így a megérteni próbálás akrobatikájával csak az elmének kedveskedünk.

Bármely spirituális dolog, amelynek a megismerésére törekszel, mind ebben az objektív világban, az illúzióban történik; minden tevékenységed, legyen az materiális vagy spirituális, ebben az illúzióban zajlik. Mindez az objektív világban történik, tehát mindez tisztességtelenség, semmi nem igaz ebben a csalásban.

K: Múlt este meditációban elértem az „én-én” tiszta állapotát. Megértettem azt, felismerve az Önvalómat.

M: Ez a te Önvalód valódi jelentése? Ki vele! Bármit is az, amit megértettél, te nem az vagy. Miért merülsz fogalmakba? Te nem az vagy, amit ismersz, te a megismerő vagy.

1980. április 30.

Maharaj: Ez a tudatosság az, ami az „Én Vagyok”-ot létrehozta, és fenntartja, a világ összes csodájával együtt, amelynek az ember hitelt ad; másfelől, ennek a tudatosságnak nincs hatalma önmaga felett.

A princípiumnak, amelyből kicsíráztál, rendkívüli hatalma van. Úr Krisna mondja: „Imádj engem, légy odaadó hívem.” Mit jelent ez? Az „Én Vagyok” tudomást, amely benned lakozik – azt imádd egyedül. Töltsd fel létezőségedet Úr Krisna rendkívüli tulajdonságaival; létezőséged jelenti Úr Krisnát, annak légy odaadó híve.

A kezdeti fázisban odaadásod megadás típusú. Imádsz valamilyen princípiumot, és megadod magad annak a princípiumnak. A végső fázisban az egész univerzummá válsz. A princípium iránti hited nem marad ugyanaz; folyamatosan változni fog.

Olyanok vagytok, akár a koldusok; kaptatok egy kolduló tálát, és össze akarjátok gyűjteni benne Istent.

Értsétek meg, hogy ez a ti „Én Vagyokság”-otok az Isteniség hamisítatlan formája; a tiszta Iswara állapot a ti létezőségetek.

Teljesen helyénvaló, és dicséretre méltó, hogy ezeket a beszélgetéseket hallgatjátok. Mindazonáltal, nem tudtok megszabadulni a kötöttségétől a test-elmének. Állandóan körülvesznek benneteket a kapcsolatok, illetve bizalmas viszonyok, amelyek a test-tudathoz kapcsolódnak. Higgyetek teljes hittel a létezőségekben, és engedjétek azt belenőni a megnyilvánult *Iswara* princípiumba. Ennek hatalmas ereje van – meditáljatok rajta. Ez nagyon egyszerű, de ugyanakkor nagyon mély dolog. A tudatosság a magja az Isteniségnek. Ha valódi jelentőséget tulajdonítunk neki, és imádkozunk hozzá, akkor Isteniséggé fog kivirágozni. Ha nem tulajdonítunk neki semmilyen jelentőséget, nem fog Isteniséggé kivirágozni.

1980. május 4.

Maharaj: Te test-elmeként ismered magad; ezért az én problémám az – hogyan értessem meg veled.

Úr Krisna mondja: „Minden az én kifejeződése”. A hegy aranyból van, és a hegynek a része szintén aranyból van. Én vagyok a hegy, és minden rész én magam vagyok. Az egész *létezőség* megnyilvánulás én magam vagyok, és minden lény önmagam egy mintája. Az „Én Vagyok” tudomás minden fajban én magam vagyok. A valóságos életerő – fényes, ragyogó, sugárzó, immanens princípiuma én magam vagyok.

Ha valaki teljesen, és a legteljesebb mértékben a megfelelő módon megért engem, akkor menedéket kap az én jóságos lényem árnyékában.

A *jnani* állapota a legmagasabb állapot, meghaladta a létezőséget, de a létezőség még mindig jelen van, így a létezőséggel együtt az Abszolút – a mélykék, jóságos állapot, szemek nélkül.

A tudomás a mélykék, csendes, békés, jóságos árnyékban pihen. Amikor az árnyék elvonul, akkor látja a különböző megnyilvánulásokat, univerzumok és világok formájában. De amikor az árnyékban van, ebben a mély, sötétkék állapotban, teljesen nyugodt.

Kérdő: Maharaj abba készül hagyni a beszélgetést?

M: Amíg lesznek megválaszolásra érdemes kérdések, addig a beszélgetések folytatódni fognak. Közeledem az időm végéhez. Ha kérdésed van, tedd fel.

K: Szeretnék Maharajal maradni, ameddig csak lehetséges.

M: Haza is mehatsz akár, amit elültettél, amit befogadtál, meg fog téged változtatni. Mindened megvan hozzá.

K: Érzem. Hálás vagyok, hogy életem végén eljutottam ide.

M: Idejöveteled ugyancsak spontán esemény volt. Nagyon ritka, hogy a jószerecse sodorjon ide valakit; idejőve, ha a palántázás megtörtént, a csírázás minden bizonnyal be fog következni. Időbe telhet, de minden bizonnyal be fog következni.

Ahogy a létezőség megjelenése is spontán, nem tudod előre, hogy most készülök lenni – az csak megtörténik – úgy a beszédek is spontán következnek be.

Az „Én Vagyokság” érintése minden lénynek sajátja; a létezőség az Abszolút iránti szeretet érintésével bír, és az Abszolút reprezentációja. Amikor az „Én Vagyok” identitással elkülönítetted magad az Abszolúttól, akkor felaprózottnak, elszigeteltnek kezdted érezni magad, és ezért kezdtek el szükségleteid lenni. Az Abszolútnak nincs szüksége. Csak az Abszolút létezik.

A valóság a totális Brahman, semmi más, csak Brahman. A totális Brahman állapotban megtörténik a létezőség érintése, az „Én Vagyok”, és ezzel megkezdődik az elkülönülés, megérkezik a különbözőség. De ez az „Én Vagyokság” nem egy aprócska princípium csupán, hanem maga a *mula-maya*, az elsődleges illúzió. A magyarázatom nem az átlagembernek szól, mert ők még nem érték el azt a képességet, hogy mondandómat megértsék. Ezért nekik azt mondom, hogy végezzenek *bhajanokat*, *japát*, meditációt. Ezek végzése után, a tisztulás bekövetkeztekor, elég érdemessé válnak rá, hogy beszédeimet hallgassák.

K: A megnyilvánult a Megnyilvánulatlanból keletkezik?

M: Ki kérdezi ezt, és miért?

K: Én szeretném ezt megtudni.

M: Semmi más nem létezik, csak te, minden te vagy. Milyen választ adhatnék neked?

Ha emlékezni szeretnél erre a látogatásra, ha szeretet van benned irántam, emlékezz erre az „Én Vagyok” princípiumra, és e princípium parancsa vagy irányítása nélkül ne tégy semmit.

A világon ma nagyon sok ember él, és annyira elfoglaltak, hogy még evésre sem jut idejük – állva esznek. Ezek a *maya* jellemzői. A nagy *maya* princípium minden trükkjét beveti ellened, elhiszed azt is, amit mond, és végül fényed, létezésed kialszik. Hová fogsz akkor menni?

K: Keresni fogok egy másik testet!

M: Ez az egész koncepció csupán. Emlékszel a világban való megjelenésed előttre, emlékszel a korábbi történetre, emlékszel bármire?

K: Nem, de olvastam...

M: Nem azt akarom hallani, amit mások írnak, első kézből akarom megtudni, tőled. Ha te nem vagy, lehetnek mások? Ez nem elég jó számodra?

K: De én nem tudok elgondolni egy olyan állapotot, amelyben nem voltam.

M: Az a figyelem nélküli Parabrahman állapot. Az „Én Vagyok” figyelem ott nincs jelen.

K: A Parabrahman állapotból jövünk, és a létezés után oda is megyünk vissza?

*M: Az Abszolútból az ebbe a világba való leszállás valami olyasmi, mint egy álom megjelenése. Álmodban mész valahová? Az elsődleges tudatlanság az, amikor a testnek tudod magad. Tudni azt, hogy te a megnyilvánult vagy, az tudás, és a tudás beleolvad a nem-tudásba, a *Parabrahmanba*.*

K: De én a Gita alapján úgy gondolom...

M: Hajítsd el! Bármilyen is legyen, amit megértesz, az nem az igazság, és ki kell dobni a hajóból. Megpróbálsz elkapni valamit, és abba csimpaszkodni. Fogadd el úgy, ahogy mondom. Ne ragadtasd el magad fogalmakkal. Ne alkalmazd egyáltalán szavakat, és tekintsd magad annak, ami vagy. Kevesen értik, mire akarok kilyukadni.

Nem vagy tökéletes megfigyelő, csak a létezés után megjelent dolgokról beszélsz. Nézz a létezés megjelenése előttre, légy abban az állapotban. Nevezd istentelennek, ha mersz, emlékezz rá, hogy napi négyszer végzek *bhajanokat*.

A *maya* olyan erős, hogy teljesen annak élsz. A *maya* azt jelenti: „Én Vagyok”, „szeretek lenni”. Nekem nincs identitásom, a szereteten kívül. Az „Én Vagyok” tudomás a legnagyobb ellenség, és a legjobb barát. Jóllehet, ő a legnagyobb ellenséged, ha jóindulatát megfelelőképpen elnyered, akkor megfordul, és elvezet téged a legmagasabb állapotba.

1980. május 8.

Maharaj: Azóta, hogy édesanyád informált téged, hogy fiú, illetve leány vagy, az összes további információszerezésed hallomás útján történt. Elsődleges tőkéed a tudás, ébrenléti állapot és a mély alvás.

Csak erre emlékezz: a valódi tanítvány készen áll, hogy feladja a testet és az életadó lélegzetet a cél elérése érdekében. Időzz a Guru szavaiban. Szilárdulj meg egyedül az „Én Vagyóság”-ban.

Tested és a létezésed az öt elemnek és a három *gunának* köszönhető. Amikor a *Sat-Guruban* időzöl, a *Sat-Guru* megmutatja számodra, hogy létezésed tanúja is te vagy. Higgy a *Sat-Guruban*, te Az vagy. A *Sat-Guru* érintetlen, és mindenféle stigmától mentes marad. Bármilyen legyen az, örökkévaló, de bennünket elborítanak a fogalmak. A létezés világában a tudatosság minden féregnek, madárnak, embernek, az összes fajnak gondját viseli. Ez a probléma a létezésé. Minden faj ismeri az élet művészetét.

Azt mondják, beteg vagyok, ezért különböző jeles tanácsadók hatalmába kerültem, akik bizonyos gyógymódokat írtak elő. Én mindenféle kezelést visszautasítottam, mert a kezelés a testnek szól, és az örök életre nincs garancia. Azt ígérik, hogy jobban leszek egy darabig. Nem érdekelnek az ilyen ígérek. Én már megszilárdultam az Örökkévalóban, és nem vagyok lenyűgözve az ilyen fajta élettől, ez teher a számomra. Szeretnék tőle a lehető leghamarabb megszabadulni, nem érdekel.

Kérdező: Ön a mi Védelmezőnk.

M: Én nem vagyok Védelmező, a védelmezés automatikus történés.

K: Vannak, akik nagyra értékelik az Ön védelmét, nem hallgatná meg legalább az ő tanácsukat, az ő meglepedésükre?

M: Nem ez a módja a meglepedésnek. A meglepedéshez befelé kell fordulni. Az inkább bánt, hogy ilyen hétköznapi módon próbálkoztok a spiritualitással. Tegyük fel, hogy az úgynevezett halál megtörténik velem, valójában mi az, ami történik? Az öt elem visszaáll, de én mindig létezni fogok. Én megszilárdultam a létezésre és világot megelőzően. Történjék a világgal bármi, velem semmi sem történik.

Az elme, amely elfogadta, hogy születtem, már halott. Nem vagyok születéssel vagy elmével mérhető.

Olyan sok úgynevezett *jnani* van, de ők a világi tudást szomjazták. Érted, mire akarok kilyukadni? A világi tudást szomjaztatók.

Te a tudatosság vagy, és megpróbálsz mindent megérteni ebben az életben. Tudod ellenőrizni a tudatosságot? Meg tudod azt örökké tartani? Nem, bármikor el tud távozni, és neked nem áll hatalmadban azt mondani, hogy ez az én tudatosságom, és megtartom ennyi és ennyi ideig.

Nagyon szeretsz ebben világban, ebben a testben tartózkodni. Nem szeretnél olyan állapotba kerülni, amely ezen túli, vagy ezt megelőző. Szerelmes vagy a létezésnek ebbe az állapotába.

1980. május 11.

Maharaj: A testben a tudatosság tanúként viselkedik; amely viselkedés a három *gunán*ak köszönhető. A tudatosság mindent átható, térszerű, forma nélküli.

Valakinek a betegsége, vagy a fájdalmai bírnak valamilyen formával? Ezek csak egy tudatosságbeli mozgások. A tudatosság tudója nem érezhet fájdalmat, és, csak mert a tudatosság azonosította magát a testtel, érez a test fájdalmát. Amikor nincs jelen tudatosság, még ha megsérül is a test, sincs fájdalom. Nem a test érez fájdalmat. Amikor az öt elem egyensúlyában zavar támad, betegség keletkezik, és a betegség illetve fájdalom a tudatosságban érződik.

Ahogy télen a hőmérséklet egyre csökken, úgy válik ez a testtel való identifikáció egyre gyengébbé, az érzett fájdalom egyre csökken, egészen addig, mígnem a testtel való azonosulás teljessé válik, az ember a tűzbe tarthatja a kezét, és nem érez fájdalmat. A tűz ki fogja fejteni a hatását, de a fájdalom nem lesz érezhető.

Azt mondják, ha egy adott pillanatban fájdalmat érzek, és történik valami, akkor elmém elterelődik a fájdalomról. A történéssel bekövetkező elterelődés miatt fogom nem érezni az előbb érzett fájdalmat. Azt érzem sokszor, hogy az egész testem viszket, és vakarózni kezdek, de amikor a nyilvánosság előtt ülök, nem illik vakarózni; úgyhogy eltűrom a viszketést; és ebben a tűrésben a viszketés megszűnik. Másfelől, amikor vakarózni kezdünk, a bőrünket véresre vakarhatjuk, a viszketés mégsem szűnik meg. Egy maráthi mondás szerint: „Ne provokálj ki viszketést vakarózással”. Ha megfigyeled, a legtöbb ilyen fájdalom és szenvedés provokált, és neked kell azt enyhítened. Ne figyelj oda, hagyd figyelmen kívül a tüneteket, és el fognak maradni. Képesnek kell lenned elviselni a fájdalmat.

A testben lévő tudatosság egyáltalán semmilyen szennyeződésről nem tud – az maga a minőség. De amikor a testtel azonosulsz, akkor konceptuálisan beszennyezheted, de természeténél fogva nagyon tiszta. Az éltető lélegzet nagyon tiszta, és a létezőség még annál is tisztább. Az Atmanról, az Énről beszélek. Ez a tudás valószínűleg nagy frusztrációt kelt abban, akinek nem megfelelő a perspektívája. A végcél az, hogy a dolgok állását a helyes perspektívában lásd. Miután ezt megértetted, éld az életed a világban, a legjobb képességed szerint.

A halhatatlanság meghalad időt és teret; ebbe az idő- és tér nélküli létezésbe az öt elem, fény vagy sötétség, a nap vagy a hold számára nincs bejárás. Az idő- és tér nélküli létezés nem tudja, hogy ő van. Az a valóság, Az az igazság.

Bármennyit meditálsz, stb., nem maradsz valódi állapotodban; ez csak azzal a szilárd meggyőződéssel lehetséges, hogy te a legnagyobb vagy, csak így szilárdulhatsz meg a Végzőben.

Normál esetben a közönséges spirituális kereső nem érti, mire akarok kilyukadni, mert valami olyat keres, amit élvezhet. Mit ambicionálsz, mint spirituális kereső? A világbeli előnyöket keresed, hogy gondját viseld mindennapi életednek – ez a maximum, amit a spiritualitástól elvársz. Az úgynevezett bölcsek, a spirituális keresők, mindennapi életük kényelmét ambicionálják. A pokolba, miért is beszélek erről? Senki nem kérdezett róla.

Csak az a személy fog ellátogatni e helyre, akinek erkölcsi és bűnei véget értek. Amíg az emlékezeten rajta van a stigma, hogy te egy test-elme vagy, nem fogod megérteni.

Mindezen beszédek összessége *Sat-Guru-Parabrahman* néven ismert. Abban az állapotban nincsenek szükségletek. Az én állapotom az, amely soha nem érzékelt az univerzum létrejöttét és megszűnését. Ezt a részt még nem fejtettem ki részletesen. Az univerzum létrejötte és megszűnése engem érintetlenül hagy.

1980. június 27.

Maharaj: Az ébrenléti és alvás állapotok és az „Én Vagyok” tudatosság, ezek hárman nem a te tulajdonságaid, hanem annak a kemikáliának a tulajdonságai. Mire vonatkozik a „születik” szó? Nem annak a születésére, ami a testben van, ami azt tudatossá teszi? A kemikália azt a szeretetet jelöli, amellyel az Én Önmaga iránt bír, és amit folytatni kíván. Minden tapasztalatnak a szenvedés eszközévé kell válnia, ha nem ismered fel a mibenlétét.

Minden tapasztalat az emlékezetnek köszönhető, és csupán tudatosságbeli mozgás, és ennek következtében nem lehet tartós. A boldogság és boldogtalanság jönnek és mennek. Amennyiben a perspektívád helyes, a világ mindig a békesség érzésével folytatódik.

A természetnek része a halál intézménye. Ha nem létezne halál, elviselhetetlenül felhalmozódnának az emlékek. Az emberek jönnek és mennek, az emlékek kitörlődnek, ez tartja fenn az egyensúlyérzést.

Kérdező: De ami látszólag átmenetinek ismert, örökké tartónak tűnik, amikor élvezzük. Mi a teendő?

M: Bármit teszel, balul fog végződni, de nem fogod abbahagyni a cselekvést, mert ez a természete a test tudatosságának.

A halált traumatikus élménynek tekintik, de értsd meg, hogy mi történik. Az, ami megszületett, az „Én Vagyok” tudomás, véget ér. A tudás, amely e test által korlátozott, ekkor korlátlaná válik, mitől kell hát tartani?

K: Attól félek, hogy nem vagyok képes szeretni, vagy szeretve lenni.

M: Értsd meg kérlek, hogy a mások iránti szeretet érzését tudatosan és szándékosan nem lehet előidézni. A szeretet érzését meg kell érteni, és akkor a szeretet önmagától fog kibontakozni. Az Én iránti szeretet ez a tudatosság, az „Én Vagyok”, azok, akik megértették, hogy ez az igaz szeretet, maguk is szeretetté váltak. Minden egyesült bennük.

Ez a kemikália, amely a testet működteti, a legkisebb a kicsik között, és a legnagyobb a nagyok között. Magában foglalja az egész univerzumot, ő maga a szeretet és Isten. Ez a kemikália, a tudatosság, biztosítja a fényt, amely lehetővé teszi a világnak, hogy előrehaladjon. Ez a szeretet nem individuális szeretet; ez a szeretet, ez az életerő, a minden lényben benne lakozó princípium. Kezdd ezzel az emocionális szeretettel, és időzz a létezőségben. Bármilyen történik, abban történik, ami térben és időben tárgyiasult; a teljes hiányból bőség jelent meg. A test megszületik, elfoglalja a helyét, aztán elmegy, de az Abszolút ez nem érinti. Az örök állapot uralkodik, minden történés ellenére. A világ bármilyen kézzelfogható és látható, a semmiségbe olvad. Ez a semmiség azonban úgyszintén állapot – így a semmiség úgyszintén bele fog olvadni az Abszolút állapotba.

K: Hogyan történt, hogy azonosítottam magamat a testtel?

M: Mi ez az „én”, akire célzol, aki belebonyolódott a testbe, és tudni akarja a választ?

K: Nem tudom. Miért van az, hogy nem tudom, ki vagyok?

M: Én csak arról tudhatok, ami tőlem különböző. Hogyan ismerhetné valami önmagát, ha nincs semmi, amivel össze lehetne hasonlítani? Egyedül van, identitás nélkül, tulajdonságok nélkül. Csak beszélni tudunk róla a fenomenális stádiumban.

Lett ez a betegségem. Mi a betegség, és mi az, amin bekövetkezett? A betegség nem különül el attól, ami a testként, légzésként, és az „Én Vagyok” tudomásként létezik. Mindez egyetlen csomagként jött létre, bármilyen történést is foglaljon magába a csomag. Én már a fogantatás előtt külön álltam tőle, és továbbra is külön állok attól, ami létrejött. Bekövetkezett, fenn fog állni egy

darabig, aztán el fog tűnni. Az idő hozta el, és az idő is fog neki véget vetni. Ami megfogant és megszületett, nem ugyanaz most? Az „én” nem változott a fogantatástól a jelen pillanatig. Egy meghatározott időtartamra jött.

Ami megfogant, fizikailag felnőtt, és ennek az „Én Vagyok” tudomásnak egyes kifejeződései óriási dolgokat valósítottak meg. Egyesek *avatarok* lettek, mások más területen értek el sikereket. A szabott időtartam végén a csodálatos személyiségek, és akármi is legyen, amit valóra váltottak – mind eltűntek. Létezhet sok éven át; ez az „Én Vagyokság” több száz éven át létezhet egyes esetekben; bármilyen hosszú az idő azonban, egyszer véget ér. Néhány ilyen avatar és *jnani* megértette, hogy mi az „Én Vagyokság”, hogy annak szüksége van egy testre, mielőtt meg tudná nyilvánítani magát, és a test csak szexuális érintkezés útján keletkezhet. Miután megértették ezt, ahelyett, hogy megmaradtak volna abban a megnyilvánulástól független tudásban, és pusztán csak megfigyelték volna a megnyilvánulást, elkezdtek tanácsokat adni annak, ami csak fogalmi; merthogy minden megnyilvánulás fogalmi. Azt mondták: „Ne létesítsetek szexuális kapcsolatokat.” Sok ilyen *avatar* és *jnani* adott ilyen tanácsot. Így történt? Elállt az eső? Leállt a populáció szaporodása? Nem. A természet tette a dolgát. Csak megérteni kell, tenni semmit nem kell.

Csak egy dologra emlékezz: hogy ez az „Én Vagyokság” az, amely változatlan maradt egész idő alatt, és amely áthatja az egész univerzumot. Ez a legnagyobb Isten, ami ezt a megnyilvánulást érinti.

Végső soron még ez is ideiglenes, és ami vagyok, az az érzékeket megelőző, tér nélküli, idő nélküli, tulajdonságok nélküli, de a megnyilvánulásban ez az „Én Vagyokság” a legnagyobb Isten, és neked egyé kell válnod vele.

K: Amikor a test meghal, felmerül az újjászületés kérdése, ha én még mindig a testtel azonosulok?

M: Amíg azonosulsz a testtel, bármit írnak a szentírások, követned kell. Amikor elveszíted a testtel való azonosságodat, akkor azt tehetsz, amit akarsz.

1980. június 29.

Maharaj: Bármilyen fogalmat alkottál önmagadról, az nem lehet igaz. Az „Én Vagyokság” az elsődleges fogalom, és azáltal kell kielégíteni, hogy annak normális módján engeded működni világban. Fontos realizálnod a tényt, hogy az egy fogalom.

Kérdező: *Ez a fogalom igyekszik, hogy mindig legfelül legyen a világban. Még a gyerekek azt mondjuk: „A legjobbnak kell lenned a vizsgán.” Nem helytelen dolog, ha másokra erőlteted a személyiségedet és az egyéniségedet?*

M: Amiben tévedsz, hogy erre a testre és formára korlátozottnak tekinted magad. A tudást, amit átadni próbálok, a mindegyikötökben benne lévő, és mindegyikötökben azonos „Én Vagyok” tudomás kapja. Ha e tudást individuumként próbálsz fogadni, soha nem fogod megkapni.

K: Ha az „Én Vagyok” egy fogalom, ami eltűnik, honnan tudhatja az ember, hogy ez a fogalom eltűnt?

M: Az „Én Vagyok” fogalmat addig kell megérteni, amíg az jelen van. Amint az eredeti állapotba beleolvad, ki (vagy mi) marad, aki tudni akar? A látszólagos entitás megszűnt.

K: Meg vagyok győződve róla, hogy ez az „Én Vagyok” egy fogalom, és egyszer vége lesz, de miért kell hamis fogalomnak tekintenem?

M: Hogyan és mikor jött valójában ez a gondolat? Nem csak egy pusztán mozgásként keletkezett, abban a fogalomban magában? Ha a tudatosság nem létezne, a gondolat sem létezne.

A tudatosság egy ideiglenes állapot, amely rátevéődött a totális, időtlen, tér nélküli, változás nélküli állapotra. Egy olyan történés, amely jött, és amely el is fog tűnni.

Ez a pszichoszomatikus csomag, amely született, egész életében szenvedni, illetve élvezni fog; amíg tudom, hogy én nem az vagyok, aki tapasztal, hanem a tudó vagyok, hogyan lennék érintett?

Ez teljesen világos. Én csupán szemlélem, hogy a test, elme és tudatosság nevet, vagy szenved. Szemvedése során esetleg kiabál, rendben, kiabáljon. Ha élvez, akkor talán nevet. Tudom, hogy átmeneti dolog, ha menni akar, menjen. Miközben veled beszélek, tudást adok át, ugyanakkor elviselhetetlen fájdalmat érzek, ha egy kicsit elviselhetetlenebbé válik, lehet, hogy nyafogok. Meg tudom csinálni, amit meg akarok, nem vagyok érintett. Mindaddig, amíg nem tudod, hogy mi a tudatosság, addig félni fogsz a haláltól; de amikor valóban megérted a tudatosság mibenlétét, akkor a félelem elpárolog, és a halál ideája is megsemmisül.

Ez a tudatosság időhöz kötött, de a tudatosság tudója örök, az Abszolút.

1980. július 1.

Maharaj: Amint a test meghalt, a tudás, amely Krisztusként, Krisnaként, Buddhaként stb. tapasztalta magát lecsöndesedett, eggyé vált a teljességgel. Ha szavakban visszaélsz velük, nem jönnek, és nem kérdezik meg, miért élsz vissza velük, mert a tudás, amely ezen embereként tapasztalta magát, egyesült a teljességgel. Hasonlóképpen, lehet, hogy te nagyon jelentős személy vagy, de ha aludni térsz, elfelejted önmagadat, mint önálló entitást.

Ne beszélj az egyediségedről; csak tartózkodj a létezésédben. Az egész probléma nem más, mint az elkülönült entitásként való létezés érzése – amikor ez alábbhagy, az a valódi boldogság. Az „Én Vagyok” létrejöttével a megnyilvánulás egésze történik meg; minden olyan tevékenységben az „Én Vagyok” a szemtanú, az, amit csinál, mindaz *maya*, a tendenciák, attribútumok. Ez az, amit próbálok elmondani neked, de te valami mást akarsz, valami olyat, ami a megnyilvánulásban van – te tudást akarsz.

Az „Én Vagyok” tudomás új, nem a Valóság; a Valódi én vagyok nem szól hozzád, a szavak érvénytelenítik Azt. Bármit mondok neked, nem az igazság, mert az ebből az „Én Vagyok”-ból származik. A valóság túl van a kifejezhetőségen.

Nagyon sok felesleges tudást halmozol fel, mint individuum. Ez a felhalmozott tudás nem fog rajtad segíteni, mivel álombeli.

Kérdés: Mit szól hozzá Maharaj, milyen sok ember jön ide?

M: Nem törődöm vele. Jössz és hallgatsz engem, és elmész. Ha akarod, vedd el. Ha nem, menj utadra. A tér, ami ebben a szobában van, nincs sem érte, sem ellene, sem nem szerelmes az abban a szobában térbe; egyik.

Például a folyó; ha fel akarod használni, vizet mersz belőle és megiszod, lenyeled; egyébként hagyod, hadd folyják tovább. Én nem számlázok neked, mint ahogy a folyó sem ad neked számlát a vízért. Egy csomó pénzt költesz minden nap; tedd el a pénzedet, és vedd az én vizemet.

Miközben róla beszélek, elvezetlek téged az eredet forrásához; ott a víz vékony erecskeként szivárog. Ez a víz később folyóvá válik, majd a torkolathoz érve a tengerré válik. Elviszlek téged a forráshoz újra és újra. Amint a forráshoz érsz, fel fogod ismerni, hogy nincsen víz igazából, a víz az „Én Vagyok” hire.

Csak egyetlen princípium van, az „Én Vagyok” princípium. Mivel te vagy, van minden. Tartsd meg ezt erősen. Meghallgattad, most élj ennek megfelelően.

K: Orvosi munkám állandó elfoglaltságot ad, hogyan tudnék úgy élni, ahogy Maharaj mondja?

M: Lefoglalnak a mindennapi világi tevékenységek, de mielőtt aludni térsz, felejtsd el mindezt, és gondold az én általam mondottakra. Végy egy mondatot azok közül, amit neked mondtam, és maradj vele; ez el fog vezetni a forráshoz. [Maharaj elmesél egy történetet]: Valamely személy kap egy italt az egyik ismerősétől, aki utána közli vele: „Mérget tettem az italodba, hat hónap múlva meg fogsz halni.” A személy nagyon megrémül, mert elhiszi, hogy hat hónap múlva meghal. Később találkozik egy barátjával, és elmondja neki, mi történt, és hogy hat hónap múlva meghal. Barátja vigasztalja, hogy ne aggódjon, és azt mondja: „Tessék, idd meg ezt, és ha megittad, nem fogsz meghalni.” Így az illető személy boldog, és megissza.

Az első koncepció szerint megtelik félelemmel, és meg van győződve róla, hogy meg fog halni; később a barátjától kap egy másik koncepciót, amely az első cáfolata. Ez a vitális levegő sajátosságainak egyike, hogy fogalmakat, gondolatokat, felfogásokat kapsz, újra és újra. Csak, ha az Ént keresed, leszel ennek tudatában.

Minden boldogság valódi forrása a létezőség, légy ott. Ha a *maya* mocsarába keveredsz, szenvedni fogsz. A *maya* tevékenységeiből próbálsz levezetni az örömet, de az a létezőség produktuma. Légy csendes a létezőségben.

Emlékezz arra, amit mondtam, töprengj rajta, tartsd az emlékezetedben. El fog vezetni téged a csendhez. Állapodj meg abban a tudásban.

K: Mi fog történni?

M: Olyan világos lesz számodra, mint amilyen világosan látod, hogy öt ujj van a kezeden. Észlelni fogod, hogy ez a test az öt elemből áll, és az öt elem miatt jelent meg a test, a létezőség, a tudatosság.

Létezőséged e táplálék test és az éltető lehelet miatt létezik, és válsz képessé megfigyelni mindezen elemeket – a testet, életerődöt és létezőségedet; de megalapozottá kell válnod ebben a tudásban. Röviden szólva, szüntesd meg ezt a test-elme mércét, mint identitásodat. Amikor ez megtörtént, akkor te vagy Iswara, te vagy Brahman.

K: Akkor hogyan emelkedem fel magasabb szintre?

M: Hagyd ezt! Nincs szó magasabb szintre emelkedésről. Itt csak megértésről van szó.

Iswara a megnyilvánulása az öt elemnek és a világegyetemnek, az „Én Vagyokság.” Az Abszolút, az „Én Vagyokság” tanúja számára merül fel. Ez az Abszolút nézőpont, a *siddha*. Erre a megértésre neked, aki *sadhaka* vagy, nem kell igény tartanod. *Sadhaka*: az *Iswara* princípiumban, a tudatosságban való megállapodás folyamata.

K: Múlt éjjel nagyon erős vibrációt tapasztaltam a testemben. Valójában nem is volt testem, csupán ez a vibráció, amely forma nélküli volt, és nagyon intenzív.

M: Bármi volt az a vibráció, az öt elem eredménye volt.

K: Nem az „Én Vagyokság” íze?

*M: Ha szeretnéd annak nevezni, legyen. Az öt elem, a három *guna*, a *prakriti* és a *purusha*, annyi, mint tíz elem. Ezek a kifejeződései te létezőségnek.*

K: Amikor Maharaj arról beszél, hogy tartózkodjak szilárdan a test-elme nem létének a tudatosságában, mi köze ennek a tíz elemhez?

*M: A beszéd – a test-elme meghaladásáról, és a létezőségben való megállapodásról, a spirituális óvoda keresőinek szól, a legalacsonyabb szintnek. De most egy *sadhakához* beszélek, aki megállapodott a létezőségben; az első leckén már túl vagy.*

K: Ah!

M: Világod, univerzumod, a létezőség kifejeződése. Második lépésként a sadhaka megállapodik a létezőségben, az Iswara princípiumban, megnyilvánulásban. A sadhaka megnyilvánulás. Most, miután e beszélgetéseket meghallgattad, elhagyod ezt a helyet, és elmondod az embereknek, akikkel találkozol, „Találkoztam Maharajjal, aki beszélt, és ez által a zavart tovább fokozta.”

K: Maharaj tanítása nagyon világos. Az egyetlen probléma, hogy nagyon gyorsan történik, világos, de nagyon gyors.

M: Ez a megnyilvánulás Önmagától ragyogó, Önmaga által teremtett, de ha te még módosítani akarsz rajta valamit, akkor nem vagy vele készen.

K: Ez az, amiről beszélek. A tudatosság tudatában van minden létezésnek, hogy ő Iswara, és akkor a test-elme állapotnak, valamiféle megrögzött szokása miatt, teljesen hirtelen spontán vágya támad, hogy módosítson, vagy kiigazítson mindent, és abban a pillanatban valami más történik, azt mondja, „nem igazíthatod ki, az olyan, amilyen”. Ez az, ami történik.

M: Vedd észre, hogy nem vagy belevonódva.

K: Ezért olyan hasznos a számomra, hogy itt lehetek.

M: Az Abszolút közömbös. Az alvó állapotban az „Én Vagyokság” feledésbe merül, elfelejti önmagát. Az „Én vagyokság” az ébrenléti és mély alvás állapotoknak alávetett, de az Abszolút ez is. Nem fogod megérteni pontosan, amit ez jelent, de amint megállapodsz a létezőségben és meghaladod azt, meg fogod érteni, hogy túl vagy mély alváson és ébrenléten, mert ezek csak a jellegzetességei a létezőségnek.

K: Az Abszolút, Ő, tudatában van annak, ami történik, amikor az „Én Vagyokság” aludni tér?

M: Az „Én Vagyokság” egyfajta eszköz, az „Én Vagyokság” révén Ő csupán észlel. Te bizonyos elgondolásokat ápolasz, amikor engem hallgatsz. Ha hallasz valamit, ami megfelel a fogalmaidnak, akkor nagyon boldog vagy – tudásnak nevezed –, de én azt teljesen szétrobbantom. Szét akarok robbantani minden fogalmat, és meg akarlak erősíteni téged a nem-fogalom állapotában.

Létezőséged a legfinomabb, ugyanakkor durva minősége lappanganak benne. Vegyük például a banyan fa magját: nagyon kicsi, nagyon finom, de minden durva anyag benne van. Létezőséged a legfinomabb, és mégis tartalmazza az egész univerzumot. Ez egy állandó folyamat; a mag mindent tartalmaz, és ez ismétlődik, ismétlődik, ismétlődik. Az úgynevezett spirituális keresők Brahmant akarják, de hogyan? Amiképpen rendelik, a Brahmának annak megfelelően kell történnie. A fogalmaiddal összhangban akarod Brahmant újrate teremteni.

K: Ami éppen, hogy eltávolít az igazságtól.

M: Minden az igazság – az Abszolút. Brahman a létezőségedből van megteremtve. Mindezen Brahman illúzió, a tudatlanság. Létezőséged tudatlanság csupán, az Abszolút nézőpontjából.

Ha az Én megértésének spirituális útját követed, minden vágyad egyszerűen le hull – még a létezés iránti elsődleges vágy is. Ha egy ideig a létezőségben maradsz, akkor ez a vágy szintén csökkenni fog; te az Abszolútban vagy.

K: Ez az, ami ma történik, és ebben a felismerésben egy bizonyos szomorúság van, és ugyanakkor az Abszolút hatalmas megértése.

M: Csak a tudatosság az, ami állandóan ismétlődik, eltávolodva az Abszolúttól, a te számodra nincs mozgás – Az felülyeli az előadást.

Amikor a tudatosságban vagy, megérted a tudatosság természetét. Ez a tudatosság elenyészik, a tudás megsemmisül, de semmi nincs hatással az Abszolútra – az a halál pillanata, de mit számít? Az életadó lélegzet elhagyja a testet, az „Én Vagyokság” visszavonul, de az „Én Vagyokság” az Abszolúthoz megy. Ez a legnagyobb pillanat, a halhatatlanság legnagyobb pillanata. Jelen volt az „Én Vagyokság”, jelen volt a mozgás, és én megfigyelem, ahogyan megszűnik. A tudatlan egyén nagyon megijed a halál pillanatában – harcol –, de a *jnani* számára az a legboldogabb pillanat.

1980. július 6.

Maharaj: Akármilyen zajlik a világban, annak az alapja az életerő (*prana shakti*), de az *Atmant*, a tanút, ez egyáltalán nem érinti; semmilyen tevékenységgel nem jellemezhető az *Atman*.

Mindaddig, amíg meg nem értetted a *prana shaktit*, a vitális lélegzetet, aminek a nyelve a vitális lélegzet közvetítésével folyó négyféle beszéd – mindaddig, amíg fel nem ismered azt, bármit mond az elme, bizonyosságként kötődsz hozzá. Azok a fogalmak, amelyeket az elme ad neked, végsők lesznek számodra.

Kérdés: *Mi ez a négyféle beszéd?*

M: Ezek a *para* (forrás-tudatosság), a *pashyanti* (a gondolatok áradása), a *madhyama* (gondolatok-szavak szabályokba foglalása), és a *vaikhari* (szavakban történő kifejezés). Az átlagos tudatlan ember nincs tudatában a *parának* és a *pashyantinak*, amelyekkel az egész folyamat kezdődik, azok túl finomak a számára; ő a *madhyamával* kezd dolgozni, amely szintén az elmével azonosítható, és a szavakkal (*vaikhari*) kerül kifejezésre.

Az elme az gondolatokat szavakban jeleníti meg, és ezek révén tévesztjük össze az identitásunkat az „én”-nel illetve az „enyém”-mel, holott bármi történik, az független attól, aki annak tanúja, és teljes egészében az életerőn alapul. Ez a tudatosság tévesen azonosította magát a testtel, és a gondolatokkal illetve szavakkal. Önmagát valamely cselekedete miatt tartja bűnösnek, vagy érdemeket szerzettnek, holott minden merőben az életerő tevékenysége következtében megy végbe.

Aki megérti, hogy ez az éltető lélegzet, az életerő, az meghaladott minden mentális koncepciót. Aki nem értette meg, az rabszolgája a gondolatainak.

K: A mantra *hosszas használata után szerte fog ez foszlani?*

M: Mind a *mantra*, mind a *mantrába* vetett szerte fog foszlani. A *mantrának* célja van. Indiában a *mantra* nagyon eredményes. A *mantrára* való koncentrációval az a *mantra* mögötti forma meg fog jelenni az éterben, de mindez időfüggő. Az ember mindenféle dolgot kifejlesztett a saját védelme érdekében, a tudatosság védelme érdekében.

Engem ez már nem érint, és nem szeretném többé sem a test, sem az életadó lélegzet folytatódását.

A három állapotnak és a három attribútumnak ez a csomagja megszületett, és bármi történik, ezzel a csomaggal történik, és engem nem érint. Ezért nem félek egyáltalán, és nem reagálok semmilyen módon a betegségre, amely mások számára traumatikus volna.

Tudom, hogy nem az vagyok, ami megszületett, mégis jelen van egy kis kötődés ahhoz, amivel ilyen hosszú ideig társult viszonyban voltam – ennek a szikrányi kötődésnek nyolcvannégy évi kapcsolat az oka. Olyan ez, mint egy földimmel találkozni, akit régóta ismerek, jön, majd elmegy, így vizlátot intek neki, és érzek egy szikrányi kötődést, mivel régóta ismerem.

A tudatosság, amely született, azt gondolja, hogy ő a test, és a három *guna* révén működik, de nekem semmi közöm hozzá, az egész csak illúzió.

K: Nem fognak megmaradni az emlékek a halál után?

M: Csak ha van cukornád, vagy cukor, akkor lesz édesség. Ha a test nem létezik, hogyan létezhetnének emlékek, a létezőség maga halott.

K: Honnan lehet tudni, hogy mi marad?

*M: Ebben a szobában húsz ember van, mind a húszan eltávoznak, akkor valami itt marad, de az, aki elment, nem tudhatja, hogy mi az. Ebben a *Parabrahman*ban tehát, amely attribútumok nélküli, identitás nélküli, kondicionálatlan, ki van jelen, hogy kérdezzen?*

Ezt meg kell megérteni, de nem valaki által: a tapasztalatnak és a tapasztalónak egynek kell lennie, eggyé kell válnod a tapasztalattal. Mi a *Parabrahman*? A válaszom az, hogy mi Bombay? Ne Bombay földrajzát vagy légkörét add, adj nekem egy marék Bombayt. Mi Bombay? Ugyanígy lehetetlen megmondani azt is, hogy *Parabrahman* mi. Nem adhatsz vagy vehetsz *Parabrahmant*, csak Az lehetsz .

K: Szeretnénk azt az állapotot, amelyet Maharaj élvez.

M: Az örök Igazság jelen van, de a tanúságnak semmi haszna. Add fel ezt a vallás vagy spiritualitás nevében való tanulást, vagy bármit, amit tanulni próbálsz. Csak egyetlen dolgot csinálj, az „Én Vagyokság” vagy tudatosság az Istenesség princípiuma; ami jelen van egész addig, amíg az életadó lélegzet jelen van – jelenleg ez a természeted. Csak azt imádd. Ez az „Én Vagyokság” olyasvalami, mint a cukornád édessége, időzz létezésed édességében, csak akkor fogod elérni az örök békét, és abban időzni.

K: Úgy érzem, hogy az életerő célirányosabb és intenzívebb a testemben, Maharaj jelenlétében

*M: A meditáció gyakorlása során az életerő egyre tisztábbá válik, és amikor végleg megtisztul, az Én fénye felragyog, de a működő princípium az életerő. Amikor ez a megtisztult életerő és az *Atman* (Self) fénye egyesül, akkor a koncepciót, az elmét, a képzeletet, mindent a hatalmába kerít. Az életerő a cselekvő princípium, és ami a személynek érzést ad, a tudatosság.*

K: Ez az, amit shiva és shakti hagyománya magában foglal?

M: Shiva azt jelenti, tudatosság, és shakti az életerő. Az emberek a különböző nevek alapján ítélnék, és az alapelveket elfelejtik.

Egész egyszerűen ülj szemlélődve, és hagyd, hogy a tudatosság feltárja önmagát. Mit értettél meg?

K: Ez a tudatosság kezdi egyre jobban megérteni önmagát, és a prana és a test energiája kezd egyre erősebbé és célirányosabbá válni, úgy tűnik a tisztulás részeként.

*M: Amikor a tudatosság és a *prana shakti* (életerő) egyesül, a *Brahma-randrában* összpontosulnak, és ott megszilárdulnak, és ezzel minden gondolat megszűnik. Ez a *samadhi* kezdete. Aztán az ember ismét visszatér, és az életerő elkezd normális tevékenységeit.*

1980. július 9.

Maharaj: Értsd meg, hogy nem az individuumnak van tudatossága, hanem a tudatosság vesz fel

számtalan formát. Az a valami, amely megszületett, illetve amely meg fog halni, tisztán képzeletbeli. Meddő asszony gyermeke.

Az „Én Vagyok” alapfogalmának hiányában nincs gondolat, nincs tudatosság.

Kérdő: Maharaj azt mondta, ha a tudatosságban, a létezésben maradok, akkor az automatikusan meg fog történni, akkor meg fogom haladni a tudatosságot. Jól értem, hogy nincs további teendő?

M: Tegyük fel, hogy én itt ülök, és te bejössz, én felismerlek, a tanúság automatikusan megtörténik. Kellett tenni valamit? Nem. Az éppen ilyen. Egyszerű. Meg kell értened. Éppen, mint ahogy a nyers mangó érett mangóvá válik. Az emberek meglegedetté válnak a tudatosság állapotában.

K: Nem leszek meglegedett, amíg nem leszek Maharaj állapotában.

M: Bárminek tartsd magad ebben a pillanatban, amikor megszabadulsz tőle, bármi is legyen valódi természeted, spontán lesz. Időzz a Guru szavaiban.

K: Amikor Maharaj tanításait olvasod, nagyon szeretnél a társaságában lenni. Ez valami nagyon felvillanyozó érzés. Fontos, vagy lényeges ez?

M: Nagyon hasznos, ha megszabadulsz minden kétségedtől. Ezért szükségesek a kérdések és a válaszok. Ez az a hely, ahol megszabadulsz az összes fogalomtól. Azok a fák, amelyek a szantálfa közelében vannak, a közelség miatt ugyanolyan szagúak lesznek.

Mi az Én? Ha ki akarod fejteni, az egész világ a megnyilvánulás. Ugyanakkor nagyon kicsi – a mag létezés – akár egy atom, az „Én Vagyokság” túsúrája.

Az a valódi forrása a szeretetnek. Ilyen lehetőség akkor van, ha a szeretet az egész világra irányul; az az „Én Vagyok” magban marad, a fennmaradó rész az „Én Vagyok”. A túsúrája vagy „Én Vagyokság” érintés a minden lényeg kvintesszenciája.

Az embernek szilárdan benne kell tartózkodnia, vagy hinnie kell a Guru szavaiban. Nem ismétlem, és nem utánzom, amit más bölcsek cselekszenek. Nem támogatok semmilyen vallást. Nincsenek pózaim, sem beállítottságaim semmivel kapcsolatban, még azzal sem, hogy férfi vagy nő vagyok. Abban a pillanatban, hogy bármilyen pózt vagy beállítottságot elfogadsz, ügyelned kell arra, hogy kövesd az azzal a pózzal kapcsolatos diszciplínákat. Én egyedül az Énben időzöm.

Nem hiszem, hogy előttem bárki létezett volna. Amikor létezőségem megjelent, akkor minden megjelent. Létezőségemet megelőzően semmi nem volt. Eredetileg minden stigma nélkül való, mindentől meztelen vagyok.

A *Paramatman* a mag Én, a legmagasabb Én. Identitása minden stigmától mentes, ténél finomabb.

Miért halsz meg? Értsd meg az első pillanatot, azt, amikor megértetted, hogy te vagy. Mi miatt? Hogyan?

Amint ezt megérted, te vagy a legnagyobb az Istenek között – a pont, amelynél minden ered; a forrás és a vég ugyanaz a pont. Amint megérted azt a pontot, megszabadult vagy attól a ponttól. Senki nem törekszik megérteni az „Én Vagyokság”-nak a történetét. Én, az Abszolút vagyok, nem ez az „Én Vagyokság”.

Meditációban létezőségednek bele kell olvadnia önmagába, a nem-kettős állapotba. Maradj csendes. Ne harcolj azért, hogy kijöjj a fogalmak sarából, csak mélyebbre mérsz. Maradj csendes.

1980. július 15.

Maharaj: Hogyan hat rád, amit mondok?

Kérdő: Bármit mondott is Maharaj, az igazságot mondta, de nekem olyan kérésem is van, hogy mutasson nekem utat. Maharaj azt mondja, hogy a sadhana nem út, de a kijelentést, hogy én vagyok a tudatosság, nagyon nehéz felfogni. Gyakorolok.

M: Ki gyakorol? Forma nélküli, ebben a testben időzik. Meddig fog tartani, és mi a haszna? Időzz csak az Énben. Addig is folytatódik a *sadhana*; amint megállapodik az Énben, a célban, a személy, aki gyakorol, és a gyakorlás folyamata, eltűnt. A *sankalpa* a szükségességet, a célt jelzi.

K: Mi a *sankalpa*?

M: Orvosi diplomát szeretnél, ez *sankalpa*. A tanulás, a gyakorlás, a házi feladat, az *sadhana*. Ma találkozni akartál velem, ez *sankalpa*. Idejöttél, és felmáshatál a lépcsőn, ez *sadhana*. A *sankalpának* nincs formája, aki a *sankalpát* létrehozta, szintén forma nélküli. Amíg azonosulsz a formával, a gyakorlás folytatódik. Amint eléred a célt, ami az, hogy te nem a test-elme vagy, nincs gyakorlás.

Erősen hiszel a *Bhagavad Gitában*: helyes dolog ez?

K: Igen.

M: A *Gita* egy dal, amit Úr Krishna énekelt. Ő éppen úgy énekelte a dalt, mint ahogy most én énekelek neked ezt a beszédet; ez *Rg Gita*. Elolvastad a *Bhagavad Gitát*, recitáltad, memorizáltad; de mi a fontos? Krishnát kell megismerned, aki a *Gitát* énekelte. Az ő tudását kell megszerezned, azt, ami ő maga.

Nem megtestesülés ez? Röviden, a semmiből megjelenik a forma; a semmi leszáll formába, ez az *Avatar*. Normális esetben azt mondjuk, hogy a semmiből megjelent egy személy, de mivel ezek rendkívüli személyiségek, hatalmas bölcsek, *Avatam*ak nevezend őket. A Krishnát próbálsz megérteni? Nem, fogalmakat kreálsz, és azokat próbálsz megérteni. Ez nem helyes. Semmiből lett – hogyan történt ez? Ezt a megtestesülést kell megértened, az *Avatarba*, vagy formába történt leszállást; mi ez? A megtestesülést megelőzően a személyiség nem tudott önmagáról, miután leszállt ebbe a megtestesülésbe, elkezdett tudni önmagáról. Mi a véleményed?

K: Mielőtt *Avatar* lett, nem tudott önmagáról?

M: Mielőtt leszáll az *Avatarba* a tudás minőség nem létezett.

K: De Parabrahman ...

M: Ezek mind konceptuális címek és nevek; béklyóba kötnek téged. A mag Énedet nem terheli semmilyen cím vagy név, ezeket mind kívülről kaptad.

Minden „Én Vagyok” tudomással bíró megtestesült személy csak névvel folytatja a tevékenységeit a világban. A belső magnak, az „Én Vagyok”-nak nincsenek kötelei. Amint megértésre kerül, hogy én csak az „Én Vagyok” vagyok, és nem ez a megötözött forma, nem lesz szükség megszabadulásra; mert az maga a megszabadulás.

A Sri Krishnáról szóló történelmi tényeket kívülről ismered, de neked azt kell tudnod, hogy mi ez a megtestesülés. A nevek a bilincsek, a kötelek. Minden személy meg van bilincselve, mivel a testtel azonosul. Kérlek, hogy nevet és formát mellőzve beszélj és kérdezz.

K: Nevet és formát érintő szavaim kizárólag a nagyságot dicsérik. A hála szavai. Hálás vagyok, hogy ittlétem óta Maharaj áldását élvezhetem. Már az is páratlan kegyelem, ha az ember élete során akár egyetlen pillantást is vethet egy bölcsre, ennyi kegyelemben részesülni tőle

instrukcióinak formájában pedig akkora ajándék, hogy semmilyen módját nem látom annak, hogy valaha is megköszönhetném neki.

M: Mit jelent számodra a kegyelem? A kegyelem azt jelenti, hogy eljöttél hozzám. Én és a te egyek vagyunk. Azt értsd meg, hogy az, hogy egyek vagyunk, kegyelem.

K: Időnként az ilyen dolgokat a legnehezebb megérteni.

M: A kegyelem azt jelenti: totalitás, teljesség, széttagoaltságtól mentesség.

K: [másik] Miért vagyok kiközösített? Miért nem látom az igazságot?

M: Azért vagy kiközösített, mert azonosulsz a test-elmével, és az emlékekkel, hogy te egy test vagy. Add fel ezt az identitást, és ezt az emléket, és aztán bármit látsz, az igazságot fogod látni.

Igen ritka, és igen értékes lehetőség az, amiben részesülsz, hogy e három entitás – test, életerő és az „Én Vagyóság” érintése – együtt vannak, és önmagában ezzel eljuthatsz egészen az Abszolútig – benne maradhatsz az Abszolútban.

Az emberek a spiritualitás nevében különféle tevékenységeket végeznek, mint például *japa*, vezeklés, stb. Amint elfogadod a cselekvő szerepét, aláveted magad a fenytéseknek, és az azokkal együttjáró összes szenvedésnek. Ez nem fog téged elvezetni a Végsőhöz, az Abszolúthoz.

A te számodra az első lépés, hogy imádd az életadó lélegzetet; összpontosítsd a figyelmedet az életadó lélegzet lüktetésére – és ezzel együtt végezd a név-*japát*. E gyakorlat révén az életadó lélegzet meg fog tisztulni, és a megtisztulás folyamatában a létezőség meg fog nyílani. Csak recitáld Isten nevét, és koncentrálj az életadó lélegzetre. A *mantra* jelentése az, hogy te nem vagy sem a név, sem a forma.

A nap 24 órájában ez az életadó lélegzet, vagy életerő, a különböző észlelések révén, rögzíti az összes tapasztalatod képeit, és emlékezetébe vés minden olyat, ami releváns. Meg tudod csinálni ezt, az értelmekkel?

K: [újonc] Olvastam a Mountain Pathban a Maharajról közölt cikket, és eljöttem, hogy az áldását kérjem.

M: Spirituális szerzeményeid mindegyike nagyon jó, de amikor végül realizálsz magad, akkor arra a következtetésre fogsz jutni, hogy mindez haszontalan, felesleges, hiábavaló.

K: Pont ezért kérem Maharaj áldását – hogy megszerezsem ezt a tapasztalatot.

M: Abban a legmagasabb állapotban nincs tapasztalat. Tapasztalat, tapasztalás, tapasztaló – minden egy.

K: Tudna Maharaj egy lökést adni, hogy elérjem azt az állapotot?

M: Valaki már adott neked egy lökést, és ez az, amiért idejöttél. Előlről csak visszanyomni lehet téged. Húzdj vissza forrásba. [Egy másikhoz] Elromlott a beszélő géped?

K: Mielőtt szert tettem volna erre a testre, mindent tudtam?

M: Tökéletes voltál, teljes.

K: Csak azért szenvedek, mert be vagyok zárva ebbe a testbe.

M: Hogyan kerültél a szüleidhez? Gondolkozz el ezen.

K: Mert vágytam rá?

M: Pillanatnyilag tételezzük fel, hogy vágytál, de mondd csak el nekem, hogyan kerültél a szüleidhez?

K: *Nem tudom.*

M: Bármi, amit *nem* tudsz, tökéletes. Bármi, amit *tudsz*, tökéletlen, csalárd.

K: *Csak, mert be vagyok zárva a testbe, gyötröm magam azzal, hogy tökéletes legyek, ami nem vagyok.*

M: Miért aggódsz e miatt a testbe zárás miatt?

K: *Ki aggódik? Ez nem lehetek én.*

M: Az aggódó nem te vagy, ez az értelem ügye. [Maharaj agolul mondta: „Te... Nem!”] Most angolul beszélek.

K: *Az angol nyelv áldott.*

M: A tanítás az külföldiek között az angol nyelven keresztül terjed. Nagyon intelligens emberek, nagyon fejlettek, több ezren. A szépség abban rejlik, hogy az én tudásom tűzvészként fog elterjedni külföldön. El fog terjedni Amerikában és onnan vissza fog kerülni Indiába. Amikor Indiába érkezik, azt fogják mondani: „Jóváhagyták a külföldiek, ezért elfogadom.”; ilyen az indiaiak természete. Az indiaiak ilyenek. Ha kimegy valaki Amerikába, vagy Angliába, és ott munkát vállal, még, ha mosogatást is, amikor visszatér sokan el fognak menni, hogy lássák őt, és virágfüzérrel köszöntik; ilyen a mi természetünk.

K: *Ramana Maharshi, a nagy bölcs, ismeretlen volt Indiában. Amikor Paul Brunton megírta róla angol nyelvű könyvét, mindenki elment, hogy megnézze őt, és ismertté vált.*

M: Egyetértünk. Ramana Maharshit Paul Brunton fedezte fel, engem pedig Maurice Frydman.

1980. július 19.

Maharaj: Ebben a legdurvábbtól a legfinomabbig terjedő spirituális hierarchiában te vagy a legfinomabb. Hogyan lehet ezt felismerni? A valóságos alap az, hogy nem tudod, ki vagy, és hirtelen megjelenik az „Én Vagyóság” érzése. Megjelenésének pillanatában te tér, mentális tér vagy; szilárdulj meg abban a finom, mennyboltszerű térben. Te az vagy. Ha képes vagy megszilárdulni abban az állapotban, akkor csak az a tér vagy.

Amikor ez a térszerű „Én Vagyok” identitás eltűnik, a tér szintén el fog tűnni, nem lesz tér.

Amikor ez a térszerű „Én Vagyok” feledésbe merül, az az örök állapot, *nirguna*, ahol nincs forma, nincs létezőség. Mi történt valójában? Ez az „Én Vagyok” üzenet nem volt üzenet. Erről az aspektusról nem tudok sokat mondani, mert ezt nem lehet szavakba önteni.

Kérdező: Szokott Maharaj samadhiba kerülni?

M: A Legmagasabban vagyok megszilárdulva. Nem kerülök *samadhib*a, és nem jövök ki *samadhib*ól; az elmúlik.

K: *Mi folytassuk a meditációnkat?*

M: A ti számotokra ez nem jelent felmentést, nem jelenti, hogy feladhatnátok a meditációt, folytatnotok kell, amíg olyan állapotba nem kerülnétek, amikor úgy érzitek, hogy nincs meditáció. Amikor a meditáció célja elérésre kerül, az természetes módon el fog maradni.

K: Melyik út vezet a Legfelsőbb állapotba?

M: Nincs szó állapotba kerülésről. Te a Legfelsőbb állapot vagy, mindazonáltal akármilyen tudatlansággal bírsz, le fogod azt vetkezni.

Az orvosok azt tanácsolták, hogy ne beszéljek, ezért nem beszélek.

K: Érez olyan vágyat, hogy ne haljon meg, és ne veszítse el a testét?

M: A bölcs nem törődik ezzel.

K: A testnek van vágya, nem az Énnek?

M: Így is fogalmazhatsz; ez a létezőség adminisztratív tevékenysége.

Ez egy nagyon bonyolult rejtvény. Dobj ki mindent, akármit is tudsz, akármit is olvastál, és legyen szilárd a meggyőződésed Arról, amiről senki nem tud semmit. Nem szerezhetsz semmilyen információt Arról, és Arról szilárdnak kell lennie a meggyőződésednek. Milyen nehéz.

A legtöbb ember eléri az állapotot, amely van, de senki sem éri el azt az állapotot, amely nincs. Nagyon ritka, hogy el tudja elérni valaki azt az állapotot. Ez minden tudást meghalad.

A leglényegesebb az „Én Vagyok” tudás. Igényeld, tedd magadévá, mint sajátodat. Ha az nincs, semmi nincs. Az összes fázisnak a tudása csak ennek az „Én Vagyok” tudásnak a segítségével érhető el.

Az Abszolút nem–tudás állapotából ez az „Én Vagyok” tudás spontán módon megjelent – minden indok, minden ok nélkül. Spontán jött, az ébrenléti állapottal, a mély alvással, az öt elem játékaival, a három Gunával, és a *Prakritival* és *Purushával*. Aztán a testet önmagaként öleli magához, és emiatt férfiként vagy nőként azonosítja magát. Az „Én Vagyokság” szeret *lenni*: fenn akarja tartani, állandósítani akarja magát, de nem örökkévaló.

Ez a múltó színjáték a következő szituációhoz hasonlítható: tegyük fel, hogy kezdetben jól voltam, majd hirtelen beteg lettem, és az orvos gyógyszert írt fel számomra. Három nap után elmúlt a lázam. A láznak ez a három napos szakasza az „Én Vagyok” tudatosság. Pontosan ilyen – egy múltó színjáték, egy időfüggő állapot. Ez a princípium szeret lenni, és ezt nem szabad lebecsülni – valójában ő egy Isteni princípium. Az a „Én Vagyokság” magában foglalja az egész kozmoszt.

Azt mondják, mindez valótlan. Mikor igazolható a valótlan-sága? Csak akkor, ha valaki megérti ezt az időleges fázist. És a megértés folyamatában az ember az Abszolútban van, és onnan ismeri fel ezt az időleges, valótlan állapotot.

Jelen állapotomban nem tudok sokat beszélni. A nehézség abban rejlik, hogy te ezt valóságnak fogadtad el, és nekem cáfolnom kell, és ez sok beszédet igényelne részemről, amit most nem vagyok olyan helyzetben, hogy megtegyek. Szóval, menj most el, végezz *bhajanokat*.

1980. július 20.

Maharaj: A világban tapasztalatokat szerzel a test és az elme révén, de mit tudsz az identitásodról? Van egy képed önmagadról, de az az identitás csak egy időleges dolog.

Kérdő: *Mi az elme?*

M: Az elme az életadó lélegzet nyelve. Az elme–nyelv csak az általa összegyűjtött benyomásokról beszél. Az „Én Vagyok” tudás nem gondolat, hanem a gondolat megfigyelője.

A *pranából* a *pranavának*, a hang kezdetének, a hangban a szeretetnek kell lennie. A legbelső, legfinomabb princípium a szavak nélkül daráló princípium, az „Én Vagyok, Én Vagyok”, amely által tudod, hogy vagy. Nem rendelkezik formával vagy képpel, létezőség csupán, a lét szeretete.

Para shakti a létezőség vagy lét-szeretet. A *para shakti* következő szakasza a *para shanti*, a forma alkotás, de az még nem észlelhető. A következő lépés az elme kialakulása: az elmében kialakul a nyelv, a következő a szavak kirobbanása, a hangzó szavak. Hol vagy ebben te? Ez egy folyamatjálás.

Nagyon titkos tudást fejték ki a számodra a te saját létezőségedről, annak létrejöttéről – ez az, amiről beszélek.

Ez a játék csak történés; te nem vagy résztvevője. Amikor tudatlan vagy, azt gondolod, résztvevője vagy e megnyilvánult világnak. Senki nincs, aki szándékosan működne – minden spontán történik. Nem tarthatsz igényt semmire ebben a folyamatban. Amikor alaposan tájékozott vagy, akkor arra a következtetésre jutsz, hogy ez a létezőség is illúzió csupán.

K: *Ki ismeri fel, hogy ez illúzió, vagy tudatlanság?*

M: Csak az ismeri fel, vagy tanúsítja mindezt tudatlanságként. Az nem tudja megérteni Azt, csak a tudatlanságot tudja tanúsítani és megérteni. Az, aki mindezt tudatlanságként ismeri fel, az a jól informált. Miért nevezel engem *jnanin*ak, és miért hallgatod az előadásaimat? Mert én már felismertem és megértettem a gyermek tudatlanságot, az „Én Vagyokság”-ot, és már túlléptem azon.

Végül neked is meg kell értened, hogy az a princípium, amelyet akkor használsz, amikor beszélsz, mozogsz, és működsz ebben a világban, nem te vagy.

K: *Sok történetet olvastam elmúlt korok szentjeiről és személyiségeiről, és mindannyian mások voltak, különböző szektákat alapítottak stb.; mi ennek az oka?*

M: Ők az időnek és a helynek megfelelően tanították a koncepcióikat, és ezek a koncepciók csak annak a kornak, annak a szituációnak voltak szánva, de koncepcióik vallásokká alakultak. Minden feltételezés szerint spirituális szempontból te nagyon felkészült vagy. Mielőtt arra gondolnál, hogy valamiből is bármiféle hasznot húzzál, először fedezd fel, hogy mi a te identitásod.

1980. július 21.

Kérdő: *Miért vettem fel ezt a formát?*

Maharaj: Mert bolond voltál. Ha tudtál volna róla bármit is, nem jöttél volna ebbe a világba.

K: Először semmilyen formám nem volt, nemde?

M: Igen, de neked most sincs semmilyen formád. Ez nem a te formád, ez a mag formája.

K: Nem természete a magnak, hogy megnő, mint ahogy egy fa is kinő a magból?

M: Ez a természete.

K: Szóval, én nem vagyok hibáztatható. A mag az ostoba.

M: A magnak a bolondsága miatt alakult így. A mag az eredeti bolond állapot, mégis micsoda előkelő címetek aggatnak a magra. A mag átmeneti, és az egész világ a magokkal van tele. Mind az öt elem, az egész objektív világ, abban a magban van benne. Te nem a mag vagy – te a mag megfigyelője vagy.

A nyugati emberek évszázadokig nem érdeklődtek a spirituális dolgok iránt, de mostanra felismerték, hogy minden gazdagságuk ellenére sem nyerhetik el a valódi békét, így most az igazságot keresik. Minél közelebb jutsz az igazsághoz, annál inkább elveszíted az érdeklődésedet a világi ügyek iránt. Az ilyen embernek nem lesz különösebb érdeklősége a világban, de úgy fog viselkedni, mint egy hétköznapi ember.

A spiritualitás összegzése és szubsztanciája semmi más, mint meghozni egy döntést, egy ítéletet az Énről, Istenről és a világról – hogy mi az? Először ezt a problémát kell elrendezned.

Ez a világ tele van a testtel való társulásod miatti önzéssel. Amint tudod, hogy ezek a princípiumok mik, a személyiség szertefoszlik, és a folyamat során az önzés eltűnik, mert többé nem az individuum vagy.

K: Hogyan kerülhetek a valódi állapotomba és veszíthetem el a félelmeimet?

M: Te már a valódi állapotodban vagy. Az elme miatt kettősség jön létre, és ezért félsz. A tettel és az elmével való képzettségszűrés a test-elme iránti szereteted miatt következik be; az el fog távozni, ezért fél mindenki a haláltól.

K: A világ az érzékeimen keresztül jelenik meg számomra. Amikor Ön meghaladja az „Én Vagyok” állapotát, tapasztalja a világot?

M: Nincs szó meghaladásról. Én soha nem születtem, soha nem fogok meghalni. Bármilyen van – szakadatlanul van. A túllépés csak egy idea, ami azt jelenti, hogy eltávolítani minden más ideát, ami felhalmozódott. Gondolj a születésre. Tudsz valamit a születésedről?

K: Nem, nincs tudomásom a születésemről. Úgy érzem, valójában nem születtem, és a világ mégis annyira valóságosnak tűnik.

M: Ne aggódj a világ miatt. Kezdd innen: az „Én Vagyok”-tól, majd az után tárd fel, hogy mi a világ. Fedezd fel ennek az „én”-nek a természetét.

K: Miért kutassam az "én"-t, amely nem is valódi?

M: Ez a mag, amelyből minden származik. Ha nincs a mag, az univerzum sincs. Hogyan kerültél ebbe az úgynevezett objektív világba? Itt minden el fog pusztulni. Felkérlek, a saját érdekedben, hogy menj haza.

1980. július 22.

Maharaj: Ezek a beszélgetések eszmecszerét és szellemi szórakozást jelentenek, az a szándékuk, hogy elússék az időt.

Kérdező: *Ha nem teszel erőfeszítést, nem jutsz sehová.*

M: Ne hidd, hogy fejlődnöd kell. Te folytatod a valamit cselekvést, még ha fogalmilag is, de az, aki megérti, hogy ő már ott van, mit fog ő csinálni?

K: *Rendben, de itt nem egy rettenetes mértékű önbecsapásról van szó?*

M: Ki az, aki be akarja csapni önmagát?

K: *A tapasztalati egő.*

M: Nincs entitás. Nem lehetséges, hogy egy fenomenális objektum elérjen valamit, ez pedig csak egy fenomenális objektum.

K: *Nem kell erőfeszítést tennie, hogy visszalépjen?*

M: Nem csinálni semmit, milyen csinálást jelent?

K: *Normál életmódunk azonosít bennünket. Ha visszalépünk, van minőségi különbség?*

M: Szórakozz tovább, de ne ess abba a tévedésbe, hogy csinálsz valamit.

K: *Amikor azt mondom, hogy én vagyok Isten, hogy lehet az, hogy emberek nem jönnek, és tisztelegnek előttem?*

M: Ha valóban megértetted volna, hogy te vagy Isten, akkor mielőtt erre a meggyőződésre jutottál volna, elveszítetted volna az identitásodat, egygé váltál volna a teljes megnyilvánulással, ennél fogva ki várná el tőled, hogy jöjjön, és *pranamot* végezzen?

K: *Létezik olyan dolog, mint akarat használat, amikor csinál valamit az ember? Ha valaki mantrázással, vagy meditálással próbál ébren maradni, és visszahúzza magát az álomból, nem csinál semmit?*

M: A kereső stádiumában helyes lehet, amit csinál, de hamarosan felfedezi, hogy a kereső eltűnik a keresésben. Amikor a kereső eltűnik, nincs szó cselekvésről. Később a kereső meg fogja érteni, hogy mindaz a cselekvés, amit véghezvitt nem az ő igazi természete volt, hanem az, amire a „megszületett” címke rátapadt – a tudatosság az, amely azonosította magát a testtel és az ébrenléti és alvási állapotokkal. Az egész csomag, amit csinált, és ő nem az. Ez a test észlelhető, de az én valódi természetem az, ami az *előtt* volt, hogy a test és a tudatosság létrejöttek volna. Bármilyen érzékileg látsz, és az elmével értelmez, egy megjelenés a tudatosságban, és nem valódi. Én nem mondom neked semmi olyat, ami a tapasztalataimtól távol áll, én azt mondom neked, amit megértettem és megtapasztaltam. Nagyon egyszerű: ez időfüggő, és semmi olyan, ami időfüggő, nem valódi, mivel az idő maga is egy fogalom.

Amit neked mondom, ezen az egyszerű tényen alapul, mivel a tapasztalataimon alapul. Ha ez fogalomként vonzónak tűnik számodra e pillanatban, fogadd el. Egyébként ne. Ha csinálni akarsz valamit egyáltalán, tedd azt, amit egyáltalán nem tudnál csinálni. Ez a nem-lét állapota.

K: *Állandó nyugtalanság van az elmében, meg akarván valósítani valamit; önmagában ez egy akadálynak tűnik.*

M: Te az elmét megelőzően vagy, vagy utána?

K: Az elme előtt?

M: Akkor ne aggódj az elme miatt. Foglalkoztasd az elmédet olyan mértékben, hogy hasznodra legyen a mindennapi munkában, ne többet.

M: A jól informált ember tanú csupán, illetve elenged minden elmén keresztül megszerezhető tapasztalatot, mint aminek nincs szubsztanciája. Ez az egész világ az elme birodalmában játszódik; amint megérted, hogy te nem az elme vagy, mi módon vagy érintett? Ez egy átmeneti fázis, tökéletlen, elégtelen.

K: Még a létezőség is tökéletlen átmeneti fázis?

M: A tudatosság a táplálék eszencia terméke; a test az üzemanyag, amely az „Én Vagyokság”-ot fenntartja. Nem látod, hogy mi a test? Hát nem egy darab táplálék és víz? E pillanatban bele vagy keveredve ebbe az „Én Vagyokság”-ba, de te – az Abszolút – nem ez az „Én Vagyokság” vagy.

K: Ön azt mondja, hogy még az „Én Vagyokság”, aminek az elme ismeri magát, sem úgy van, ahogy valójában van?

M: Tekintsd így: ez egy olyan jó, vagy rossz élmény, mint a hasfájás vagy a nyakfájás. Az én tökéletes állapotomban soha nem voltak fájdalmaim, de amikor az „Én Vagyokság” megjelent, hirtelen elkezdtem érezni a fájdalmat. Ez az „Én Vagyokság” el fog olvadni fog, el fog tűnni, én az a tökéletes állapot vagyok, amikor nem volt „Én Vagyokság”. Határozottan tudom, hogy „Én Vagyokság” nem volt. Mint ahogy krónikus betegségben szenvedek, úgy szenvedek e létezőségben. Csak értsd meg azon a szinten, amilyen szintre vezetlek téged.

Csak képzelj bele e spirituális beszélgetés szárnyalásába. Normál spirituális megközelítésben mindenütt ezt az oly sok néven nevezett tudatosságot imádják, nekem viszont fájdalmat jelent, és szeretnék tőle megszabadulni.

1980. július 23.

Kérdő: Maharaj azt mondja, semmi másra nincs szükség, mint felébredetté válni. Az elme kételkedik, és ami a legfőbb, amellet kardoskodik, hogy többet kell gyakorolni, vagy valahogyan többet kell tenni.

Maharaj: Minden tevékenység a tudatosság terében, az elmében, és az életerőben zajlik. Az elme ismerője csupán egy tanú. Nem avatkozik bele semmibe.

A Guru kegyelme azt a tudást jelenti, hogy te vagy. Amikor megszilárdulsz ebben a meggyőződésben, az teljesen meg fog nyitni téged, és meg fog számodra adni minden tudást, és ez a kegyelem.

Ha te vagy, akkor minden van, mérhetetlenül. Ne tulajdoníts jelentőséget a ténynek, hogy vagy – minden olyan megnyilvánulás magával ragad, amely a létezőséged kifejeződése.

K: Befelé nézés helyett a kifelé nézésre vagyok hajlamos.

M: Ez az „Én Vagyokság”-od minősége, nem a tiéd, az Abszolúté. A testet Énedként öleltek magadhoz. Ez felszínes is ugyanakkor, mert még azt sem tudod, hogy a testen belül mi történik.

K: Igaz. Nem tudom, mi történik a szerveimben, sem azt, hogy azok hogyan működnek.

M: Minden tevékenység ebben világmindenségben történik, mindezeknek a mintái a testben is megtörténnek.

K: Abban, ami nem ismeri Önmagát?

M: Abban az állapotban nem tudod, hogy te vagy. A létezőség, mint eszköz, vagy szerszám révén tudod, hogy vagy.

K: Az eszköz révén törekszünk a meghaladásra?

M: Ne törekedj a tudatosság meghaladására, csupán ismerd fel, értsd meg, hogy mi a létezőség, ebben áll a trükk. A tudatosság bizonyossága csak tőled függ. Te, az Abszolút, vagy ennek a bizonyossága. Ez a létezőség spontán módon, hivatlanul jött, és ennek a létezőségnek te, az Abszolút vagy a tanúja. Tegyéél fel kérdéseket – még egyszer nem lesz ilyen lehetőség.

K: Nincs túl nagy készletésem kérdéseket feltenni, inkább csak itt szeretnék lenni, Maharajal.

M: Nagyon helyes. Pusztán azáltal, hogy csendben itt ülsz, és hallgatod a beszélgetést, az elme meg fog semmisülni. Az elme, újbóli kicsírázása esetén, gátolni fog abban, hogy kérdéseket tegyél fel.

Ha az elme kicsírázik, különböző fogalmakkal fejezi ki magát. Ne azonosulj vele, engedd el. Ne légy vevő elméd fogalmaira.

K: Az olyan dolgok, mint élelemszerzés, rendszeres étkezés, pénzkeresés, mindezek az elme koncepciói, és az elme által megválasztottak. Ha valaki nem reagál ezekre a dolgokra, akkor hogyan maradhat életben?

M: Természetesen, az elmét foglalkoztasd, de ne vész el az elmében. Figyeld az elmét, legyéél tanúja az elme áramlásának.

1980. július 26.

Kérdező: Abban a reményben jöttem Maharajhoz, hátha segít véget vetnem ennek a keresésnek.

Maharaj: El tudod mondani nekem, hogy mit értettél meg?

K: Azt, hogy minden koncepció, minden illúzió.

M: Igen.

K: Nem hiszek az időt és fegyelmezést igénylő procedúrákban, csináltam mindezt. Ennek véget akarok vetni.

*M: Az alapvető tény – hogy te nem a test vagy –, neked magadnak kell tisztázni. A világban működsz, és azt hiszed, hogy te végzed a munkát, de ami valójában történik, az a következő: az életerő, amikor megjelenik a gondolatokban és a szavakban, az elme, tehát a *prana* elme, az életerő elme, amely a cselekvő princípium. A létezőség, a tudatosság az Isten, amely tanúja az életerőnek és az elme működésének. Nem avatkozik közbe; tanú csupán. Boldogtalanságodat az okozza, hogy azt hiszed, te dolgozol.*

K: Értem, bármit mondok, az egy koncepció, amely a tudatosságomból ered.

M: Az, hogy te vagy, és a világ van, egyaránt fogalmak. Ezt tudnod kell.

K: Hogyan működik ez a tudás? Úgy értem: Ön szavakat mond nekem, és akkor megérkezik a megértés érzése. Ez egy mentális folyamat? Van még valamilyen képesség, amely tanúja mindennek?

M: Az elme a tudatosság miatt ért.

K: Akkor mindez automatikusan történik?

M: Így van. Az elme értelmez minden koncepciót, az alap a tudatosság, amelyen a koncepció abban a pillanatban felmerül.

K: Akkor hát, mit kell valójában elérni, ha ezt a tudatosságot nem tudom megváltoztatni, nem tudom megérinteni, nem tudom szavakkal elérni? Egész idő alatt ott van, per most. Tehát, mik vagyunk mi itt? A cselekvés az elméhez tartozik – ez világos –, zajlása automatikus. Most tisztán látom. Szeretném, ha ez az elme megadná magát a tudatosságnak. Érthetően fejezem ki magam?

M: Mindez konceptualizáció, mindez artikuláció, amire csak az után került sor, hogy az eredeti koncepció felmerült, hogy te vagy. Mi volt a helyzet, mielőtt ez a fogalom keletkezett? Abban az időben voltak bármilyen fogalmaid, bármilyen szükségleteid?

K: Mint például mély alvás?

M: Ezt a koncepciót a mély alváshoz hasonlítani éppenséggel nem helytelen, de ez még mindig egy koncepció, és az eredeti állapot fogalmakon túli.

K: Akkor most mi a helyzet?

M: Az, hogy ébren vagy, önmagában egy koncepció, ebben a pillanatban. Lefolyóba vele.

K: Ez egy mozi.

M: Menj vissza a forráshoz: mielőtt a létezőség, az „én Vagyok” fogalma felmerült volna, mi volt az állapotod?

K: Nem tudom.

M: Az, amit nem ismersz, az a helyes állapot. Minden, ami ez után a tudatosság után jön, amire szert tettél, olyan, mint egy adag só – haszontalan, a tudatosság haszontalan.

K: Tehát a keresés, annak minden szempontja, ugyanarra vonatkozik?

M: Dobj el minden gondolatot, minden tapasztalatot, mindent, ami az után történt, hogy ez a tudatosság jött. Minden más, ettől az eldobástól különböző dolog haszontalan, nincs más teendő, túl ennek a szilárd megértésén, amelyben egyre jobban és jobban elmélyülsz.

1980. augusztus 1.

Maharaj: Minden világi és nem világi tevékenységed az individuális identifikáción alapul Te, mint individuum, szeretnél megszabadulni. Individuum maradsz, ez a probléma.

Bármennyire is úgy gondolod, hogy megértetted ezt a tudást, amíg úgy gondolod, hogy te, mint individuum szerezted meg a tudást, addig az individuális identitás még jelen van.

Aki bizonyos előrehaladást ért el, ami valamilyen kézzelfogható eredményt jelent számára, az egy Yogi, de mivel én identitása jelen van, megelégedett marad azzal, amit ő, mint individuum ért el.

Meg kell értened ennek a létezésnek minden vonatkozását, azt az alacsony szintű testi természetet, ahonnan az érkezett, és azt, hogy ugyanakkor ez a tudatosság végtelenül sok mindenre képes, bár ez az állapot a természeténél fogva korlátozott. Az ő valódi természetének, és összes lehetőségének tudatában hogyan lehetne elégedett bármivel, amit ez a korlátozott állapot adhat neki?

Továbbá, az Abszolútban való időzés potenciálja olyan nagy, hogy az emberek el sem tudják elképzelni, hogyan lehetnének az Abszolútban, milyen is az – ezért csak tudatosságuk állapotában tudják magukat elképzelni.

Kérdés: Hogyan lehet megérteni a tudatosságban való időzést?

M: Most is abban az állapotban vagy, de te mindig test-elmén keresztül próbálsz ítélni. Még mindig kötődsz a test-elméhez. Élhetsz akár száz évekig, még öt évvel szeretnéd meghosszabbítani. Az Abszolútban nincs szükség semmire, még önmagad ismeretére sem.

K: Kell, hogy legyen valami oka ennek az Abszolútból felmerülő átmeneti állapotnak?

M: Ez átmeneti állapot az öt elem sűrűlódása, illetve kölcsönhatása miatt következik be. Emlékezz a két meghitt barát példájára, akiknek a barátsága már nagyon hosszú ideje tart, de amikor hirtelen némi sűrűlódás, némi vita keletkezik közöttük, azonnal harcolni kezdenek egymással.

K: A halál eljövetele bizonyára nagyon traumatikus élmény, mind testi, mind szellemi téren.

M: Nem mindig. Annak, akinek az elméje minden fogalomtól mentes, annak a halál nagyon boldogság teljes lesz.

Te sok tanult ismerettel és spirituális bölcsességgel rendelkezel, és mindezek ellenére a halál pillanatában ki fogod nyitni a naplódát, amelybe bejegyezted az összes rokonodat.

K: Az Ön áldásának köszönhetően nekem békés halálom lesz, nem fogok emlékezni senkire.

M: Maradj ebben az emelkedett állapotban. Nem kell mást tenned, csupán hallgatni. Ha helyesen hallgatsz, minden meg fog történni. Most mondtam el neked, hogy mi a létezés: az öt elem játéka az eredménye; a tudás ennek a táplálék-testnek az eredménye, és te nem az vagy. Akkor hát miért aggódnál a tudás halála miatt?

Megértetted, hogy te a tanúja vagy a tudatosságnak, amely megjelenik számodra? Te nem a tudatosság vagy, te nem a tudás vagy, a te valódi természeted a *sat-guru*.

A tudatosság nem lehet a világtól és az univerzumtól elkülönült, ezek ugyanazok. Ez az én *mayám*, belőlem keletkezett, és tudom, hogy én nem a *maya* vagyok. A tanúja vagyok, csak az én játékom, de én nem vagyok a játék.

Mindeme *sadhanának* a végső értelme te vagy. Bármilyen is az, te vagy az. Eddig egyetlen könyvben sem írtak ezekről a dolgokról, egyesek liturgiává is alakíthatják a jövőben. Azok, akik erről fognak írni, tudományos szemléletmóddal kell, hogy rendelkezzenek.

Ez a tudás, amely megjelent számomra, rendkívüli módon kényeztetett engem, és mi a végső gyümölcse az ilyen tudásnak? A tudás most megbélyegzett, „Van egy betegséged, és most el fogsz menni”, úgyhogy tudom, mi a természete ennek a tudásnak, amely megjelent számomra. Fedezd fel te önmagadnak. Táncoztam a tudással, Istennek neveztem, és most ez a tudás betegséggel bélyegzett meg – de tudom, hogy én mi vagyok, én az ezt megelőző vagyok. Panaszt tettem a saját természetemnél, és saját természetem azt mondja, hogy minden *lila* (játék), neked semmi

közöd hozzá. A tudat valójában lelkiismeret nélküli, mihez kezdjek vele? Én vagyok a fenntartó – az emberek azt hiszik, én az ok vagyok, de én nem az ok vagyok, én a fenntartó vagyok.

K: A jnaniban a létezőség a nem-létezés állapotába érkezett, a megjelenések mégis tovább történnek, hogyan fog ő cselekedni?

M: Ez olyasmi, mint egy álomvilágban cselekedni, az álomvilágban minden történik, de te nem csinálsz semmit. A magasabb állapotból csak a létezőség tanúsága van, és a létezőség tevékenységei történnek.

1980. augusztus 8.

Kérdező: Szilárd meggyőződéssel kell rendelkezünk arra vonatkozólag, hogy létezik a tudatosságon túli állapot?

Maharaj: Az Abszolút kétségtelenül létezik, tehát hitről nem lehet szó – létezik.

K: A szilárd meggyőződés át tudja változtatni a tudatosságot Abszolúttá?

M: Csak egyetlen állapot van, nem kettő. Amikor az „Én Vagyokság” jelen van, abban a tudatosságban sok tapasztalattal fogsz bírni, de az „Én Vagyok” és az Abszolút nem kettő. Az Abszolútban létrejön az „Én Vagyokság”, majd tapasztalások mennek végbe.

Az Abszolútban nincs individualitás, nincs olyan emlék, hogy én ez vagyok, vagy az, hanem egy folyamatos mozgás van.

Semmit nem hallomás, olvasottak alapján, vagy a szentírásokra hivatkozással mondok. Amit mondok, az én saját Énemből ered.

Bármi, ami történik, az Abszolút álláspontjából való, az „Én Vagyok” tudomás nélküli, mélyen gyökerező, határtalan, átfogó.

A létezőség birodalmában elkezdődik a töredezettség; korlátozott, kondicionált, mert ebben a létezőségben minden cselekvést a magunkénak tulajdonítunk.

Az Abszolútban nincs okom azt mondani, hogy létezem, mert Az az örökkévalóságban van. Nem kell tennem semmilyen észrevételt a létezésemről. Az Abszolút *Parabrahman* állapot létezése miatt sok inkarnáció jött és ment, de az Abszolút szennyezetlen marad mindezen inkarnációk mozgásától.

K: Mi a teremtés célja?

M: Ez a kifejezőmód a komoly keresőt jellemzi, nem azt, aki megállapodott az igazságban. A végtelenül kicsi magból egy pompás fa nőtt; a mag elutasítja talán a fát, az ágakat, a leveleket stb., azt állítván, hogy ez nem én vagyok, nem az enyém? Ez egy spontán folyamat. Hagyd zajlani.

K: Az „Én Vagyokság” szükségszerű kezdete Abszolút állapot elérésének?

M: Az Abszolút állapot nem elérhető. Az a te állapotod. Az Abszolút állapot a tanúja a tudatosság történéseinek.

K: Mennyi ideig kell gyakorolni?

M: Mennyi ideig gyakoroltál, mire nő lettél?

Az első fázis a test–elme érzés meghaladása, ez könnyű, de a tudatosságot meghaladni nagyon nehéz. A létezőség egy nagyon erősen potenciális tudás, mert abban minden egyéb tudás is benne van, ezért nehéz megszabadulni ettől a tudástól.

K: Elkülönül ez a Megnyilvánulatlantól?

M: A te nézőpontodból elkülönül; az én nézőpontomból nem különül el. Sri Krisna azt mondta, bármi van, az én magam vagyok csak. Saguna és nirguna, mind én magam vagyok csak. A létezőség érintése időleges fázis. Ezt a problémát kutasd. Hogyan jött létre ez a létezőség?

1980. augusztus 21.

Maharaj: Nem nagyon lelkesít, ha valaki nyolc–tíz napnál tovább itt marad, amit megértett, azt eméssze, a további beszédek nem fogják megérinteni őt.

Feltéve, hogy az ember intelligens, ha innen eltávozva máshová megy, nem lesz képes egyedül maradni – vágni fog a társaságra, így spirituálisan fogja tudni hozni az elvárást. Vágni fog mások társaságra, akikkel spiritualitásról beszélgethet – egyébként nagyon boldogtalannak fogja érezni magát. Boldognak és elégedettnek fogod érezni magad, ha nem találkozol más *sadhak*akkal?

Kérdő: Ó, igen. Szükségszerű küszöb egy komoly kereső számára – hogy átmenjen ezen a fázison, amelyben meg szeretné osztani tudását a többiekkel?

M: Ez is része neki, de ennek is vége lesz. A legmagasabb állapot a meg nem született állapot, amelyben nincs tapasztalat az elméről. Kutasd az „Én Vagyok” fogalmat. A valódi identitás felkutatására való törekvés folyamatában még az Ént is feladhatod, és amikor az Ént feladtad, Az vagy.

[Maharaj az ablakpárkányon csiripelő verebeket figyeli.] A tudatosság a veréb természetes sajátja, és a tudatosság ennek a testnek ugyanúgy természetes sajátja. Itt az instrumentum nagy, ott kisebb. Enni szeretnének [a verebek], üres a hasuk. Minden faj szenved; a teremtés maga a szenvedés. Mindezek a fogalmak az újjászületésről stb., újjászületik az eső? a tűz? a levegő? Röviden szólva, ez az öt elem egyszerű transzformációja. Nevezheted újjászületésnek.

E spirituális keresés folyamatában minden ennek a tudatosságnak a birodalmában fog történni. Végül vagy elbúsz, vagy a csúcsra érsz, az Abszolút *Parabrahman* állapotba, amely vágy nélküli.

Én megértettem és meghaladtam a létezőséget. Tegyük fel, hogy 100 évnél tovább élem az ébrenléti állapotot, alvást és „Én Vagyóság”-ot – mi hasznomra válna? Elegem van belőle.

Nem rendelkezem semmiféle kizárólagos identitással. Bármilyen identitásom is legyen, az az öt elem játéka, és az univerzális. Mivel nem sok mindent lehet az állapotomról mondani, nem fogom az embereket sokáig fenntartani. Csak elhullajtok bizonyos ismereteket, és mondom nekik, hogy távozzanak. Ezt a mélységes ismeretet, ezen a szinten, nem képesek megérteni. Mi hasznuk származhatna belőle?

1980. augusztus 23.

*Maharaj: Néhány embert maradásra fogok bírni, de nem tudom elmagyarázni, miért, és néhány embernek, habár maradni szeretne, azt mondom, „menj el”. Különböző típusú keresők vannak: egyesek kizárólag a tudásért jönnek, és nem érdekli őket a személy, aki közvetíti, talán a legkevésbé sem érdeklődnek iránta. Néhányan tudást szeretnének, de számukra előzetes követelmény a *gurubhakti*, a guru iránti rajongás jön előbb, azt követően gyűjtenek tudást. Egyes*

nagy bölcsek keresésük stádiumában Istent csak a név kedvéért tisztelték vagy imádták, de a guru iránti hódolatuk intenzív volt, és intenzív *gurubhaktiságuk* következtében értek el olyan magas állapotot.

Na már most, ennél a hölgnél a guru iránti odaadás a meghatározó, és tudást is kap mellékesen, de *guru bhaktival* indítva, az ilyen személy számára még Isten is szent.

Bármilyen természetes tapasztalattal szembesülsz, csak fogadd el, ne próbáld megváltoztatni, csak fogadd el, ahogy az jön.

Mindezen dolgok végösszege illúzió, és senki nem felelős a teremtésért – az spontán következett be, és nincs szó tökéletesedésről benne – a maga módján fog lezajlani.

Arra a következtetésre jutottam, hogy a világ spontán van, mindenféle mag nélkül, a teremtés mag nélküli, de a világ teli van magokkal, és a teremtés napi szinten zajlik.

Kérdő: E tudás birtokában hogyan képes mindezen különböző személyekkel foglalkozni?

M: Ki foglalkozik? Nem színlelek, sem kimódolt hozzáállásom, semmilyen beállított forma nem sajátom. Ha egy felvett formám lenne, nehéz lett volna elfogadni bárkit, vagy egyesülni bárkivel, de az én semmiségem a legfinomabb, így illeszkedni tudok mindenhez, akármilyen szituációhoz.

Képzeld el egy gazdag, sok drága ékszert viselő embert, megy az utcán, félni fog, veszélyben fogja érezni magát. De egy meztelen fakírnak semmi vesztenivalója nincs, így az utcán félelem nélkül sétál.

Szóval, miután elveszítettem mindent, nincs több vesztenivalóm, szembesülni, és illeszkedni tudok bármilyen szituációba. Amíg te nevet és formát viselsz, mindezen problémák is jelen lesznek. Ebben a spirituális törekvésben fokozatosan elveszíted a formádat, és mivel a forma elveszett, a név is eltűnik.

Sokan vevők arra, hogy a spirituális tudás nevében nyerjenek és birtokoljanak valamit, de senki sem vevő a valódi, igazi Én-tudomásra.

Volt egyszer egy ember, aki évekig tartó kemény munka, és vagyon gyűjtögetés után a halálos ágyán feküdt, előkelő házában. A halálos ágyáról rálátott a szarvasmarha istállóra, nem volt egyetlen nemes gondolata, nézte a borjút, amint az a seprűnyelet rágja, és azon aggódott, hogy kárt tesz a seprűben. Így hát, habár már haldoklott, így kiáltozott: „A seprűnyél, a seprűnyél!”

K: Mi a mércéje a kereső előrehaladásának?

M: Volt egyszer egy nagyon gyenge ember, aki még járni sem tudott. Fokozatosan erőre kapott, és elkezdett járni, így tudta, hogy rendelkezik az erővel, nem igaz?

Az előrehaladásod jele a normális emberekkel való kapcsolat iránti idegenkedésed; vágyaid és elvárásaid egyre jobban csökkennek. Amikor Én tudomás iránti erős éhség miatt az ajtó, vagy a zsilip megnyílik, akkor elkezded kidobni mindent, a durva Iswara állapottól kezdve a saját tudatosságodig, mindent elutasítasz. A világi életben, a pénz hatalma révén bármit meg tudsz vásárolni, pénz adományozása révén mindent megkapsz. Hasonlóképpen, az Én adományozásával megkapod a Brahmant, és ha a Brahmant adományozod, *Parabrahmant* kapsz. Egy mély, erős vággyal kell, hogy rendelkez az Én tudomás iránt.

1980. augusztus 24.

Kérdő: Ha a chaitanya (tudatosság) mindent áthat, és magában foglal különféle erőket és az

individuális tudatosság mégis a testhez kötődik, akkor univerzális tudatosságnak is létezik teste? Rendelkezik univerzális testtel – vagy testek kombinációjával az univerzális tudatosság?

Maharaj: Az univerzális tudatosságnak nincs teste. Az univerzális tudatosság akkor válik megnyilvánulttá, amikor egy test lép be a képbe. Az öt elem eszenciája képezi az univerzális tudatosság táplálékát.

K: Az univerzális tudatosság és a testben lévő tudatosság között van valamilyen kapcsolat?

M: Szoros kapcsolatban állnak. Ez egy az individuális tudatosságtól a megnyilvánult tudatosság felé irányuló folytonosság. Például, rendelkezél az életadó lélegzettel: kívül ezt univerzális levegőnek nevezik, és amikor belélegzed, akkor az a te *praná*d.

K: Mi a különbség Paramatman és Jivatman között?

M: Amikor részekben gondolkodsz, akkor *Jivára* gondolsz, és amikor az egészben, akkor *Paramatmanra*, de nincs különbség. Amikor a testbe ássa magát, időbeliséget tételez fel, egy időegységet, a *Jivát*; az időtartam végén beleolvad a *Paramatmanba*.

K: A Paramatman, amely egész, miért korlátozza magát a testre, mint részre?

M: Nincs oka, csak megtörténik. De a Paramatman nem tud a létezésről, csak a tudat tudata van jelen. Amint a létezés tudata megjelenik, kettősséget eredményez, aminek az eredménye a megnyilvánulás.

K: Korábban azt mondta valaki, hogy egyedül az ember képes megvalósulni. Úgy érzem, hogy minden élő sejt Isten megnyilvánulása, és emiatt ez egy hibás elgondolás.

M: A tudatosság ugyanaz, de az elme csak annak megfelelően működhet, ami ismert a számára. Az alacsonyabb lények számára csak az alapvető fizikai szükségletek ismertek. Egyedül az ember az, aki már kora létezésétől gondolkodik, és szellemileg a merőben fizikai aspektusoktól különböző ideákkal is táplálkozik. Az ember képes a repülésre, és eljutott a Holdra. Semelyik másik faj nem tudja ezt; az alacsonyabb rendű fajok elméje korlátozott.

84 lakh különböző faj létezik, és amint e fajok valamelyike megfogon, van egyfajta kauzális test, amelyen a fogantatáskor lenyomat képződik a forma és a működés természetéről. Senki sem mondja a madárnak, hogy repüljön, a hálnak, hogy ússzon, vagy egy féregnek, hogy csússzon-másszon, mindez benne van a fogantatásban magában. Ami nem tud meghalni, annak ma szilárd meggyőződése, hogy meg fog halni. Hogyan lopózott be ez a haláltól való félelem? Ez azon koncepción alapul, hogy az ember született, ami pusztán szavak; ez a kötöttség.

Mindössze annyit kell tenni, hogy az embernek meg kell találnia a forrását, és ott főhadiszállást kell foglalnia.

1980. augusztus 29.

Kérdő: Tudván, hogy az ember nem a létezőség, a létezőség továbbra is lenni akar – védelmezi magát. Beépített tulajdonsága lenne ez ennek az egységnek?

Maharaj: Igen, ez a természete.

K: Ha ezek a létezőség egységek nem képviselnek több értéket, mint egy kép, akkor ezek olyanok, akár a TV képernyőn látható kép – igaz?

M: Igen, értelmezheted úgy, hogy csak képek. Mindazonáltal a legcsodálatosabb eszközök, mert bennük van egy bizonyos princípium, amely tartalmazza az univerzumot. Ne utasítsd el csak úgy, mint egy képet.

Az Én nem tudja megtapasztalni a tudását a test segítségével nélkül. Az egy szükséges eszköz. Táplálék és pulzáció (életadó lélegzet) – ezek nélkül a növekedés nem létezik, és létezőség sem.

Ez a test egy táplálék-zsák, de az „Én Vagyok” tudomás nem individuális, hanem univerzális.

K: A tudatosság élvezi önmagát mindezekben a létezőség egységeken keresztül?

M: Igen. A létezőség individualitássá válik a táplálékcsoomag formája, a test miatt. Az én nézőpontomból ez dinamikus, megnyilvánult létezőség csupán – nincs individualitás.

Amint eljutsz e megértésig, nem kérdés többé önmagad individuumként való élvezése. Nem vagy többé individuum, az individuum szertefoszlott. Kevesen fogják megcsinálni ezt.

Az, aki megértette az öt elemet és azok játékát, nem aggódik ezen öt elem eszenciája, a létezőség miatt – ez az állapot szintén meghaladásra kerül. Az az emberiség illatával bír: emlékszik az emberiségre, de tudja, hogy semmi köze az emberiséghez.

Ennek megértése és meghaladása után a szavak nem használhatók többé.

A létezőség úgy érzi, hogy nem kellene meghalnia, de ha az úgynevezett halál bekövetkezik, nem fog veszteséget jelenteni számára.

Az én szempontból, akármilyen létezőség volt az emberi lény formájában, meghalt; e miatt a szertefoszlás miatt vált megnyilvánulttá.

1980. augusztus 30.

Kérdező: A tudatosság örökre fennmarad?

Maharaj: Nem, a tudatosság csak addig létezik, amíg a test létezik.

K: Ha megértésre jut az ember, fognak még testek születni és meghalni?

M: Igen. Az öt elem, a három *guna*, a *prakriti* és a *purusha*, együttesen eszközei az „Én Vagyokság” kinyilvánításának.

Az eredeti állapotban nincs tudatosság érzékelés, a nincs létezés tudat, de amint az „Én Vagyokság” a teljes megnyilvánulásba lép, egyszerre láthatóvá válik, ez a kifejeződése a tudatosságnak. Az Abszolútban az „Én Vagyokság” osztatlan, de a megnyilvánulása sokféle. Én sokban nyilvánítom meg Önmagamat. Az ember lények egy típusú formák, és minden forma típusa az ő természetének megfelelően fog ténykedni, a három *guna* kombinációjának megfelelően. Hogyan tud megérkezni egy individuum?

A rejtély megértésének az egyetlen módja az, hogy felismered azonosságodat a totális térben kifejeződő univerzális tudatossággal. Amíg az emberi formával azonosítod magad, addig a rejtély megoldása lehetetlen.

Miért jöttél, és pazarolod itt az idődet, már vagy egy órája? Ha valamilyen fizikai vagy szellemi munkát végzel két órán keresztül, akkor valamit már fel kellett volna mutatnod.

K: Ezek az órák, amelyek hasznosak; az összes többi haszontalan.

M: Hogyan lehetnének hasznosak? Azt pusztítom el, ami azt mondja, ez a két óra hasznos. Elpusztítom az identitást.

Hát nem mulatságos, hogy a tanítás, ami elpusztítja az identitást, pontosan az, amit az individuum akar? A válasz az, hogy soha nem létezett identitás. Tudatára ébredsz, hogy az individuum soha nem létezett.

K: Mi a megvalósítás?

M: Az „Én Vagyok” idea kicsírázását megelőzően te vagy, de nem tudod, hogy vagy. Azt követően sok történés végbement, amelyekkel elkezdted feldíszíteni önmagad. Önmagad jelentését a rákövetkező szavak, történések, és a szavak jelentése alapján próbálsz meghatározni ... az nem te vagy ... add fel. Te az „Én Vagyok”-ot megelőzően vagy. Táborozz le ott, az „Én Vagyok” szavakat megelőzően.

1980. szeptember 11.

Maharaj: Legyen valaki *jnani* akár, vagy tudatlan személy, testi tápláléka, életben tartása, gondozása stb., elméje szavainak jelentésén keresztül zajlik. Gondolatai is azoknak a benyomásoknak megfelelően fognak áramlani, amelyeket gyermekkor óta szerzett. A tevékenységek az életadó lélegzetből, a szavakból, és az „Én Vagyok” tudatosságából származnak.

Ha fel akarod idézni Istenségedet, akkor imádnod kell az életadó lélegzetet; az életadó lélegzeten keresztül közeledsz Istenségedhez. Bármilyen Isten képe az életadó lélegzet révén adott, az életadó lélegzet nyelve szavakat jelent. Ha az életadó lélegzet minden szempontból megtisztul, nincs lehetőség vágyakra, nincs fizikai vagy mentális szenvedés. A Guru utasításának megfelelően ragaszkodj ahhoz, hogy az „Én Vagyok”-ot – az Atman prem –szeretem. Minden tevékenységünk, legyen az fizikai vagy spirituális, érzelmeken alapulnak. Mindezen részleteket elfogadom, de tudom, hogy ezek végösszege nulla.

Korábbi beszédeimet egy bizonyos fokig bárki megértheti, de a jelenlegi beszédek megértése nagyon nehéz. Hogy alkalmassá válj a megértésre, maradj meg születésednek abban a forrásában.

A beszédek kiáramlása spontán. Nem fogalmazom azokat. Én magam gyakran csodálkozom, hogy miért jelennek meg ilyen típusú mélységes kifejezések, és az emberek, akik a beszédeimet hallgatják, szintén össze vannak zavarodva, mert nem tudnak semmilyen kérdést feltenni a beszédeimmel kapcsolatban. Minden spontán, a tanú stádiuma szintén spontán jött. Minden tevékenységem spontán, nincs tere a gondolkodásnak.

Mivel tudom, hogy állapotom a születést megelőző, a születés időpontját is ismerem, és a születés óta, ami vagyok – a létezőségemet – azt is ismerem. Ezért beszélek így. A tapasztaló és a tapasztalat, mindkettő szerte kell, hogy foszoljon. Abban a pillanatban, hogy a tolmácsok megérkeznek, és én a helyemre ülök a beszédhez, tele vagyok energiával, akkumulátoraim fel vannak töltve – egyébként lemerült, és kimerült vagyok, és erre a botra kell támaszkodnom. A legkisebb késztetésem sincs, hogy magam köré gyűjtsek mindenféle fokozatú spirituális keresőket.

Kérdező: *Az elménkkal tudunk érteni, de az elmén túl nem tudunk érteni.*

M: Mély álomból ébrenléti állapotba, mi ez? Ez a szavak nélküli „Én Vagyok” állapot, később a szavak elkezdnek áramlani, és összefonódnak a szavak jelentésével, és e szavak értelmében megvalósítják világi életedet – ez az elme. De az „Én Vagyok” és az ébrenléti állapot előtt, azon a határvonalon, ott kell lenned.

Kevesen értik, mire akarok kilyukadni. Egy közönséges spirituális személynek azt mondjuk, „Csináld ezt vagy azt, és előnyökben fogsz részesülni”. Akkor egy időre boldognak és megkönnyebbültnek érzi magát, de ez nem végleges; újra fogja kezdeni ugyanazt a ciklust. De nem tudunk segíteni, mert nem képes megérteni ennek a spiritualitásnak a legfinomabb szempontját.

Legfeljebb annyit mondanék: „Tudod, hogy vagy; imádd az 'Én Vagyok' princípiumot. Imádd azt, légy egy vele, csak vele, és az 'Én Vagyóság' fel fog tárni minden tudást.” Ez minden, amit mondanék, de a legfinomabb rész ez, a mély alvásból az ébrenléti állapotba. Az abban való időzés egy rendkívül békés állapotot kell, hogy előidézzon. Ebben az állapotban az ébrenléti állapot tanúsága történik. El kell menned addig a határig, de ez nagyon nehéz. Egy közönséges személy ugyanis az „Én Vagyok” megérkezésével, és a szó áramlásával, a szavak áramlásával fog együtt haladni. Aki rendelkezik a megkülönböztetés erejével, aki intelligens, és rendkívül spirituális, azt ide kell hozzuk az „Én Vagyóság”-ot megelőző pontra.

Ha figyeltél rám, emlékezz a szavaimra. Az „Én Vagyok” tudomás a leghatalmasabb Isten, a Guru; légy egy vele, légy meghitt vele. Ez önmagában is minden számodra releváns tudás áldásában fog részesíteni téged, és ennek a tudásnak a burjánzása során el fog vezetni téged abba az állapotba, amely örökkévaló.

Elég éretté fogsz válni ahhoz, hogy a *nirguna* (tulajdonságok nélküli) állapot tartományába kerülj. Nem tudod a nyers mangót máról holnapra lédús, érett mangóvá alakítani. Annak át kell mennie az érés folyamatán. Ez egyértelmű számodra, vagy nem?

1980. szeptember 15.

Kérdő: Amikor meditációban az elme mögötti ponton próbálok stabilizálódni, ott sötétség, semmi, üresség van. Nem szeretem azt az állapotot.

Maharaj: Nem érted – még mindig ott vagy. Az Énben való stabilizálódást megelőzően, az elme nyomai még mindig ott vannak.

Ez a gép egy ön-generáló gép; amikor belemész, a pillanat segít tisztázni minden kétséget az elmédben. Ez kizárólag a te tudásod, amelyet nagyon fogsz élvezni, és aztán az elme összes nyoma gyökerestül kitépésre kerül. Ez a szakasz, ahol vagy – nem te vagy, az a határvonal. Abban a pillanatban tudod, hogy kettősség vagy, amikor nem tudod, hogy vagy, akkor tökéletes vagy, de át el kell menned ezen a procedúrán. Mély alvásban nem tudod, hogy vagy, de az egy durvább állapot. Ebben az élő állapotban vissza kell hátrálnod a nem-tudás állapotába.

Mi ez a tudás? Az „Én Vagyok” elővételének a bélyegzője vagy bejegyzése. Elővételezel egy építés alatt lévő lakást, de hol a lakás? Ez csak az elővétel. Hasonlóképpen ez az „Én Vagyok” is csak elővétel, a te Abszolút állapotodat képviseli.

K: Mi adja a bátorságot a semmibe való transzcendálásra, amelyről tudjuk, hogy létezik?

M: Abból a mély vágyadból, hogy megértsd az Ént. A visszafelé hátrálás csak befelé haladást jelent, a normális hajlamod szerint kifelé jössz az öt érzéken keresztül, és a világot nézed. Most fordítsd meg; én nem vagyok a test, nem vagyok az elme, nem vagyok az érzékek; most stabilizálódott vagy a tudatosságban. A tudatosságban való stabilizálódás után minden további dolog automatikusan fog történni. Szétterjedsz a megnyilvánultba.

Én az eredeti állapotban voltam, vagyok, leszek, mielőtt az „Én Vagyóság” jött volna.

Miért nincs hatással rám e betegség szörnyűsége? Azon egyszerű oknál fogva, hogy ami vagyok, annak semmi köze sincs ahhoz, aminek a betegség csupán egy név.

K: Mit gondol Maharaj a különböző vallásokról?

M: Ami engem illet, minden vallás fogalmakon és érzelmeken alapul. Ezek az érzelmek olyan erőszakosak, és annyira lekötik a figyelmet, hogy az emberek feláldozták önmagukat.

A valaki más személyiséggel való érzelmi eggyé válás olyannyira hatékony lehet, hogy azoknak a testén, akik önmagukat Jézus Krisztussal azonosították, megjelentek a keresztre feszítés jelei. Mindezen tapasztalatok teljességgel haszontalanok. Az individuum azonosult egy másik individuummal, és hacsak az individualitás feladásra nem kerül, a Valóság soha nem tudja megnyilvánítani magát. Ne ismételd meg, amit hallottál, bölcs papagáj, hacsak nem azzal a meggyőződéssel teszed, ami nekem van.

Ismerem a testet és a tudatosságot megelőző állapotomat, birtokában vagyok a róla szóló tudásnak, tudatában vagyok neki.

E szavak pusztá meghallgatása nem fog működni – eggyé kell válnod a tudatossággal. Ne kezeld le ezt az „Én Vagyok” tudást, mint valami jelentéktelen dolgot, mert egész univerzumodnak ez a stimuláló ereje.

A tudatosság kifejezései korlátlanok; ha belépsz a kifejezésekbe, el fogsz veszni. Add meg magad és válj eggyé tudatosságoddal, és tudatosságod maga fogja megmutatni neked a folyamatot, hogyan lehet azt felosztatni.

1980. szeptember 21.

Maharaj: Minden, amit az ember tesz, a tudatosság folyamatossága érdekében teszi, de nekem egyáltalán semmim nincs, amit folytatni szeretnék.

Idejössz, mint individuum, elvárva, hogy kapj valamit tőlem, ez az, ahol a hiba felmerül. Individuum nem létezik, hát hogyan tehetnék valamit egy nem létező individuumért? Valódi természeted semmilyen módon nem különbözik az enyémtől. Ez csak egy történetként történik, amely jött, és amely távozni fog.

Ha valakinek vizelési ingere van, akkor csak vizelnie kell, ez nem valamiféle mindenki esetében eltérő dolog, ez a vizelés folyamata, amely mindenkinél történik, de te mindenre úgy tekintesz, mint ami veled, mint individuummal történik.

Kérdő: Hogyan érthetném meg, amit Maharaj mond?

M: Annak megértéséhez, amit mondok, megkülönböztetési képességre van nagy szükség. Csak a tudatosság megérkezése után törekszünk önmagunk megértésére. A tudatosság az úgynevezett születés; a születésnek három aspektusa van: ébrenléti állapot, mély alvás és az „Én Vagyok” tudomás. Amint megértetted, hogy mi a születés, az egész rejtély megoldódott. Mivel én mélyrehatóan ismerem, hogy mi ez a születési princípium, az úgynevezett halál eljövetelekor nagyon jól meg fogom tudni figyelni az életadó lélegzetet, a nyelvet és az „Én Vagyóság” halálát; szó sincs halálról.

Ha most helyesen értem, hogy életadó lélegzetem megszűnik, nem fogom tartóztatni, nem fogom azt mondani, hogy „hagyd most abba, várj egy ideig”, mert nagyon jól tudom, hogy semmi haszna az életadó lélegzet és az életerő visszatartásának.

Egész sereg megsemmisülés jött és ment, de én, az én igazi, örök állapotomban érintetlen vagyok általuk. Ezt a tapasztalati állapotot megelőzően tökéletes voltam minden tekintetben, e létezőség érkezésével ez a tökéletlen állapot kezdődött, és én torkig vagyok vele.

Ha valóban örök békét akarsz, ne törődj senki mással, törődj a saját éneddel, csupán saját énedet kutasd.

Ki fogja neked megadni az örök békét? Csak az a nap, az „Én Vagyok”. Ha átöleled azt az Önragyogású napot, minden más el fog menni, de te örökérvényű maradsz.

Vizsgálódj alaposan. Milyen tekintély révén tudod fenntartani önmagad? Mennyivel tudod meghosszabbítani az életedet? Fel kell ismerned, hogy a létezés nem független – függ valamitől. Ha megvizsgálod, el fogsz jutni a következtetésre, hogy te, az Abszolút, nem függesz a létezésétől.

K: Ha az Atman a sat-chit-ananda (lét-tudat-üdvösség), mi a Paramatman?

M: A sat-chit-ananda, amikor eljön az ideje, a Paramatmanná fog válni. Sat-chit-ananda az „Én Vagyok”, és maga a boldogság állapota, a szeretet állapota, de ez egy tapasztalati állapot, ami addig tart, amíg a tudatosság jelen van, és a tudatosság addig van jelen, amíg a test rendelkezésre áll – időhöz kötött állapot. Meg kell haladnod a sat-chit-ananda állapotot.

K: A létezésben kell stabilizálódnom, vagy a gondolatokkal kellene, hogy áramoljak?

M: Ha a létezésben maradsz, egyre kevesebb és kevesebb gondolat lesz. Ha belekeveredsz a gondolatokba, azok szaporodni fognak. Maradj csak a létezésben.

1980. szeptember 24.

Maharaj: Hány éve kaptad tőlem a mantrát?

Kérdő: Három éve.

M: A te vagy tudása az Isten. Imádd azt, és egy napon fel fogod ismerni, hogy nem vagy individuum. Fel fogod ismerni, hogy te az egyetemes tudatosság vagy, amely nem tud szenvedni; a tudatosság számára nem létezik fájdalom vagy öröm. Nem értelemmel, hanem intenzív meditáció révén fogod ezt megtudni.

A meditáció maga a tudatosság által fog megtörténni. Meditálni valamin nem más, mint azzá válni.

Teljes mértékben meg vagyok állapodva a születetlen állapotban, de még mindig tapasztalom a sokféleség állapotát, de annak nincs hatása rám.

K: Hogyan hat a létezés Maharajra?

M: Jelen pillanatban a keresőre gyakorolt hatása nagyobb. Ha rendelkezel a tisztasággal, gyorsabb, a tisztátalan és rest számára lassú.

Nem tudtam, hogy vagyok, jelen pillanatban tudom, hogy vagyok, ez ugyanaz az „én”, a tudással köpönyeg került rá. Ez az az út, ahogyan a valódi Abszolút átalakította Önmagát ezzé a durvább tudatossági állapotá, a megjelenés állapotává. Én vagyok az Isten, én vagyok a hívő, és én vagyok az imádás; mégis, az elv egyetlen, és közös.

K: A szent, akiről beszéltünk, aki annyira ingerlékeny volt, jnani?

M: Igen. A jnani jelentése: a tudás tudója.

K: Hogy lehetett olyan ingerlékeny, ha jnani volt?

*M: A megnyilvánult tudatosságban mindenféle tevékenységek történnek, úgynevezett jók és rosszak. A megnyilvánult tudatosságban ez a minőség fejeződött ki. Nem jellemezheted *tamas* minőséggel egy *jnanit*, mert ő meghaladta az individuális tudatosságot.*

K: Helyénvaló dolog nem-vegetáriánus ételeket enni?

*M: Amíg individuumnak érzed magad, ragaszkodnod kell a vezetők által a számodra meghatározott magatartási kódexhez. Amint a megnyilvánult tudatosság vagy, a *tenni* vagy *nem tenni* kérdése nem merül fel.*

Az univerzális megnyilvánult tudatosságban van valamilyen jó vagy rossz? Semmi ilyesmi nincs. A virágillat benne lesz, a szemét is benne lesz; ez az egész a tudatosság játéka. A tudatosság tanúja nem képes belépni a tudatosság birodalmába.

K: Tegyük fel, hogy a tanúság leáll, ez samadhi?

M: Tegyük fel, hogy elmész, nincs több tanúság, én még mindig itt vagyok, de én semminek sem vagyok a tanúja. A létezésben másra irányultság van, és szemtanúság megy végbe. Ha nincs jelen tudatosság, az Abszolút nem tudhat Önmagáról – nincs semmi más, csak az Abszolút – ezért nincs tanúság.

K: Tegyük fel, hogy én csupán figyelem, ahogyan a cselekvések rajtam keresztül történnek, és nem csinállok semmit, szükség van ekkor meditációra?

M: Ez egyfajta meditáció, de a helyes meditáció az, amikor Éneden meditálsz. Abba az állapotba kerültél, mint mikor reggel felébredtél, és figyelted a tudatosságot; ez az az állapot, amikor Éneden meditálsz.

Jelen pillanatban úgy gondolod, hogy a tudatosság figyelni a tudatosságot, de a tudatosság csak az Abszolút állásából figyelhető.

1980. szeptember 27.

Maharaj: Mindeme spiritualitás csak valódi természeted megértése. Az egész kérdés az, hogyan érzük el azt, amit az „élőlény” jelent. Amint ismered valódi természetedet, az élőlény nem individuum, hanem az élőlény egyszerűen a spontán megnyilvánulásnak a része. Nincs mit keresni, a kereső az, amit meg akarsz találni. Csupán lásd a képet úgy, ahogy van.

Mindegyikünk kereső: mondd el nekem, mi az, amit keresel.

Kérdező: *Elérhető az nem csak meditációval, hanem a világban másokkal való együttéléssel is?*

*M: Hacsak nem vagy része a megnyilvánulásnak, tudsz élni? Ismerd ezt fel! Ha nem vagy tudatos, a világod nem létezik. Tudatában vagy a jelenlétednek, és a külvilágnak, ezek nem két dolog. Értsd meg ezt. A világ csak akkor létezhet, ha ez a pszichoszomatikus apparátus jelen van. Ha ezt az apparátust te önmagadnak véled, akkor fogadd el a halált, és halj meg. A *jnani* tudja, hogy ez csak egy apparátus, és nem foglalkozik veled.*

Ha ezt megértetted, akkor végezd a dolgot megelégedetten. Ami történik az spontán, és minden tevékenység része a teljes megnyilvánulásnak.

K: Ha a megnyilvánulás spontán, van-e valamilyen indoka vagy oka a cselekvéseknek?

M: Álmodban leélsz 100 évet, de amikor felébredsz, tudod, hogy az álom csak öt percig tartott. Hogyan történhetett ez?

K: Beszélne Maharaj az álom ok nélküli történéseiről?

M: Az alapvető magyarázata mindezen dolgoknak főként az az ok, hogy létezel, tehát keresd annak a természetét. Mindezen cselekményeket egy meddő asszony gyermeke végzi. Mindezek a tudatosság problémái; találd meg a tudatosság gyökerét.

K: Hogyan?

M: Kapd el a tudatosságát a torkánál. A fogalmi tudatosságot a fogalmi torkánál. Kényeztesd és udvarold körül ezt az alap tudatosságot, egyedül ő tudja kielégíteni a kíváncsiságodat, nem az értelmed. Hacsak az a tudás nem meglepődött, nem lehet tudásod.

Sohasem tudtam; ha a legcsekélyebb tudásom lett volna, leereszkedtem volna anyám méhének börtönébe? Bármi történik, önmagától történik. Ki rendelkezhet azzal a tudással, ami a fogantatás előtt létezett?

Semmit nem kell megszerezni. Te Az vagy.

1980. szeptember 28.

Kérdő: Miért bír az „Én Vagyok” olyan nagy vonzerővel a test számára?

Maharaj: Amikor „Én Vagyok”-ként fejezi ki magát, már teljesen fel van töltve a lét szeretetével. Miért tartja életben magát ez az ösztön a rovarban, a féregben, az állatban, vagy az emberi lényben? Mert az életerő kicsírázásával, valójában ez az „Én Vagyokság” az, amely maga az életvidámság, az életszeretet. Ez a lét szeretet az elsődleges hajtóereje az élet minden tevékenységének.

Fel fogod fedezni, amikor a megnyilvánult tudat vagy, hogy te vagy egyedül a sokféleség; te fejezed ki magad mindeme bőségben, megnyilvánult világban. Ez az állapot meg fogja haladni önmagát, és te a *nirguna* állapotba kerülsz; de ezek mind a te kifejeződéseid, egyedül a tiéd, mint „Én Vagyokság”-é.

Amiről most beszélek, már sokkal finomabb és sokkal mélyebb, és nagyon nehéz megérteni, de ha megérted, a feladat elvégezve.

A tudatosság egy eszköz a tudáshoz. Jelen pillanatban a tudatosság a testként ismeri önmagát, nem szabad, hogy így legyen, a tudatosságnak a test érzetétől megfosztott tudatosságnak kell ismernie önmagát.

Értsd meg logikailag, amit elmondok neked, újra és újra. Ez az „Én Vagyokság” annak a tápláléknak az eredménye, amit megeszem. Én vagyok a táplálék? Nem, nem vagyok az; a táplálék eredménye szintén nem én vagyok.

Mindenki realizálni fogja ezt a tudást, de most ebbe a testtel való bizalmas viszonyba vagy belekeveredve.

Az „Én Vagyokság”-nak nincs hatalma önmaga felett; ő egy báb, az öt elem játéka; az öt elem eredménye.

Az, aki kijelenti, hogy „nem voltam”, Annak a helyzete biztonságos és stabil és örökkévaló.

Bárminek is legyél a tanúja, az nem marad veled. Az tökéletlen. Az, Aki felismeri, hogy a tökéletlen tökéletes, Az totális, Neki nem kell tennie semmit Önmagáért, mert Önmagában tökéletes és teljes.

Miért tudja a *Parabrahman* megengedni magának a megnyilvánult világnak ezt a luxusát, vagy szenvedését? Mivel a *Parabrahman* számára ez nem létezik.

1980. szeptember 30.

Kérdező: Ó, mikor fogom végre megérteni, amit Maharaj mond nekünk?

Maharaj: A megértés, fokozatosan fog bekövetkezni, a fogalmak miatt. Meg kell tőlük szabadulnod, és ez időt vesz igénybe.

Vannak, akik az elméjük és az értelmük számára elfogadható tudást keresnek, de az elme és az értelem működési köre nem használható e tudás befogadására. Minden tapasztalatod és elképzelésed az „Én Vagyok” tudásodtól függ, ami maga is meg fog szűnni.

Ennek a tudásnak azért nincsenek fogyasztói, azért nincsenek rajongói, mert ők valamilyen konkrétumot akarnak a kezükbe, de amikor a tudásod maga is meg fog szűnni, lehetséges-e, hogy ragaszkodj valamihez?

A gurud azt mondja neked, hogy identitásod valódi, de nem az. Az a forma nélküli, a *Parabrahman*. A *Parabrahman* minden kétségen felül álló. Nem kondicionált a maya által, mert a *Parabrahman*ra vonatkozóan nem létezik *maya*.

Amikor engem hallgatsz elégedettséget érzel, és ezzel az ügy a legtöbb ember számára véget ér; nem meditatálnak rajta újra és újra, és nem próbálják felfedezni a minden mögött ott húzódó princípiumot.

Mikor leszek halottnak nyilvánítva? Amikor az *Atman* elhagyta a testet, de én nem vagyok az *Atman*, hol van akkor az én halálom? Engem nem érint a rák, mert bármi történik, bármi a tapasztalat, mindazt az *Atman*ra hagyom. Minden cselekvést, valamint a cselekvések gyümölcseit is, az *Atman*ra hagyja a *Parabrahman*, az Abszolút.

Soha nem ismerheted az Énedet, mert *Parabrahmannak* nem lehetsz a tanúja. Tudod, hogy mi *nem* vagy – ami *vagy*, azt *nem* vagy képes tudni.

1980. október 1.

Maharaj: Az Én a térnél is finomabb. Az Én számára nem létezik születés vagy halál.

Ne fogadd el vakon, amit mondok; tegyél fel kérdéseket. Alaposan vizsgálj meg és ellenőrizd a tudást, amit előadok, és csak azután fogadd el azt.

A házban laksz, de a ház nem te vagy. Ugyanígy lakik az az „Én Vagyok” tudomás is a testben, de az nem a test.

Kérdező: Nem, teljesen értem.

M: Az elmével soha nem fogod megérteni. Te sem az elme, sem a szavak, sem a szavak jelentése nem vagy. Az Én tudást az Én számára adom elő, de te a tested tudásaként fogadod azt.

Én teljesen elkülönültem a testtől és a testben lévő tudatosságtól. Mindazonáltal, a betegség okozta elviselhetetlen szenvedést, amit a test tapasztal, a tudatosságon keresztül tapasztalom. Ez elviselhetetlen, de mivel elkülönült vagyok mind a testtől, mind a tudatosságtól, képes vagyok beszélni veled. Ez olyasmi, mint a ventilátor – szél is van, és hang is van. Ugyanígy módon van az életadó lélegzet, és a hang is sugárzik, de ez az egész történet kibírhatatlan... a szenvedést el kell szenvedni.

Amikor az „Én Vagyok” tudomás nincs jelen, észlelsz, vagy figyelsz-e meg valamit? A tudás az tudás, és nem-tudás szintén tudás, de annak nincs formája. Ha azonosnak tekinted a testtel, csak akkor mondd, hogy te férfi, vagy nő vagy.

Tudás hiányában fel sem merül a kérdés, hogy tudom, vagy nem tudom. Ha megérted, amit a tudásról mondtam, teljesen azonosulni fogsz velem.

Spontán felismertem, hogy ki vagyok írva a tudatosság könyvéből. Nem fogod magad boldognak érezni, hacsak nem ízeled meg önmagad a testeden keresztül. A testnek csak az „Én Vagyok”, a benne lakozó tudatosság miatt van jelentősége. Ha az „Én Vagyok” vagy tudatosság nincs jelen, a test hulladékká hajlamos válni.

Nevezd az „Én Vagyok” tudomást Énednek, ne nevezd a testet tudásnak.

A Guruk normál esetben nem fogják neked az Ént elég mélyen bemutatni. Csak a rituálékba vezetnek be.

Az „Én Vagyok” tudomás az legelső Isten; meditálj csak azon.

E pillanatban feltehető lenne a kérdés, hogy miért teremtett az ember Istent. Az Isten koncepció az, hogy ha Istenhez imádkozol, akkor Isten megad neked mindent, amit akarsz. Egy ilyen Isten hatalmas. Az az elképzelésünk, hogy ha kérünk valamit Tőle, akkor ő megadja azt.

1980. október 2.

Kérdező: Fel akarom adni az egót, de nem tudom, hogyan kell.

Maharaj: Mi a mértéke és a színe az egónak, amit fel akarsz adni? Mit értettél meg az egóról?

K: Az egó az elme hamis meggyőződése.

M: Ez az ujjaim közötti csipet, ez az „Én vagyok”, de minden szentírás, a tizenhat sastra, a tizenkilenc purana és a négy Veda ordítóva és kiabálva próbálja leírni a Brahmant. Csak azok magasztalják, ezt a csipetnyi „Én Vagyokot”. Abban a pillanatban, hogy elkezdted végrehajtani az „Én Vagyok” tervét, csávéba kerültél.

Ez a tömjéntartó ezüstmű készült, tudatában vagy, hogy ez ezüst. Mi a formája, színe, vagy dizájnya ennek a tudásnak? Ha minden tudás forma nélküli, lehet-e formája, dizájnya vagy színe az „Én vagyok” tudásnak? Lehet-e az alanya bűnnek vagy érdemnek?

Ebben az időtlen éterben az „Én vagyóság” érintése nincs jelen.

K: Igaz az, hogy a jnani együttérzésből fejt ki tudást a tudatlan számára?

M: Mondhatsz, amit akarsz. Olyan dolog, mint együttérzés, abban az állapotban nem létezik. Felemeltelek téged abba az állapotba, ahol tudnod kellene, hogy valójában te vagy a megvilágítója mindennek, és a szeretetnek szintén ott kell lennie. Ha oda vezettelek, miért teszel fel nekem ilyen kérdéseket? Hogyan tudsz akármit?

K: Az elme révén.

M: Nem. A tudatosság ismeri az elmét, az elme nem képes megismerni a tudatosságot. Úrrá lett rajtad az álom, felébredsz – ki az, aki felismeri ezt? A tudatosság princípiuma megelőzi az elmét. A tudatosságot megelőzi a legelső princípium, amely ismeri a tudatosságot. Végző soron a tudás a tudás hiányából született, és a tudás teremtette a világot, minden lényt és minden dolgot.

Az, aki a spiritualitás útjára lép olyan, mint a tűzre tett hideg víz. Amikor felteszed a tűzre, buborékozni kezd, majd amikor eljön az ideje, elkezd forni. Ez a forrási fázis olyan, mint amikor a *sadhaka* a spiritualitás legmagasabb osztályába lép; a forrásponton szeret sokat beszélni, egy csomó kérdése van. Ha a melegítés folyamatosan fennmarad, a forrás megszűnik, és csendes forrás lép a helyébe. Ez a spiritualitásról való ismeretszerzésnek a fázisa. E beszélgetések meghallgatásával képessé váltál belemenni csendbe? Kétlem, mert még mindig kényeztetni szeretnéd az elmét. Ha valóban megértetted, amit mondok, számít-e, hogy kedvében jársz az elmédnek, vagy sem?

Elmondtam már neked, hogy jelen pillanatban olyan vagy, akár a test melege. Milyen a *Parabrahman*? A *Parabrahman* egyáltalán nem tapasztalja az „Én Vagyóság”-nak ezt a melegségét. Ha megérted, akkor ez a puzzle megoldható lesz a számodra.

Ennek megértését követően, ha valaki *jnanivá* válik, a tudatosság princípiuma és a test továbbra is rendelkezésre áll, és az érzelmek is működni fognak. Ez továbbra is megadja a lehetőségét mind a bánatnak, mind az öröme, szituációtól függően. Ilyenformán a *jnani* nem fogja elnyomni semmilyen kifejeződését az érzelmeknek, amelyek spontán módon törnek elő a tudatosságból és a test apparátusából.

Az emberek általában azt feltételezik, hogy a *jnaninak* el kell nyomnia minden érzelmi kitörést. Ez nem így van. Abszolútbeli álláspontra miatt nem érintenek meg téged az apparátus érzelmei és az ösztönszerű kitörései.

A *jnani* nem akaratlagos résztvevő, a történés spontán; míg egy tudatlan személy mélyen érintett abban, amit ő valóságnak feltételez. A *jnani* számára a szívéllyesség szintén valótlán, így bármi, ami a szívéllyesség birodalmában történik, az valótlán.

A *jnani* számára minden odaadás, vonzalom és szeretet megszűnik, de bármit megtesz másokért.

1980. október 4.

Kérdő: Mi a különbség az én állapotom és Maharaj állapota között?

Maharaj: A jnani számára nincs különbség. A különbség a tudatlan esetében jelentkezik, mert ő még mindig a testtel azonosul. Add fel a testtel való azonosulást, és meglátod, mi történik.

K: Hogyan?

M: Én csak azt tudom neked mondani, „ez az” – hogyan kell azt elfogadni, ez meghalad engem, és nincs rá gyógyszerem. Én elmondom neked, de megérteni neked kell.

K: Egyszer s mindenkorra: csupán arra van szükség, hogy szó szerint vegyük a szavait?

M: Igen. Ez az egy, amit meg kell ragadni, de mi az instrumentum, amellyel megragadsz valamit? Nem a test, elme és intelligencia.

K: Az akarat?

M: Minden erőfeszítés további bajba fog sodorni. Tehát ezért a tudásért létezel – hogy ezt a tudást fogadd el, ne a pseudo-identitást. Csak tedd el magadnak, amit tőlem hallottál, és utána cselekedj spontán, bármi merüljön is fel.

Gurum azt mondta nekem, hogy én időtlen, tér nélküli, tulajdonságok nélküli vagyok. Aztán úgy döntöttem, ha ez a helyzet, miért félnék többé? Ki az, aki fél? Tegyük fel, hogy találkozol egy tigrissel: a tigris mindenképpen meg fog enni, így van rá némi esély, hogy ha megtámadod a tigrist, akkor elfut, miért nem használod ki ezt a lehetőséget? Miért nem próbálsz megszüntetni a testtel való azonosulásodat? Legyél bármennyire boldogtalan, félj bármitől, annak teljes egészében a test az alapja. Törekedj rá, hogy a testtel való azonosulásodat fokozatosan megszüntesd.

Ez egyszerű dolog. A halál elkerülhetetlen, miért nem fogadod hát el, amit a Guru mond neked, hogy a halál valami olyan, ami nem befolyásolhatja Azt, ami te vagy. A testtel való azonosulás időhöz kötött; miért nem szakítasz vele most?

Hányan fogjátok megjegyezni, és megérteni, amit elmondok nektek? Bármitől is félj, annak alapja kizárólag az emlékezet, a fogalmak, és a szóbeszéd. Tehát amíg az emlékezetben lévő bármilyen fogalomhoz ragaszkodsz, a félelem nem fog elhagyni. Ne védelmezd a félelmet, add fel, engedd el. Meg tudod csinálni?

Összegyűjtötted, amit hallottál tőlem, de bármit halmoztál is fel, azt végső soron fel fog kellene adni. Meg kell érteni, használni, majd feladni.

K: Maharaj azt mondja, hogy minden spontán történik, de mi ahhoz a gondolkodáshoz szoktunk, hogy mindent kezdenie kell valakinek, kontrollálnia kell valakinek. E kontroll nélkül nehéz elképzelni bárminek is a működését.

M: A kettősség állapotában ez egy szükséges elképzelés, különben nem létezhetne semmilyen koncepció, semmilyen működés, ez az alapja a megnyilvánulásnak. Amikor végül a tudás a tudásba olvad, a kereső eltűnik, és senki nincs, hogy kérdéseket tegyen fel.

Amit mondanak, és amit hallanak, az időhöz kötött – egy adott időponttól a mai napig – de Az, ami vagyunk, teljesen független attól, ami időhöz kötött.

Meg tudom érteni és mérni ezt az időtartamot, így hát nyilvánvalóan függetlennek kell lennem ettől az időtartamtól.

1980. október 8. (délelőtt)

Maharaj: Minden tudás a testen keresztül érhető el, de az a tudás van, amely te vagy, amely a táplálék test eredménye, nem te vagy.

Ez a létezés maga a szeretet. Ez a legtermészetesebb, és azért szeretek mindenki mást, mert szeretem magamat. A mások iránti szeretetem forrása a lét iránti szeretetből fakad.

A megnyilvánulatlan e felébredt, dinamikus szellemen keresztül nyilvánul meg; az a lét iránti szeretet állapota. A feleség nem a férje iránt odaadó, ő lét iránti szeretet iránt odaadó.

Komoly vágyakozás él benned, hogy a testben élj, de meg kell szabadulnod ettől a testtől. Mint ahogy a finomságokat is megeszed, és a következő napon ki kell ürítened, mint salakanyagot, ugyanúgy kell megszabadulnod ettől a testtől. Saját állapotom teljesen megnyilvánult tudatosság, és a test kifejezése csak összege és tartalma az életadó lélegzetnek, az az életadó lélegzet nyelvének (a szónak) és az Én szeretetének.

A *Paramatmant* kivéve semmi más nincs, csak az „Én Szeretet”. Ebben az eksztázisban ki fogja a testet nézni? A test irrelevánssá válik. Mennyi címet adtál neki, de mi az ... csak az Én iránti szeretet.

Mindig, mindörökké, a tudatosságod mozog mindenfelé, de te a saját testedre korlátozod, és ezáltal megöled. A *Paramatman* nem *maya*, az a te valódi természeted.

Kérdező: *Mi a teendő a napi feladatokkal?*

M: El kell látnod a feladataidat – azok nem személyesek, hanem a megnyilvánult tudatossághoz tartoznak, mindenhez hozzátartoznak.

Próbáld kiterjeszteni magad a Végtelenbe, mint a megnyilvánult tudatosság. Nincs más Isten, csak te.

Egy nap ez a test holtan esik össze; az emberek azt hiszik, hogy a halál teljes megnyilvánulatlanságot jelent, de ez nem így van, ez nem így van. Amikor valami kimerül, vagy kifárad, többé válik, megnyilvánulttá válik.

Sri Krisna a következőt mondta: „Minden *yugában* (eonban) újra testet öltök”, én pedig azt mondom, minden pillanatban terjeszkedem, egyre nagyobbra teremődök, minden pillanatban egyre jobban és jobban szaporodom.

Soha nem kérek semmit valaki mástól. Bármit meg akarok szerezni, azt a saját lényemtől akarom megkapni. Valójában az „Én Vagyok” princípiumot imádom, és azt kívánom, amit abból eredően akarok; amiatt jönnek mindezen dolgok.

Őfelsége a Császár aludni tért – ez nem azt jelenti, hogy halott. Nem vagy képes felismerni ezt a tudást, mert a testtől függesz. Csak egy Ön-Megvalósított Guru tud irányítani téged.

E test érzete nélkül tökéletes, teljes, hiánytalan vagyok. Te nem leszel képes megérteni az én beszédemet.

1980. október 8. (délután)

Maharaj: Mi az oka az ébrenléti állapotnak, az alvásnak és az „Én Vagyóság”-nak?

Kérdező: *A kemikália.*

M: Amikor kimondod ezt a szót – „kemikália” – nem tekinted önmagadat annak?

K: Alaposan tanulmányoztam a kemikáliát, és nem vagyok az. Minden benne van, de én nem az vagyok.

M: Mint ahogy ez a láng a minősége az égő gáznak, hasonló a kemikália miatt az ébrenléti állapot, a mély alvás és a tudatosság tapasztalata; ezek nem a te tulajdonságaid.

A kemikáliának különböző neveket adnak, *mula-maya, sutra pradam* stb. Ez mind illúzió. Nincs Isten, nincs individuális lélek, nincs semmi.

Az elsődleges illúzió az Én-szereteten, a létezés iránti szereteten keresztül fejezi ki önmagát. A mély alvásból felébredsz; hasonlóképpen a tanítvány, aki a Guru szavait végsőknek tekinti, és követi, és annak megfelelően cselekszik, olyan marad, mint az. Végső soron az Én tudomását kapja meg. Ahogy te a mély alvásból felébredve megkapod az „én szeretet” tudását; az Én szeretet úgy olvad bele a *Parabrahmanba*, tudtán kívül. Amikor meditálsz, te és az Én szeretet egyé kell, hogy váljatok – nem maradhat semmilyen kettősség.

A fő probléma a *jnan*kkal az, hogy aki ezzel a tudással intellektuálisan rendelkezik, ragaszkodik a rokonságához, és a használati tárgyaihoz.

Senki sem *hal meg*, a halál *befejezettséget* jelent; például amikor egy csepp víz elpárolog, végtelenné válik. Halál semminek a szempontjából nem létezik, minden befejeződik, hogy végtelenné váljon.

A *purusha* az a princípium, amelyből minden, minden megnyilvánulás ered; ő a fenntartója mindennek. Ha tudsz valamit, azzá kell, hogy válj; ahhoz, hogy az Istent ismerd, azzá kell, hogy válj. Ahhoz, hogy a *purushát* ismerd, az kell, hogy legyél.

K: Maharaj említette a ragaszkodást, mi a helyzet Guruhoz való ragaszkodással? Én úgy látom, minden más ragaszkodás megszűnt, de ez megmaradt.

M: Mit értesz a Guru iránti ragaszkodáson? Te és Guru egyek vagytok, nem kettő.

K: Hogyan kell követnem, amit Maharaj mond, amikor olyan sok a dolgom, hogy fenntartsam a családot stb.?

M: Tudatosságod egyedül tart fenn mindent; tekintsd tudatosságodat Istennek. A felébredés utáni első dolgod az legyen, hogy meditálsz a tudatosságon, az „Én Vagyokság”-on; imádd a tudatosságot egy ideig, mielőtt napi tevékenységeidbe kezdenél. Mielőtt este aludni térsz, ismét időzz a tudatosságban, az „Én Vagyokság”-ban. Legyél hozzá ragaszkodó, és ilyen lelkiállapotban térj aludni.

A tudatosság az, amely az Énen meditál, az Én fel kell, hogy táruljon számodra. Az emberek olyan sok Istent imádnak, de ezek az Istenek fogalmak csupán, amelyek az elmében merülnek fel.

Az emberek azt mondják, meg akarják menteni önmagukat; mit kell megmenteni? Te mit akarsz menteni?

Minden tudásod meg fog szűnni itt, így nem büszkélkedhetsz a *jnan*iságoddal, ha innen elmész.

1980. október 14.

Kérdés: Maharaj jelenlétében úgy érzem, nincs több kérdésem.

Maharaj: Ha úgy érzed, hogy szertefoszlottak a kétségek, csak várj, messze még a napja.

K: Swamiji, tudna javasolni valamit, hogy élvezhessük az örök boldogságot?

M: Van egy nagyon egyszerű orvosságom, és ez abban áll, hogy én nem a test vagyok. Ha a világ valódi lenne, találni lehetne benne valamilyen gyógymódot – de nem valódi. Bármit teszel, nem használ. Mindenütt csak mindezt a káoszt láthatod, minden erőfeszítésed ellenére. Nem tudod leállítani – folyamatos változásban van, és mindez valótlan.

A beszélgetések meghallgatása után a megszerzett tudást betáraztad, vagy pedig akármilyen tudásod volt, hagytad semmivé válni?

K: Semmivé vált. Elvihetem Maharajt az otthonomba?

M: Én csak Bombayban szeretek lenni; haza tudsz vinni Bombayba magaddal? A világnak ez a tapasztalata spontán történés számodra, nem a te erőfeszítéseid hatása. Még a Guru megértésének is spontán kell bekövetkeznie. Semmi sem fog megállni – az egész folyamat te erőfeszítésed nélkül zajlik –, így testek sokasága jön létre, és hal meg. A világ futásának minden cselekvése már zajló történés. A testek millióinak teremtési folyamata már zajlik a térben. A gyomokból, a magokból jöttek, azokban a magokban az „Én Vagyokság” látens módon jelen van. A telefon üzenet, hogy „Halló, Én Vagyok, halló, Én Vagyok” már ott van benne, a táplálék magban. Csak akkor tudsz valamit megsemmisíteni, ha azt a saját erőfeszítésed teremtette – de ez a teremtés nem a te erőfeszítésed.

1980. október 15.

Kérdező: Sok pillanata volt az életemnek, amikor nem tetszett a helyzet, és változtatni akartam rajta.

Maharaj: Harcolhatsz a helyzetekkel, de te nem a helyzet vagy.

K: Amikor elkezdted az elmét figyelni, tudod, hogy független vagy az elmétől, és nem szeretnél részt venni az elme küzdelmében, természetesen így csökkenni fog a súrlódás.

M: Ebben a folyamatban te, mint individuum, egyáltalán nem maradsz fenn. Igyekezz megérteni, hogy az „Én Vagyok” a satwa gunának, a táplálék eszenciának a terméke.

A súrlódás harc a csendes tanú és a világ között. A harc akkor kezdődött, amikor a szavak elkezdtek kiáradni a tudatosságból. Szavak törtek elő belőled, és te magadhoz ölelted azokat a szavakat; védelmezője lettél azon szavak jelentésének, amelyek kijöttek belőled.

Egy egész hegyed van fogalmakból és szavakból. A tőlük való megszabaduláshoz használj más fogalmakat. Amikor kidobod az összes fogalmat, beleértve az elsődleges koncepciót is, akkor bármi van, az van. Maradj nyugalomban.

K: Szükség van szavakra, vagy csupán Maharaj jelenlétére?

M: Kétségtelen, hogy egy bölcs társasága előremozdítja a megvalósítást, mindazonáltal kérdéseknek és válaszoknak kell követniük azt. Mindig merülnek fel az elmében bizonyos kétségek, egészen addig, amíg az elme utolsó nyoma is eltávolításra nem kerül, szavakkal kell azt kitörölnöd.

K: Mostanában, amikor gondolatok jöttek, csak elfordultam tőlük, de érzem, hogy most leállítom őket.

M: Ha meg tudod ezt tenni, teljesen rendben van, de ha áramlik, hadd áramoljon.

K: Nem bevonódni a gondolatokba – ez elegendő?

M: Igen, ez az egyetlen dolog, és aminek meg kell történnie, meg fog történni; valójában a cselekvést adtad fel.

K: Tehát, nem szükséges többé arra törekednem, hogy megváltoztassam önmagam, arra törekednem, hogy a dolgokat jobban csináljam?

M: Ha nem kapaszkodsz a gondolatokba, nem vagy többé személy.

K: Ettől egy kicsit megrémülök. Bármí megtörténhet – őrült dolgokat is csinálhatok.

M: Ez egy általános állapot, minden ember keresztülmegy rajta. A félelem az elme minősége, és az elme nem akarja elveszíteni önmagát.

Recitáld a *nama-mantrát*, kapaszkodj a *mantrába*, mert ebben az állapotban az elme elveszít minden támogatást, ezért kapod a *mantra* támogatását.

K: Azok a dolgok, amelyeket nem szeretek önmagamban, szintén a gondolatból származnak, így azokat is el tudom engedni?

M: Igen. Ne mondd, hogy önmagam, ez szintén egy gondolat.

K: A végén ennyire egyszerű lett hát: csak meg kell szabadulni a gondolatoktól – ez igen.

M: Ez nem kis teljesítmény. Lehet, hogy úgy érzed, hogy gondolatmentes vagy, de bizonyos időszakokban a gondolat hirtelen le fog csapni rád. Sokan vannak úgynevezett bölcsek, akik bár elérték a gondolatmentes állapotot, még mindig felbukkannak náluk.

1980. október 17.

Maharaj: Csak legyél, amint vagy, ne alkoss se fogalmakat, se képeket. Tested és önképed folyamatosan változott egész életed során, és e képek közül egyik sem maradt változatlan.

25 év után tested fel fogja adni ezt a képet, és egy öreg személy képe fog kialakulni; később ez a kép is el fog tűnni. Ha e képek valódiak lettek volna, maradtak volna; de valótlanok. Az „Én Vagyok” princípiumnak nincsen se formája, se színe, se dizájnja. Ezekon a dizájnokon keresztül élvezünk, vagy szenvedünk, de semmi sem valódi; semmilyen szerzett tapasztalat nem valódi. Akár sírsz, akár nevensz, ez a kép abban a pillanatban érvényes – a következő pillanatban megváltozik. Bizonyos emberek nagyon jók könnyhullatásban, sírásban, panaszkodásban, csak abban a pillanatban.

Mindaddig, amíg a test jelen van, ez a futó kaland is jelen lesz, folyamatosan változik, és végül a valódi tudatosság, amelyen keresztül a világot látod, meg fog szűnni. A test és a tudatosság napjai meg vannak számlálva.

Kérdőő: Ha nem vagyok teljesen megvalósult, amikor meghalok, akkor még egyszer meg fogok születni?

M: Ha ez a koncepció kísér, akkor a koncepciónak lesz még egy születése. Nem tudod, hogy a koncepció milyen formát fog felvenni.

Csak az látogat meg engem, akinek a sorsa teljes mértékben kimerült. A sorsából semmi nem maradt.

Ön egy messzi országból érkezett hölgy, miért kellett erre a helyre látogatnia? Mert sorsa megsemmisült.

1980. november 7.

Kérdő: A tudatosság időhöz kötött, úgyhogy akármi vagyok, az szintén időhöz kötött, vagy nincs semmi, ami örökkévaló?

Maharaj: Mindaddig, amíg a test jelen van, te ez a tudatosság vagy, de amint a test és a tudatosság eltávozik, te az eredeti állapot vagy, amelyre mindez rátevődött, mint időleges állapot. Az eredeti állapot változatlan és állandó.

A nehézség azért jön, mert te mindvégig Azt keresed, megfelelkezve arról, hogy te Az vagy. Te, mint a szubjektum, önmagadat objektumként keresed. Az vagy, amit keresel.

Abban a pillanatban, hogy szerepet öltöttél magadra, megjelent a félelem. Aki a kereső szerepét magára ölti, a tradicionális kereső gyakorlatának a követéséhez és korlátaihoz kötött.

Mi céllal mondom mindezt? Ez egy közvetlen támadás a test-elmével való azonosulás ellen. Mindaddig, amíg ez az azonosulás fennáll, az én közvetlen támadásaim is folytatódni fognak.

Amint a test-elmével való azonosulás megszűnik, Brahman összekulcsolt kezekkel a lábaidhoz fog járulni.

K: Az azonosulásnak erre a megszűnésére hirtelen kerül sor, vagy fokozatosan?

M: Attól függ, hogyan tekintesz rá. Amíg várok rá, addig fokozatos lesz; amikor az utolsó lépést kell megtenni, akkor hirtelen. Amikor megtörténik, fel fogod ismerni a meg nem nyilvánult és a megnyilvánult azonosságát; ezek egyek, nem különböznek.

A valódi tudás csak akkor jöhet, amikor minden lehetséges koncepció feladásra került, és csak belülről fakadhat.

A *Parabrahman*nak nincs sem kezdete, sem vége, Az örökkévaló, mivel ez a tudatosság időhöz kötött –kezdete és vége van.

Ahogy felébredsz reggel, és tudatára ébredsz, hogy vagy, ugyanez történik. Azért ébredtem fel, mivel vagyok, ha nem lettem volna, hogyan tudtam volna felébredni?

A *Parabrahman* tudatára ébred, hogy *Ő* van, a tudatosság az, ahogyan a *Parabrahman* tudatára ébred, hogy *Ő* van. A *Parabrahman* a te örökkévaló állapotod, nem emlékezhetsz rá, mivel el sem felejtetted el azt. Mindennapi tapasztalatod, tudatában vagy. A tudatosság jelen van, ez nem az „én” eldöntendő kérdése; Az van.

Az életerő benne van szunnyadó állapotban, a magban. Értsd meg az életerőt, és ne feltételezz számára semmilyen formát. A létezés nem olyan valami, amelyből vehetsz egy marékkal, úgy nyilvánul meg – mint tér, mint a mindenség.

Mindez a mélyreható beszélgetés semmi más, mint mentális szórakozás. Ahogy spirituálisan előrehaladsz, fel fogod ismerni, hogy az „Én Vagyok” az igaz Isten, vagy a végtelen számú univerzum lelke, de az „Én Vagyok” ismét szórakoztató. Mindez a beszélgetés konceptuális szórakozás.

1980. november 10.

Maharaj: Melyik múltbéli pontig tud az emlékezetem visszamenni? Kisgyermek voltam, és emlékszem, hogy valakinek, egy idősebb embernek a vállán lovagoltam; felvitt engem valamilyen dombra, és láttam a napfelkeltét – ez volt az első benyomásom.

Neked van ilyen emléked? Milyen korodban lettél tudatában a saját testednek? Tegyük fel, hogy négy éves korodban kezdtél tudni önmagadról – bármi történt négy éves korod előtt, nem tudtál róla, és nincs róla feljegyzés az emlékezetemben. Hallottál másoktól dolgokról, amelyek megtörténtek, de közvetlenül nem tudod. Van itt egy forradás, azt mondták, megharapott valaki, de emlékem nincs róla. Olyan sok minden történik, mielőtt a gyermek tudni kezd magáról.

Az első években az elsődleges fogalom az „Én Vagyok” volt, de szunnyadó állapotban. Később kezdett el tudni önmagáról.

A *jnani* állapot olyan, mint az a gyermeki állapot, amikor a gyermeknek még nincs tudomása önmagáról. Az apparátus, amelyen keresztül a tudatosság kifejezi önmagát, ma már egészen más, de az elv ugyanaz.

A *jnanik* megnyilvánulási módja különböző. Ramana Maharshi csak egy ágyékkötőt szokott viselni, amit csak mostak, nem vasaltak – de én olyat szeretek hordani, ami ráncatlan, nagyon tiszta.

Volt egy másik nagy Bölcs, aki nem lévén tudatában a testének, meztelenül járt. Krisna is divatos volt, hozzám hasonlóan, és nagyon jól öltözött. Az emberek a *jnani* külső megnyilvánulásaiban merülnek el, és utánozni próbálják, ahelyett, hogy a vezérlő elvet követnék.

Most pontosan tudom, hogy a legelső pillanat, amiről tudok, az a születés, mindazonáltal, be tudok lépni akaratlagosan abba a szülésbe? Milyen cselekvéssel vagy szerzőséggel rendelkeztem, hogy belépjek, vagy ne lépjek be, vagy, hogy eldöntsek valamit? Amikor azt mondom, hogy tudást szereztem a születésemről, valóban közvetlenül tudom, hogy mi történt abban a pillanatban? Ez mind konceptuális tudás; és az azóta szerzett összes tudás úgyszintén konceptuális.

1980. november 11.

Maharaj: Vannak olyan Bölcsök vagy Szentek, akik már sokat megélték, de mégis lenni törekszenek, folytatni szeretnék a létezésüket.

Mennyi ideig kell még folytatnom ezt az ébrenléti állapotot és mély alvást, ébrenléti állapotot, mély alvást? Mindaddig, amíg ez a ciklus folytatódik a tudatosság is fenn fog maradni. Találkoztál már olyannal, aki belefáradt ebbe az ébrenléti állapotba és mély alvási állapotba? Az ébrenléti állapotban egy csomó tevékenységet végzel, és amikor elfáradsz, akkor álomba zuhansz. Mi a haszna ennek a folyamatos ciklusnak?

Kérdő: Azt mondják: "ritka ember, aki értékeli Isten készségét". Mi ez a készsége Istennek?

M: Hol van az Isten? Ha bizonyos készségekről szeretnél tájékozódni, érdeklődj a szüleid készségeiről.

Teremtettél egy Istent, mert koldulni szeretnél valakitől, és ez az, amit spiritualitásnak nevezel.

K: Én nem ilyen Istenben hiszek. Én abban hiszek, hogy Isten az „Én Vagyóság” érintés, ahogy Maharaj mondja.

M: Ha valóban megértetted és megemésztetted, amit mondtam, akkor többé a lábadat sem teszed be erre a helyre.

K: Ha megértettem, amit Ön elmondott, nincs rá szükségem, hogy idejőjtek – ez rendben van –, de engedje meg, hogy megkérdézzem, hogy tényszerűen ez...

M: Mit értesz tények alatt?

K: Még meg kell értenem, hogy mit kell tennem?

M: Tedd azt, amit nem tudsz tenni.

Ez a *maya* világa, ami csupán fogalmakból áll. Nem vádolhatom a világot, hogy fájdalmat okozott nekem, a fájdalom egyetlen oka ez az „Én Vagyok” tudomás. Ha ez a tudatosság nem volna, létezne bármiféle fájdalom vagy öröm?

Ha Istennel szeretnél találkozni, merülj bele mélyen a saját Énedbe; az a valódi tárháza mindennek.

K: Hogyan jött létre az álom-állapot?

M: Mély alvásban jelen van egy látszólagos ébrenléti állapot, amelyben az „Én Vagyóság” felébredettnek érzi magát, és létrehoz egy álomvilágot.

Nagyon jól tudod, hogyan léptél be ebbe a zűrzavarba. Merülj bele ennek a kutatásába, és maradj csendben.

Ha az én erősen fertőző beszédem meghallgatása után esetleg holnap már nem jössz, nem probléma Elmondom újra és újra, körbe-körbe futkározhatsz az egész világon, de senki sem fogja átadni neked a tudást. Menj vissza a saját Énedbe. Add meg magad saját létezőségeidnek, és önmagában ez meg fogja adni a számodra szükséges tudást – senki más nem fogja. Nem merülsz bele ebbe a kutatásba, vakon követed a spirituális rituálékat.

Vetődhetsz bárhová, de legyél becsületes, legyél odaadó híve saját létednek csupán.

1980. november 23.

Kérdő: A tanúságot Az hozta létre, ami megelőzi a tudatosságot, vagy a tudatosság maga?

Maharaj: Akkor menj át a hídon, amikor odaértél. Ne aggódj a tudatosságot megelőző princípium miatt, csak legyél a tudatosság.

K: Az Istenek csak koncepciók?

M: Az Istenek tudatosságot jelentenek csupán. Gyűjts össze bármit, amit tudatosság hiányában tudsz.

K: Nem értjük a jnani állapotát. Ha a jnani egygé vált az Abszolúttal, hol a tudatosság megjelenésének a határa? Nem értjük, hogyan lehet a jnani Parabrahman is, és itt is.

Tolmács: Egy jnani meg tudja haladni a tudatosságát, és igény szerint az Abszolút lehet; be tud lépni a tudatosságba, mert ez a test még mindig rendelkezésre áll – a testen keresztül zajlik a kommunikáció a lényekkel a tudatosságban.

A szentírásainkból vett példa szerint: Van az óceán, és egy bögrében az óceánból vett víz van, most a bögre belesüllyed az óceánba, a bögre még mindig ott van, de a bögrében lévő víz egyesült az óceán vizével, így a víz nem érez semmilyen különbséget, de a bögrében lévő víz tanúja lehet ugyanakkor a bögrének. Rendelkezik az előnnyel, hogy az Abszolúttal egy, és a testet is használja. Ezen a példán keresztül érthetem meg, hogy mi lehet a *jnani* állapota.

*M: Értsd meg a létezőséget, és minden meg fog oldódni. Ez mind találgatás a részedről, az Abszolút állapotról a te durvább állapotodból. Jelen pillanatban tekintsd ezt a *Parabrahman* útjelző táblájának. A *Parabrahman* szó nem *Parabrahman*.*

Szokásod szerint kérdéseket teszel fel. A néhány szó, amely neked szól, bizonyos fogalmakat ad át neked, és te azt mondod, hogy érted.

A beszédeim egyetlen témája te vagy – tudd, hogy vagy. Honnan és miért tudod, hogy vagy? Csak abból, amit mondok.

Nincs hatalmad a tudatosság felett, magától jött és távozni is magától fog. Semmit sem tudsz csinálni vele.

K: Az irányításról szóló mindenféle elképzelés értelmetlen akkor?

M: Igen. Egyáltalán semmi hatalmad felette.

K: Valójában az alap van kihúzva alólunk.

M: Spiritualitásod minden pillanata az „én vagyok a test” ideáján alapul. Ez az „Én Vagyok” tudomás meg fog maradni egy darabig.

K: Mi van azokkal, akik azt mondják, hogy ennek vagy annak a megtestesülései? Ezek is csak ideák?

M: Ez világossá fog válni a számodra, ha továbbra is a valódi pozícióban tartózkodsz. Addig pedig fogadd el, ha akarod. Amíg nem ismered a valódi állapotodat, addig ezeket a szóbeszédeket fogod elfogadni, mivel az igazságot nem ismered.

Nem kell a megelőző állapotba kerülnöd. Jelenleg, ami vagy – ez az elsődleges koncepció – hatolj a mélyére. Ha a mélyére hatoltál, akkor az, ami a koncepciót megelőzi, nyitva áll. Normál esetben egy *jnani* nem magyaráz ilyen részletesen a keresőknek.

Te alaposan tanulmányoztad Ramana Maharshi tanításait. Az ő tanításaiból nem jött át ez az aspektus?

K: Minél többet hallgatom Maharajt, annál jobban megértem Ramana Maharshi tanításait.

M: Te megértetted Ramana Maharshit?

K: Soha nem érthetem meg, mert ő az Abszolút, nem pedig egy tárgy, amit meg kell érteni. Én magam sem vagyok objektum.

M: Igen. Ramana Maharshi az Abszolút, te szintén Az vagy. Az Abszolút nem ragadható meg a tapasztalataid tartományában. Meg vagy erről győződve?

K: Igen

M: Miért történt meg ez az én létezőségem? Mi volt az oka? Meg kell alaposan ismerned, hogy mi ez.

K: Hol próbáljak választ találni ezekre a kérdésekre? Nem elegendő azt tudnom, hogy én vagyok, hogy az én létezőség megjelent, és el fog tűnni? Miért kell tudni mindezt?

M: Tudnod kell! A tudatosság minnek az eredménye? Minek a minősége?

K: A táplálék minősége.

M: Ó, igen, de mikor jöttél rá erre?

K: Ez nem az én tapasztalatom.

1980. november 29.

Kérdező: Ez az én vagyok – és a tudatosság, ami időhöz kötött – mi a kapcsolat közöttük?

Maharaj: Mi a fogalma annak az „én”-nek, amellyel megpróbálsz megtalálni a kapcsolatot? Pontosan itt keletkezik a tévképzet.

A tér és idő e koncepciójában van a teljes megnyilvánulás, abban vélekedsz úgy, hogy te egy különálló valami vagy. Semmi nem különálló, te a teljes megnyilvánulás működésének a része vagy.

Én, az Abszolút, időtlen és határtalan vagyok, és a tudat tudata nélküli tudat vagyok. Mint határtalan helyként szeretném kifejezni önmagam, mint időtlen időként szeretném kifejezni önmagam. Hely és idő hiányában nem lehetek tudatában önmagamnak. Amikor tér és idő jelen vannak, akkor jelen van a tudatosság, abban megvalósul a teljes megnyilvánulás, és különböző jelenségek jönnek létre.

Én, az Önmagamtól való Tudat, leereszkedek ebbe a tudatosságba, és ebben a tudatosságban sokféle módon, számtalan formában fejezem ki magam. Ez a kritikus pontja, a kerete a megnyilvánulásnak; nincs szó semmiféle individualitásról.

Mi ez? [Felmutat egy zsák almát] Nincs különbség e gyümölcs, egy kecske, vagy egy emberi lény között. Mindegyik táplálék, mind a három táplálék.

Minden teremtmény, minden lény az öt elemből áll, és minden lény viselkedése a három *guna*, a *satva*, a *rajas* és a *tamas* kombinációjától függ. Szó nincs arról, hogy a lény lenne mindenért felelős, ami a világban történik. Ez csak a felelősségnek a szenvedőre való ruházása.

A jelenlét tudatossága, az öt elem, és a három *guna* az, ami az egyetemes megnyilvánulás teljessége.

Eredeti állapotodban nem vagy tudatában a tudatnak, ezért nincs szó tudásról. A tudás csak a test és a tudatosság megjelenésével jön. Ez a tudás valójában tudatlanság, és bármilyen tudás alapozódik rá, az szintén tudatlanság.

Már több éve vagy spiritualitás gyakorló, mi az, amit szereztél?

K: Tudatosság vagyok, ez az, amit profitáltam.

M: Ez egy maradandó nyereség? Ez a te valódi természeted?

K: A teljes megnyilvánulással azonosítom magam.

M: Mindez nem az után van csak, hogy megkaptad a tudatosságot? Menj vissza abba az állapotodba, mielőtt ez a tudatosság rád tevődött.

Először a testtel azonosulsz, aztán a tudatossággal azonosulsz, aztán egy ideig folytatod a tudatossággal való azonosulást, de ebben az a csapda, hogy azt fogod gondolni, *jnani* lettél. Még a tudatosságban való lét is időhöz kötött. Az eredeti állapot az, ami a tudatosság rád tevődése előtt volt. Az egyik esetben a tudás átadásra került, megértésre került, és a személy egy napon Azzá vált; a másik eset ezer évekig tartott, és szintén elérte azt az állapotot. Van-e valamilyen különbség?

Amit eredetileg szerettem, azt most már nem akarom, mert tudat vagyok, az én igazi természetem. Nincs szükségem többé erre a tudatosságra, még öt percre sem. Életed végén te öt lakh rúpiát is hajlandó leszel megadni azért, hogy még öt perc hosszabbítást kaphass. Én még egy rúpiát sem vagyok hajlandó adni érte. Elvesztettem minden szeretetemet e megnyilvánult világ felé.

M: Az „Én Vagyok” tudomást megfelelő módon rendben kell tartani. Én veszekedni szoktam, ha nem tartják az eszközöket tökéletesen tisztán és rendben. Tegyük fel, ez a törölköző mosatlan maradt – akkor halálra idegesítem azt, aki felelős érte. Minden szennyeződés, amely nem a törölköző, eltávolítandó. Hasonló eszköz az „Én Vagyok” is, azon keresztül kapsz minden tudást. Imádd az „Én Vagyok”-ot, távolítsd el az összes hamisítványt, a piszkot.

K: Hogyan kell az „Én Vagyókság”-ot imádni?

M: Egyedül a tudás mutatja meg a ráakódott szennyeződések. Még a tér sem olyan tiszta, mint az „Én Vagyok” tudomás. Veszületett tulajdonságánál fogva a világ valójában tiszta; a testtel való azonosulás teszi piszkossá. Mivel nem ismered fel az „Én Vagyókság”-ot az ő tisztaságában, mindenféle könyvekre és Bölcssekre hivatkozol, hogy identitást szerezz.

K: (másik) Én félek elveszíteni a létezőségemet, a létezésemet.

M: Miért ez az aggodalom? Még a Parabrahman sem tud Önmagáról. Amikor arra a következtetésre jutunk, hogy te nem vagy, én nem vagyok, mi marad, ami azt mondja, hogy ő Parabrahman, ha nem a Parabrahman? Nem tudod leírni, tehát hallgatsz. Én is hallgatok. A Parabrahman nem hasonlítható semmihez.

K: A Nama-Japa hasznos?

M: Feltétlenül végezd, és haszna a kellő időben be fog bizonyosodni. A japában kell időznöd; nem érdemes fogalmat gyártani arról, hogy milyen előnyök fognak származni belőle. Gyakorold, és realizáld az előnyöket. Még ha számár vagy béna módjára gyakorolja is az ember a Nama-Japát, nagy Bölcs válik belőle – ekkora hatalma van a japa recitálásának. Amikor az ember ráakad egy Sat-Gurura, a Bölcs azt mondja neki: „Nem kell gondoskodnod önmagadról, mert te vagy az az 'Én Vagyok' immanens principium. Nem kell gondoskodnod semmiről. Te csak legyél, és minden terólad fog gondoskodni.”

Kár, hogy ennyire a szóbeszédétől függesz, és nem próbálkozol önmagad vizsgálatával. A tudásod a testedre és kölcsönvett tudásra korlátozódik.

A világ minden tevékenysége e miatt az „*Én* Vagyokság” miatt zajlik. Ez a forrás, amely megteremti a világot. Értsd meg, hogy az „*Én* Vagyokság” az első – csak aztán tudod meghaladni azt. Mindenekelőtt, legyél az „*Én* Vagyokság”.

1980. november 30.

Maharaj: Ez az „*Én* Vagyokság” a természet funkciója, az öt elemi táplálék test terméke. Tudomása van önmagáról, szeret létezni. E tudomás segítségével jutsz el az *Én* tudomására.

Számos eon jött és ment, de senki sem tudta örökösen megtartani az *ő* identitását vagy az emlékezetét – az a test halálával eltávozott. Az öt elemi eszencia, valamint a három *guna* jelenti a személyt; azzal a tudással jön, az „*Én* Vagyok” emlékezettel. Ezt a személyiséget az öt elem biztosította ellátás tartja fenn. Amíg az ellátás a megfelelő rendben biztosításra kerül, a test és az „*Én* Vagyokság” is jelen lesz. Amint a szolgáltatás leáll, az „*Én* Vagyokság” érintése is megszűnik.

Az, ami eljött, hogy megnézzé *Maharajt*, felismered? A test az, vagy valamilyen a testhez képest külső dolog?

Kérdő: Külső vagy belső, nem tudom.

M: Nagyon jó válasz. Távolodj el a testtől, és írd le azt.

K: Nem tudom leírni.

M: Mivel nem tudod leírni, mi haszna van neki?

K: Nincs haszna.

M: Amint megérted ezt, tiéd az igazság. Ami figyel, amit nem ismersz, az te vagy, és amiről úgy tudod, hogy te vagy, az nem te vagy.

A spiritualitás legmagasabb célja a *Paramatman* – a tudás, amely a testben időzik, az „*Én* Vagyok”, és azt nem lehet leírni. Amikor határozottan egyetértesz azzal, hogy ez igaz, nem azt jelenti, hogy spirituális bölcsességgel rendelkezel?

K: Ki nyerhet el spirituális bölcsességet?

M: Téged kivéve, ki lehetne az? Te, és egyedül te. Ki kérdezhetné, hogy „ki vagyok én”, ha nem te? Ha a kérdésseltevő „én” nincs jelen, ki fog kérdéseket feltenni? Ez a spirituális tudás betetőzése a számodra; nem kell újra eljőnnöd.

K: *Én* szeretek *Maharajal* lenni.

M: Üldögélhetsz itt. Most már, hogy egy évig élsz, vagy ezerig, az eredmény csak ugyanez lehet.

K: *Maharaj* választ ad a kérdéseimre, mielőtt feltenném azokat.

M: Eleinte fogadd el, amit mások mondanak, de a megfelelő időben, akármit is fogadtál el, hagyd el.

K: Nem rendelkezhetek semmilyen tapasztalattal arról, hogyan jött a létre a létezőség, mert nincs róla tudomásom, hogy mi létezett előtte.

M: Ez a tudás nagyon egyszerű, és ugyanakkor nagyon mély. Ki fogja megismerni a tudás megjelenésének, és végül az eltűnésének ezt az egész folyamatát? Az egyetlen, aki megérti ezt, eléri a *Sat-Guru* állapotát, de egy hétköznapi ember nem értheti meg ezt. A *Sat-Guru* nem emberi szülők gyermeke.

Ahhoz, hogy megismerd ezeket a titkokat, meg kell értened ezeket a titkokat, add meg magad az „*Én Vagyok*” princípiumnak, és a tudatosság egyedül el fog ide vezetni téged. Jelen pillanatban stabilizálódj a tudatosságban. Ha nem így teszel, akkor fogalmak nagyon veszélyesek lesznek rád nézve – a halálot fogják okozni. A te vagy tudomás a forrása minden energiának, a forrása minden Istennek, minden fajta tudásnak.

Miután meghallgattad ezeket a beszélgetéseket, nem kell újra eljőnnöd, csak maradj a te vagy tudatosságban, ez egy nagyon energikus princípium, mert ez minden. Stabilizáld magad abban. Erősítsd meg ott a stabilitásodat. Te csak az vagy. Ez a legegyszerűbb módszer: tudod, hogy vagy, csak legyél.

1980. december 7.

Kérdező: Szeretném elérni a Végső közvetlen megtapasztalását.

Maharaj: Az Abszolút nem megtapasztalható. Nem egy objektív dolog. Amikor egységesség vagyok, akkor az Abszolút a tiszta tudat, amely nincs tudatában önmaga tudatának, és nem lehet alany sem és tárgy sem – így nem lehet tanúja sem. Minden megnyilvánulás, minden működés, minden tanúság csak kettősségben lehetséges. Kell lennie egy szubjektumnak és egy objektumnak, ez ugyanannak a dolognak a két vége. Amikor a tudatosság megmoccan, kettősség keletkezik. Objektumok milliói léteznek, de minden objektum, amikor a másikat nézi, az Abszolút szubjektivitását feltételezi, jóllehet ő egy objektum. Én, mint objektum, észlelem és értelmezem az összes többi objektumot, és azt feltételezem, hogy szubjektum vagyok, és tanúság megy végbe.

K: Miért moccan meg a tudatosság? Mi az oka?

M: Mindenféle ok nélkül, spontán módon, csak úgy megtörténik; nincs indítéka. A tudatosság egyetemes –nem létezik individualitás. De amikor a tudatosság megmoccan egy konkrét formában, amely szintén spontán merült fel, és működni kezd abban a formában, a forma azt feltételezi, hogy ő egy individuum, és az, ami korlátlan, egy adott formára korlátozza le magát, és a szenvedés elkezdődik.

Teszem azt, valakiből *jnani* lett, de mivel kezdődött ez? Ott volt az a savanyú, keserű princípium, a kiválasztás, ami miatt a tudatosság belépett. Valójában ez a princípium, az „*Én Vagyok*” tudomás fejlődésnek indult, megerősödött, és édessé vált; megéri, és a megnyilvánult *jnani* állapotá válik; de micsoda az? Az öt elemi táplálék eszencia terméke. Amikor ez elmegy, mi marad? Az Abszolút, amely nem ismeri Önmagát.

K: A megszabadulás iránti vágy is vágy, nem igaz?

M: Ne megszabadulásról beszélj, önmagadról beszélj, arról, hogy mi vagy te. Amikor azt megérted, mind a tudás, mind a tudatlanság eltűnik. Csak addig van szükséged tudásra, amíg a tudatlanság jelen van.

Egy jól értesült ember mindent el tud mondani egy tudatlan embernek arról, hogyan távolítsa el a tudatlanságát. E célból igénybe veszi az úgynevezett világi ismeretek támogatását, a fogalmakat, és a világi fogalmi tudás és a tudatlanság együtt járnak. A jnani át fog neked adni minden fogalmat, hogy eltávolítsd a tudatlanságodat. Ez az „*En Vagyokság*” a tudás, és te átöleled azt. Annak eltávolítására adja át számodra mindezen fogalmakat; hogy megértsd, hogy te nem ez az „*En Vagyokság*” vagy, ami a táplálék eszencia következménye. Amint ezt felismered, akármilyen fogalmat adott neked, ezzel az „*En Vagyokság*”-gal együtt ki kell dobni. Ami marad, az Abszolút.

Ez a valóságos tényállás. Soha nem tudod azt mondani, hogy én ilyen vagyok, vagy olyan – te tudás nélkül való vagy. Kevesen vannak, akik ezt meg fogják érteni, és meg fogják haladni a tudatosság tartományát.

Miután meghallgattad a beszédeimet, úgy gondolod, hogy ez az egész nagyon egyszerű, de ez nem egyszerű.

1980. december 9.

Maharaj: Itt azt tudhatod meg, ami van, nem azt, amit elvárod, hogy halljál. Kettősség akkor keletkezik, amikor tudatosság keletkezik. Jelen vagyok, és tudom, hogy jelen vagyok – ez kettősség. Vagyok, és nem vagyok tudatában a létezésemnek – ez egység. Csak egy van, de amikor ez a tudatos jelenlét jelen van, akkor jelen van a dualitás érzése.

Kérdés: *A Megvalósult személy tudatában van mindennek?*

M: Valójában senki sem megvalósult, csak szintiszta tudás van. Pusztán kommunikációs célból mondjuk, hogy egy személy megvalósult. A tudás felismerte, hogy ő tudás; mindössze ennyi történt. Én nem vagyok a test, én nem vagyok a szavak; amikor a tudást felismeri ezt, ezt nevezik Ön-Megvalósításnak.

K: *A Maharaj által közvetített tudás jnaniknak szól. Mit csináljanak azok a nagyon egyszerű emberek, akik nem képesek ezt felfogni?*

M: Végezzenek *bhajanokat* és meditációt. Meditációval az éretlen tudás fokozatosan éretté válik.

K: *Évezredekkel ezelőtt az emberek nagyon primitívek voltak. Nem tudták volna ezt megérteni. Ez csak fejlett elméknek való.*

M: Akár primitívek, akár civilizáltak, az emberek képesek rá, hogy ezt megértsék. Még azokban a napokban is kellett, hogy legyenek olyanok, akiknek ez a tudás nem volt nyilvánvaló, és ösztönösen értették meg.

Ez a tudás nem új; mindig is létezett. Az emberek ösztönösen sajátították el a tudást.

K: *Miért tűnik úgy, hogy ennek a tudásnak India a bölcsője? Úgy tűnik, egyetlen más ország sem rendelkezik ezzel a tudással.*

M: Ez nem így van. Ez a megnyilvánulás az Abszolút kifejeződése, és a különböző országokban különböző formában nyilvánulhat meg. Az, hogy milyen módon fejeződik ki lényegtelen; alapjában véve minden az Abszolút megnyilvánulása. Nincs ok és okozat, nincs magyarázata, miért kell, hogy az egyik dolog az egyik helyen, és valamely másik dolog a másik helyen legyen. Az embernek azt kell kiderítenie, hogy ő micsoda, mégpedig egyedül.

K: *Képes a Guru arra, hogy a tudás felé taszigáljon?*

M: Te azt gondolod, hogy te egy individuum vagy, a Guru pedig egy másik individuum, de ez nem így van. A Guru a tudója a tudatosságnak, ami időleges.

Értsd meg ezt a különös szituációt: miközben én hozzád beszélek, a testnek elviselhetetlen fájdalmai vannak.

Határozottan úgy értettem, hogy nincsenek egymástól elkülönülő individuumok, nem létezik világi tudásra és spirituális tudásra szétválasztható tudás. Nincs Guru és nincs tanítvány, nincs Isten és nincs hívő. Nincsenek ellentétek – mindez polarizált kettősség, a két rész nem önmagában álló, hanem ugyanannak az egynek a részei. Meg vagyok erről győződve, és mégis beszélek veled. Te elfogadod ezt, mint tudást, és én átadom azt, mint tudást. Értsd meg ezt a mulatságos körülményt.

A beszéd spontán árad belőlem; a szavak nem kerülnek összeállításra a kiadásukat megelőzően. Az elme nem játszik benne szerepet. Ez a közvetlen spontaneitás.

K: Mi a tudatosság meghatározása, Maharaj szóhasználatában?

M: A tudatosságot itt az elevenségnek, a jelenlét érzésének, a létezés érzésének értelmében használom. A létezés szeretete pedig a forrása és oka minden vágynak.

1980. december 13.

Maharaj: Az Abszolút egység, Önmagában álló, de sokféle módon és formában fejeződhet ki. Mint Abszolút, nem tapasztalom önmagammat. A másik nélküli áhítat az Én iránti áhítat, ami nem kettős. Amint a kettősség bekövetkezik, az áhítat megoszlik alany és tárgy között. A születés előtt nem voltunk tudatában önmagunknak; csak amikor egy idegen elem, a születés, belépett, lettünk tudatában önmagunknak.

Ennek a megértése a felébredés, és ennek nincs módszere, vagy technikája. Annyira kifinomult, hogy szívesen beszélnék róla többet is, de fizikai lehetetlenség számomra, hogy pár szónál többet beszéljek.

Amiről én nyíltan beszélek, arról mások nem. Fogadóképességének mértéke mindenkinek az ő saját szerencséjétől függ. Azt is értsd meg, hogy amit tőlem hallasz, azt te nem tudod hasznosítani. Bármit hallasz, azt fog spontán módon csinálni, amit akar.

Kérdező: Tiszta öröm itt ülni és Maharajt hallgatni. Habár úgy tűnik, hogy a kettősségben jelenik meg, valamit legbelül mélyen megérint.

M: Amíg a kettősség érzésed fennáll közted, és a hallottak között, addig a célt nem tudod elérni.

Értsd meg, amit mondok. A tudatosság spontán keletkezik. Amint tudatában vagyok önmagamnak, tudom, hogy létezem, és szeretem ezt a létezőséget; nem akarom, hogy ez a létezőség eltávozzon tőlem, és ez az, ami arra a törekvésre készítet egész álló nap, amíg el nem nyom az álom, hogy a létezőség szeretetének az elégedettségét fenntartsam.

Aztán a Guru elmondja nekem a valódi helyzetet, hogy ez a tudatosság, amelyet annyira szeretek, csupán illúzió. Ez az alapvető oka minden boldogtalanságnak, és az én valódi állapotom e tudatosság keletkezését megelőzően van. Az felette áll minden fogalomnak, és minden név, amivel illetik, fogalom.

Értsd meg alaposan, intuitíve, szavakon túl, de értsd meg azt is, hogy ez a megértés nem használható számodra, mert a tudatosság szintjén van, és a tudatosság illuzórikus.

Ami itt feljegyzésre és hangfelvételre kerül felfoghatatlan érték lesz az idők során, amikor a megértés alapja ki fog szélesedni, és amikor majd az emberek meg akarják tudni, hogy mi a valóságos helyzet. Akkor, amikor ez szélesebb körben ismertté fog válni, csodálkozni fognak. Ezek csekély számú szavak, de azok saját tudása, akik egykor a saját teljesítményükkel fognak büszkélkedtek, e néhány szó hallatán elillanni, és így hirtelen el fognak ámulni.

K: Nem értem, hogy a tudatosság szó itt milyen értelemben használatos. Én a tudatosságot tiszta tudatnak, a Végső valóságnak gondolom.

M: Ez a tudatosság, amely a tápláléktesttől függ, amely született, időhöz kötött. Az Abszolút megelőzi a tudatosságot, és amikor a tudatosság forma nélküli, és nincs tudatában önmagának, akkor az Abszolút. Nem vagyunk semmi egyéb, mint ez a tudatosság.

Te eljössz ide, én pedig beszélgetek veled, de akár jössz, akár mész, engem nem érint. Én teljességgel független vagyok. Abszolútként nekem nincs szükségem a tudatosságra. A felfogáshoz és a megértéshez csupán teljes függetlenség szükséges. Az én tudatosságtól való látszólagos függőségem mondja azt, hogy „Én Vagyok”. Ez az érzés teszi lehetővé számomra, hogy észleljelek téged. Nem rendelkeztem ezzel a koncepcióval, mégis léteztem. Már azelőtt léteztem, mielőtt ez a tudatosság megjelent.

Akármit akarsz, vágysz vagy imádsz, azok csak koncepciók lehetnek. Hallottál már arról, hogy mi a fogalmi létezés, és mi a fogalmakat megelőző létezés? Sokan tisztán spirituális célból jönnek ide, és állítólag nagyon szeretnek engem. Ezt követően történik velük valamilyen jó szerencse, kezd jobban menni nekik, és jómódjukban nincs rá idejük, hogy eljőjenek ide. Hová lett a korábbi szeretet? Ez a *maya* tartománya. Valaki idejön a spirituális keresés komoly szándékával, akkor ez a *maya* megkísérti őt egy kicsit, és messzire elkerülnek.

Ez a *maya* nem függetlenül működik – partnerek vagyunk. Vajon lesz bátorsága elválni a *mayától*? Nem, el fogja fogadni a *mayát*. Az egótól (ami az én ez és ez vagyok) nagyon nehéz megszabadulni, de az ego nem tudja megérinteni azt, aki igazán érti, amit mondok.

Továbbra is jönni fogsz, amíg a fogalmak megmaradnak; amint túllépsz a fogalmakon, nem lesz rá szükség, hogy ide gyere.

Mióta és miért van az, amiről azt gondolod, hogy vagy?

1980. december 23.

Kérdő: Ha megfigyelek egy problémát, minden probléma az emberi elmében van, ha nagyon erősen és tisztán figyelem, a probléma szertefoszlik, és már csak a megfigyelés van jelen. Mi a megfigyelés, ki a megfigyelő, mi a lényege a megfigyelésnek? Hogyan lépjek tovább?

Maharaj: Ez hagyományos módja a megértésnek. Ez a világ megfigyelésének hagyományos módja, semmi több. Csak egy módszer, ez minden. Mikor kezdődött a megfigyelésnek ez a folyamata? Az ébrenléti állapot, mély alvás állapot, és „Én Vagyok” tudomás megérkezésével kezdődött, minden egyben az „Én Vagyok”-ban. Ezt ismerjük úgy, hogy születés. Az úgynevezett születéssel ez a hármas érkezett meg, és ezzel a megérkezéssel kezdődött a megfigyelés. Ez minden nap végbemegy. Abban a pillanatban, ahogy az „Én Vagyokság” megérkezik, tapasztalásra, megfigyelésre stb. használtatik.

E születés megtörténtét megelőzően hol volt az „Én Vagyokság”? Nem létezett.

K: Miközben az ember megfigyelést folytat, amikor éppen megfigyel, van-e további kérdés? Mit kell kérdeznie?

M: Mikor következik be a megfigyelés, és mire irányul? Összegyűjtöttél egy mélységes szókészletet, de az Én-tudomás nem virradt fel.

K: Tudja, ez az, amit figyeltem. Hogyan kell ezt kutatni?

M: Tudod, hogy vagy. Azért történik minden, mert tudod, hogy vagy. Ismerd meg az „Én Vagyok”-ot. Ha megérted, hogy mi az „Én Vagyokság”, akkor a rejtély kagylóhéját feltörted.

K: Milyen eljárással kell elérni ezt?

M: Menj a forráshoz, amelyből ez a kérdés felmerült. A forrás fog választ adni e kérdésre.

K: Van ebben valamilyen kutatás?

M: Ó, igen. Ha valaki, bármilyen princípium, fel akarja tenni a kérdést, nem szabad neki a testet önmagaként magához ölelnie. Tedd fel a kérdést abból az álláspontból, hogy te csak az „Én Vagyok” tudomás vagy.

K: Azért teszünk fel kérdést, mert nem tudjuk a választ.

M: Igen, de a tudatlanság elsődlegesen az „Én Vagyokság”-gal kapcsolatos. Amit a Végsőnek tartunk, az tudatlanság. Feltételezzük, hogy ez a tudatosság az örök, a Végső, ezzel hibát követünk el. Ez az „Én Vagyok” princípium van felszerelve az ébrenléti állapottal és a mély alvással. Én nem vagyok az ébrenléti állapotban, nem vagyok a mély alvásban –tehát én, az Abszolút, nem vagyok az „Én Vagyok”. Hagyd figyelmen kívül ezt a hármast; mi vagy te?

K: Ismét a „Ki vagyok én?” kérdéshez érkeztünk.

M: Értsd meg világosan. Ha a kutatás instrumentumát félreteszed, hová lesz a kérdés?

K: Ha nem kérdezőnk ...

M: Melyik vagy? Eltávolítottad a „te”-t.

K: Nem tudom. Ön hogyan tud erre válaszolni?

M: Milyen kérdéseid lehetnek e hármassal? Tételezzük fel, hogy ötven éves vagy. Ötven évig társultál ezzel a hármassal; most menj vissza, öt évvel korábban mi volt a tapasztalatod? Mit szerettél?

K: Nem tudom.

M: Így van. Az a nem-tudás állapota volt. Ebben a nem-tudás állapotban hirtelen tudatosság jelent meg. Ez hozta létre mindezt a bajt. Mióta vagy, és mennyi ideig fogod folytatni a létezést?

K: Nos, én azt mondanám, hogy amióta tapasztalok, és amíg tapasztalni fogok.

M: Helyes. Most az „Én Vagyokság” tapasztalata nélkül mondj róla valamit.

K: Nem tudok.

M: Ennek a hármassal való egyesülésnek, a bajok e csomagjának, vagy minek tulajdoníthatóan?

Például, kigyulladt egy épület, azt mondják, az elektromos hálózat rövidzárlata miatt: E hármás elutasítása esetén mi miatt van rövidzárlat? Valamilyen súrlódás következett be.

Ha ezen a ponton megnyomod az öngyújtót, akkor fellobban a láng; súrlódás vagy rövidzárlat miatt, mind a három állapot lángokban áll.

K: És a láng micsoda?

M: „Én Vagyok”.

K: Én ebbe születtem bele.

M: A hármás miatt tapasztalod az életet, és spiritualitással is azért foglalkozol.

K: A végén egyáltalán nem marad kérdés, nincs ki vagyok én, vagy mi vagyok én, ha félreteszem ezt a hármast, akkor csak csend lehet.

M: Csendhez és békéhez káosz és felfordulás kapcsolódik.

K: Ennek békéhez és felforduláshoz semmi köze. Úgy értem, én csak ülök csendesen az Ön Énjében, a három állapot figyelmen kívül hagyásával, tudván, hogy nem ismerem önmagam, Ön csak csendben lehet.

M: Amit mondasz, az nem lehetséges. A tudatosságnak jelen kell lennie, hogy biztosítsa az ébrenléti állapotot és a mély alvást. Ha ezek nem lennének, akkor nem lehetnél itt, ebben a formában.

Ha már a születés, a te megszületésed előtt rendelkezted volna a tudás képességével, akkor nem lettél volna hajlandó beleugrani a születésnek ebbe a csapdájába.

1980. december 24.

Maharaj: Van egy nagy különbség a jelenlegi állapotomban; korábban, amikor *bhajanokat* hallgattam, tudatában voltam a szavaknak és a szavak mélyebb értelmének, és teljesen belevonódtam a *bhajanok*ba. Most a tudatosságom csak olyan mértékben reagál, hogy a tudatosságban *bhajanok* történnek, de nincs belevonódás.

Semmi nem érdekel többé, aminek az „én”-hez, vagy az „enyém”-hez köze van. Az „én” és „enyém” tudata olyan erős, hogy képes akár még egy értéktelen ruhadarab felett is veszekedni, egyszerűen az „enyém”-ként azonosítás miatt.

Ez a tudatosság nem más, mint energia. Amikor a test eszenciája gyengül, a tudatosság is gyengül, és végül eltávozik; semmi nem halott.

A táplálék egy olyan elem, amely ezt az energiát rendben tartja. Alig veszek igénybe gyógykezelést, de a testemet meg szoktam masszírozni. Ez a masszázs feléleszti a testben a meleget (amely az energia), tehát a test energiáját, amely lanyhulásra és kihűlésre hajlamos, és a masszázs újra felmelegíti.

Ami megszületik, az ébrenléti és alvási állapotok, az idő fogalma, és a tudatosság. Amint ez a tudatosság tudatában van önmagának, egyes dolgokat a kondicionálás miatt sajátjának tekint, másokat pedig nem tekint a sajátjának, és harcolni fog, és megpróbálja megvédeni azokat, amelyekről úgy véli, hogy a sajátja. Amikor a tudatosság felismeri potenciális energiáját, egyetemességét, az „én” és az „enyém” fogalma elvész.

Ez az egyetemes tudatosság ismert úgy, mint Isten, amelynek a tulajdonságai a Mindenható, a Mindentudó és Mindenütt jelenvaló. Ezeket a tulajdonságokat Isten kapja a tudatosságban, nem az Abszolút. Az Abszolút tulajdonságok nélküli.

1980. december 27.

Maharaj: A baj az, hogy az Én-tudomást mindenki a testtel való azonosulás feladása nélkül akarja megszerezni, ami ellentmondás. Add fel a testtel való azonosulást, és minden egyszerűvé válik. Én létezem, mielőtt bármi történhetne. Ha megkérdeznék valakit, tudja-e, mikor jött létre az ég, azt mondaná, hogy nem tudja. Nem tudja, mert jelenlétét csupán annak a jelenségnek tekinti, amikor a test jelen volt.

Ez az ég nem létezett, én tudom, és ki ez? Ez az Egy, aki megelőz mindent. Az én igazi természetem nem térben és időben körülhatárolható fogalom.

Ezt hallva azonnal összezavarodsz, és azt mondd, „Ez esetben hogyan tudnám a normál üzletemet folytatni?” Értsd meg igaz természetedet, és aztán csinálj akkora üzletet, amekkorát csak akarsz.

Mondom mindezt nagy őszinteséggel és nagy sürgetéssel. Az emberek meghallgatnak, de nem adják fel a testtel való azonoságukat. Nagyon eltökélt szándékkal kapaszkodnak belé.

Még az az állítás sem elfogadható a számodra, hogy léteztél, mielőtt az ég létezett.

A gyermek a legkisebb érmével is el tud játszani, és ha elveszik tőle, nagyon felizgatja. Azonoságodat te ugyanilyen határozottsággal, ugyanilyen szorongással fogadod el, a tudás ellenére, amit megkaptál. Még ha aranyból készült játékot adsz is a gyermeknek, akkor is elutasítja, mert ő a kis érmére vágyakozik. Még ha át is adom ezt a tudást, ami felbecsülhetetlen értékű, akkor sem lesz számodra elfogadható. A hang, amellyel először kerül megjelölésre a jelenlét, nem én vagyok; én sem a jelenlét, sem a jelenlétet jelölő hang nem vagyok. Bármit látsz, vagy érzékelsz, a látottnál vagy érzékeltnél előbb kell létezned. Ez ilyen egyszerű.

Amikor ez Énnek ez a tudomása egyre erősebbé és erősebbé válik, nem vonzódunk többé azokhoz a dolgokhoz, amelyek korábban annyira vonzottak bennünket. Látod, hogy beszélek, látszólag nyugodtan, de állandó szenvedés van jelen, különösen délután 2 és 4 óra között a tudatosságnak még a létezése is elviselhetlenné válik. Senki másnak ez nem tapasztalata, én magam tapasztalom.

Amikor a most magnóra vettek legépelésre kerülnek, könyv formáját öltik, és elolvassa valaki, mihez fog kezdeni vele? Azt fogja mondani, elképzelni sem tudja, hogy élő ember ilyeneket mondjon. Az a helyzet, hogy elérkeztem abba a fázisba, amikor a jó szerencsén múlik, hogy akár meglássa bárki ezt a princípiumot. A szavak oly mélyről jönnek, oly mély értelem van mögöttük. Most csak a szerencsések fogják meghallani a beszédemet.

Ismételten mondom, semmi sem mentheti meg ezt a tudatosságot, az „Én Vagyok” tudomást – ha imádni szeretnél valamit, imádd azt. Áldásomat adom. Mit jelent az áldás? Bizakodást és bátorságot nyújtok.

1980. december 28.

Maharaj: Valamely fogalmad meg tudja ragadni a teljességet, a Végsőt? Megértted, hogy a tudás maga tudatlanság? Ha valódi lenne, akkor örökkévaló lenne – nem volna kezdete és vége.

Most az „Én Vagyok” tapasztalat érződik, korábban ez a tapasztalat nem volt. Amikor nem volt, semmilyen bizonyítékra nem volt szükség, de amióta van, sok bizonyítékra van szükség.

Hogyan ébredtél fel reggel? Egyáltalán miért ébredtél fel? Nem az elme az, amely tud – valaki tud, az elme révén. Most a kezem felemelkedett, ki tud róla? Aki felemelte a kezemet, az tudja, hogy felemelkedett. Te az elmét megelőzően vagy; az elme azért működik, mert te vagy.

Mikor fogsz felébredni? Feltéve, hogy felébredsz.

A mások fogalmai révén olyan sok dolgot építettél fel magad körül, hogy elvesztél. „Te” mások fogalmaival vagy feldíszítve és ékesítve. A kívülről jövő szóbeszédet megelőzően, rendelkezik-e bárki bármilyen információval önmagáról?

A *Sat-Guru* célja az, hogy elmondja neked, mi vagy a mások fogalmaiból való felépítés előtt. Jelen pillanatban a spirituális raktárad tele van a mások szavaival – rombold le azokat a fogalmakat. A *Sat-Guru* azt jelenti: az örökkévaló állapot, amely soha nem fog megváltozni: az, ami vagy. Te az az állandó, örök, változhatatlan Abszolút vagy. A *Sat-Guru* azt mondja neked, hogy szabadulj meg az összes ilyen szóbeszédet és mások fogalmai alapján köréd épült falaktól.

Sem formád, sem dizájnod nincs. A nevek és formák, aminek magadat látod, tudatosság csupán – az Én szintelen, de képes megítélni színeket stb.

Az, akit a *Sat-Guru* irányít, nem születik többé. A te *sadhanád* véget ért, megérkezettél.

Te még keresed az Ént, a te számodra megvilágítom ezt a tudást, elvezetlek abba az állapotba, ahol nincs éhség, nincs vágy.

Amikor tudással rendelkezel, az „én”-t mindenütt jelenlévőnek látod mindaddig, amíg a tudatosság jelen van, de a tudatosság tanújának nincs „Én Vagyok”-ja, az a te valódi örök természeted.

A test feladása nagy ünnep számomra.

1980. december 29.

Maharaj: A meditációban való ülés segít, hogy a tudatosság virágba boruljon. Mélyebb megértést, és spontán viselkedésváltozást eredményez. E változások magában a tudatosságban következnek be, nem a pseudo-személyiségben. A változásokat az elme szintjén kényszeríti ki. A mentális és intellektuális változások teljesen természetellenesek, és eltérnek azokétól, akik a születési princípiumban foglalnak helyet. Természetesen, automatikusan, önmaguktól következnek be, a meditáció révén.

A legtöbb ember látja a tudás fáját, és csodálattal adózik neki, de amit meg kell értenie, az annak a forrása – a mag, a látens erő, ahonnan az kicsírázik. Sokan beszélnek róla, de csak intellektuálisan; én közvetlen tudás alapján beszélek róla.

Egy kis tudatosság szikra, ami olyan, mint egy mag, egész világok foglaltatnak benne. A fizikai keretre azért van szüksége, hogy megnyilvánítsa önmagát.

Minden ambíció, remény és vágy az identitáshoz kapcsolódik, és mindaddig, amíg identitás létezik, az igazság nem észlelhető.

Kérdő: *Kapcsolódik valamilyen sors a teljes megnyilvánuláshoz, vagy megjelenéshez, mint egészhez?*

M: Mivel nincs egyedülálló identitás, hová fog menni? A lángnak a sorsa az üzemanyag; hasonlóképpen sorsa a táplálék eszencia test a tudatosságnak. Egyedül a tudatosság kínál fel sorsot, és a sors szenvedést kínál fel. A téves identitás miatt gondoljuk a tudatosságot személyesnek, de valójában mérhetetlen és határtalan.

A tudatosság forrása a teret és az időt megelőzően van. A megnyilvánuláshoz térre és időre van szükség; de a tudatosság forrása már az előtt létezett, hogy megnyilvánulás történt volna. A megnyilvánulás az öt elem, a három *guna* és mindenekelőtt tudatosság, az „Én Vagyóság” megnyilvánulása. Hogyan létezhetne bármi az én tudatos jelenlétem nélkül? Még az elemek sem létezhetnek nélkülem – én semmit sem csinálok, semmit sem teremtek – mindezek a tudatos jelenlétem miatt történnek. Az én jelenlétem miatt van minden, és ezt meggyőződéssel mondom.

Egyesek talán olvassák e szavakat, egyesek talán hallják e szavakat, néhányan talán a hangfelvételeket is meghallgatnák, ami a körülmények miatt nem lehetséges. A megnyilvánulás teljességében több millió forma van, de mindegyiknek a forrása a tudatosság. Mi ez a tudatosság? Gondolkodik valaki ezekben az irányokban?

Álomban az ember holdat, csillagokat stb. lát, de az identitás nincs jelen. A tudatosságot az ébrenléti állapotban kell megérteni. Emberek jönnek és mennek, látnivalók jönnek és mennek, elemek jönnek és mennek, de én maradok. Tudatában vagyok a tudatosságomnak, és aztán az egész show létezik egyedül.

Tegyük fel, hogy két hónap múlva egy nagyon fontos személy látogat ide. Házakat díszítenek, standok építenek, utcákat dekorálnak, rengeteg a show. Miért? A V.I.P.-nek köszönhetően.

Egyesek bójtölnek egy hónapig, és magukra vesznek egy sor nehézséget, de elvárják, hogy többet kapjanak vissza, mint amennyit adtak.

Az emberek mindenhol csak forrást keresik. Zárd ki ezt születési energiát, és nézd meg, tud-e csinálni valaki valamit. Ezt a határtalan energiát az egyszerű jelenségre korlátozzuk, amely egy test. Vizsgáld meg tüzetesen a szavakat: ha az én tudatos jelenlétem nincs jelen, mi leszek én? Élvezem a spontán születő szavakat, és figyelem, hogy mennyire igazak, és kondicionálatlanok.

Egy gyilkos szabadlábon van; számos gyilkosságért körözik, és nemzetközi rendőrség nyomoz utána, de képtelenek elfogni. Ez olyan, mint amikor a hagyományos szentírások nem képesek az Abszolútát meghatározni, vagy megtalálni. Meghaladja a *Védákat*, a *Puránákat* stb., mivel nem konceptuális. Ez a gyilkos nagyon büszke arra, hogy ki tudja játszani a rendőrség minden igyekezetét; annyira bátor, hogy beül az elfogási terv megbeszélésére, és pont ezért nem fogják el.

Mindenkinek meg kell halnia, halj meg hát valódi természeteként. Miért halnál meg testként? Soha ne felejtse el valódi természetét. Lehet, hogy sokak számára nem elfogadható, de tény. Ha ambícióra van hozzá szükséged, legyen az a legmagasztosabb, így legalább haldoklás közben az Abszolút leszel. Határozd el most, szilárdan, teljes bizonyossággal és meggyőződéssel.

Egy tigris közeledik feléd: tudod, ha megtámad, az a biztos halál. Miért halnál meg gyáván? Támadd meg, és lehet, hogy elfut. De ha a tigris elmegy melletted, szükségtelenül ne támadd meg! Csak ha feltétlenül szükséges, akkor ugorj rá.

Isten nagy, és a *maya* hatalmas, de te mi vagy a végén? A mentális módosulások térítenek el az Éntől. Senki sem akarja mélyen és alaposan az Ént kutatni; mindenki a felületen keresgél.

K: Az elmém nem marad csendben, mindenfelé kóborol.

M: Ezek a kóborlások szórakoztatók számodra, de tudást nem fognak nyújtani. Mindez spirituális szórakozás, mert a tény az, hogy te az vagy ami vagy, módosulások nélkül.

K: A vágyak léteznek; mindig lesznek nekik igényeik.

M: Végül is, mi vagy te?

K: Én semmi nem vagyok; az elme stb. alkotja a folyamatot.

M: Akkor miért tanulod ezeket?

K: Hogy szolgáljam az embereket.

M: Oly sok nagyszerű ember tett olyan sok nagyszerű szolgálatot, és hol vannak ők most

K: Oly sok hullám jön és megy. Azzal akarom az időmet tölteni, hogy vágytalan legyek, és másokat szolgáljak.

M: Tégy, amit akarsz. Az eső esik, szolgáltatást nyújtva a lényeknek. Nem szenved, miközben nyújtja a szolgáltatást. Minden lény boldog, amelyet az eső fenntart?

K: Sz szenvednek. Én sem vagyok békében. Maharaj hogyan lát minket?

M: Mindenkit önmagamként látok. Ez a lét a szülők kombinációja. Mindenkit lefoglalnak a koncepciók, és élvezik azokat.

K: Amikor egybeolvadok a zenével stb., ez öröm, de amikor konfliktusom van, az gyötrelmem. Néha dühös vagyok. Miért?

M: Az elme és a test, valamint azok cselekvései és reakciói nem az én témaköröm. Nem foglalkozom ezekkel a problémákkal. Számtalan más ember van, aki az ilyen problémákkal foglalkozik.

K: De szinte minden ember a test-elme oldalán áll. Egymilliódból egy van, aki nyitott Önre.

M: Kérdezz önmagadról, ne törődj a többiekkel.

K: Egyébiránt vonzódást érzek a csend felé, és mégis úgy érzem, hogy milliók szenvednek, és a Bölcsék egyáltalán nem törődnek velük.

M: Azért, mert a szenvedés illúzió.

K: Tudom, hogy négy állapot van, ébrenlét, álom, mély alvás, és egy e három túl állapot. Megértem intellektuálisan, de a szenvedés mégis jelen van.

M: Szabadulj meg mind a négy állapottól, és az embereket is meg fogod szabadítani a szenvedésüktől. Az illuzórikus világ hagy vigyázzon saját magára, neked azt kell felfedezned, hogy ki vagy te.

K: Természetgyógyászkodni akarok, és másokat is meg akarok tanítani a bölcsességemre.

M: E fogalmak kifejlesztésével egyáltalán nem fogsz kikerülni belőle. Először értsd meg, hogy mi körülményfüggő, és mi valódi. Te a szüleid fogalmainak a terméke vagy, nem?

K: Igen, egy konceptuális szinten.

M: Az elme, és az összes fogalom az „Én Vagyok” elsődleges fogalma miatt vannak. A szüleid és te szimultán fogalmak vagytok. Most, ha próbálsz nem tapasztalni, mit tapasztalasz?

K: Én vagyok.

M: Ez nem egy fogalom? Fogalmakból kialakult fogalmak, ez egy hatalmas fogalom világ.

K: Szeretnék megszabadulni tőlük.

M: Ezt az ember maga kell, hogy felismerje; ennek nem élőszóval kell terjednie. Ki szerzi meg közvetlenül az Ön-ismeretet? Mikor lettem? Nekem magamnak kell megtudnom, első kézből, nem másoktól.

Te vagy, és tudod, hogy vagy – ez a hatalmas Úr, a hirtelen kirobbanó fényesség. Add át neki önmagad, és mindent tudni fogsz. Ez forma és név nélküli. Tartsd magad ehhez szilárdan meggyőződéssel.

Nem láthatod és ítélned meg a fény minőségét, ha te magad nem voltál a fény. Te vagy az a kifinomult tudás, és csak ha ez van, akkor lehetséges minden más.

1980. december 31.

Kérdő: Ha egygé válok mindenki tudatosságával, akkor mintegy emocionális csatornaként érzem az ő bánatukat és minden mást. Ez a helyes állapot, amelyben lenni kell?

Maharaj: Ez az előzetes stádiumok egyike, de kitűnő. Még mindig különállóság, de fokozatosan teljes egységgé fog érni.

K: Semmilyen vágyat nem érzek többé, hogy a világon bármire törekedjek.

M: Nincs ezzel semmi baj. A boldogság és öröm iránti éhséged és szomjúságod tökéletesen beteljesült, és ezért megszüntetted a dolgok hajszolását.

K: Van még valamilyen individualitás, amely az egyén kötelességeit folytatja?

M: Az individualitás semmilyen félelmet vagy elégedetlenséget nem teremt. Ez úgy történik, hogy az „én”-nek egyáltalán nincs emlékezete, a saját energiájával működik. Jelen van az emlék, hogy ez a teljes megnyilvánulás, de individuális cselekvésről nincs emlék.

K: Úgy érzem, hogy én egy tudatossággal bíró egyén vagyok, de ez ingadozó.

M: Még nem stabilizálódtál a tudatosságban; néhány bepillantásban volt részed. A tudatossággal való egygé válás az ezen ébrenléti és alvási állapotokon való túllépés. Ismered az eget, ismered a teret, de egygé tudsz válni a térrel? Még nem, ez nem lehetséges. Amikor a tudatossággal egygé válsz, akkor válsz egygé a térrel.

K: Tehetek valamit, ami segíteni tudná a növekedésemet, az előrehaladásomat?

M: A tudatosság nem megy keresztül semmiféle előrehaladáson. Még a térnek sem lehet semmilyen előrehaladása, és a tér hármas számú.

Az egy az Abszolút, a kettő tudat, a három a tér. Amikor nem volt „Én Vagyok” tudomás, ez az egy; később megjelent az „Én Vagyok” érzés, ez a kettő; aztán van a tér – három. Az *Upanishadok* vizsgájának a letétele megadja számodra az Én tudomást?

K: Nem. Azonban csinál valami.

M: Az én esetemben, minden spontán – ez az én dharmám. Ha idejönnek tudós emberek, és azt mondják nekem, hogy ostoba vagyok, azt mondom: „Ez az ostobaság az én gazdagságom, szabadságom. Ez a tudás, amely rám került, ez maga az ostobaság.”

Ön egy nagyon kedves asszony; ha valaki jön, és férfinak gondolván elhibázza a megszólítást, akkor Ön nagyon mérges lesz e félreértés miatt. A valamivel való azonosulás, mondván, hogy „ilyen vagyok” a természetteddel való visszaélés.

K: Hogyan veszítjük el ezt a testtel való azonosulást?

M: Erősítsd a meggyőződésedet, hogy a forma nélküli tudatosság vagy. Fejleszd szilárd meggyőződésedet, hogy te a teljes megnyilvánulás, az egyetemes tudatosság vagy. Nincs senki, aki rendelkezne az Igazság, az Örökkévaló tudásával. Ez az egyén örökkévaló igaz állapota, de ez az állapot nem a tudással jellemezhető, nem tudhatod Azt. Az úgynevezett tudás határtalan, és az „Én Vagyok” állapot attribútumainak bősége jellemzi.

Ebben a testben van az „Én Vagyok” tudomás. Amikor a test lehull, az „Én Vagyok” tudomás is megszűnik – ami marad, az Abszolút.

1981. január 1.

Kérdező: Létezik az univerzum nélkülem?

Maharaj: Amikor nem rendelkezél a tudatossággal, törődöttél a világgal? A világ addig fog létezni, amíg a tudatosság jelen van.

Tömjént helyez az oltárra, amely fölött gurujának képe látható, Maharaj ezzel az ima rituális kezdetén a várakozás és az áhítat érzését váltja ki a jámbor gyülekezetben.

Elmélkedő és átható tekintet, amely oly sokakat keresztüldőött és megihletett, akik eljöttek hozzá, hogy elé üljenek – Maharaj arcát ez a tekintet határozza meg ezen az érdekes fotográfián, amely a hozzá folyamodókkal folytatott párbeszéd során készült.

A kérdezőre irányuló teljes figyelem pillanatában, Gordon Paterson átütő erejű fényképe kiválóan emeli ki Maharaj erőteljes arcvonásait, karakterének erősségét.

Ebben a kis, szerény szobában, ahol Maharaj a világ minden tájkáról idesereglett híveit fogadta, Jean Dunn (középen), a jelen kötet szerkesztője, aki hosszú ideig híve és a beszélgetéseinek hűségese megörökítője, csatlakozik a tiszteletadás többi résztvevőjéhez.

A spirituális keresők figyelmes gyülekezete, amely a Maharaj átadta bölcsességek és életvezetési tanácsok meghallgatására gyűlt össze, köztük a Maharaj leghitelesebb tolmácsának tekintett Ramesh S. Balsekar (elöl balra), a Pointers from Nisargadatta Maharaj szerzője, és Gordon Paterson (elöl jobbra), Maharaj fotósa.

Ne bonyolódj túlságosan bele a kérdésekbe és a válaszokba. Meditálj a születés csöppön. Összpontosítsd a figyelmedet arra, és minden fel fog tárujni számodra. Ha te egy olyan entitás vagy, aki intellektuális tanulmányt akar készíteni ebben a témában, akkor ne gyere hozzám. Itt csak te vagy; szállj be a kémcsőbe.

Miért gabalyodsz az ágakba és a levelekbe; miért nem mész a maghoz? A mag nélkül a fa nem lehetne. Fedezd fel, honnan jön a mag. Ez az, ahová újra és újra visszavezetlek. Bármitől kell is szenvednem, fizikailag vagy egyéb módon, minek köszönhető? Ön-szeretettel kezdődik, a jelenlét szükségességével. Ez a tudatosság az oka minden szenvedésnek. Ez a lét-szeretet, ön-szeretet,

tudatosság-szeretet, minek a természete? A magnak, a spermiumnak a természete. A tudatosság látens módon benne volt abban, ami a születés nevet kapta. Hol van az, aki megérti ezt?

A spirituális tudás megszerzése után, miért akarod tollra és papírra redukálni azt?

Az emberek meg fogják hallgatni, amit mondok, de szinte senki sem fogja azt a gyakorlatba átültetni. A Gurummal való kapcsolatomban nem sokáig tartott. Gurum csupán ezt mondta nekem: „Te nem ez vagy, te Ez vagy.” Ez minden. Én ezt olyan meggyőződéssel elfogadtam, hogy a tudás az elkövetkezendők virágába borult.

Az „Én Vagyok” íz az étel eszenciából származik. Az Abszolútnak nincs íze, nincs színe, nincs dizájnya. Nem lehetsz tanúja; csak tőled különbözőnek lehetsz tanúja.

1981. március 15.

Maharaj: Nincs hozzá kedvem, hogy további embereket összegyűjtsék, és kifejtsem számukra a tudást, mert nem tudom számotokra kézzelfogható módon közvetíteni az üzenetet. Krishnamurti is beszél, én is beszélek – minden tartalom nélkül. Magnóra veszed, és leírod a beszélgetéseket – de azok végső soron semmilyen tartalommal nem bírnak.

Amint felismered, hogy ez csupán a megnyilvánult tudatosság totális működése, és nem létezik individuális entitás, megszűnik kérdésnek lenni a megszabadulás, a születés és a halál, vagy az, hogy a cselekvő cselekszik-e valamit.

A spiritualitás nevében rendszerint tudás kerül kifejtésre. A tudás az öt elem birodalmába tartozik, és addig beszélünk róla valóságnak vagy valótlanaként, amíg az „Én Vagyok” tudomás jelen van; az az „Én Vagyok” tudomás terméke.

A *jnani* az az állapot, amelyből az „Én Vagyok” tudomás tanúsága történik. A *jnani* állapotban nincs „Én Vagyokság” érintés (az egy minőségi nélküli állapot), mert az nem-tudás – a tudás „Én Vagyokság”-ot feltételez. Tételezzük fel, hogy nincsenek gondolatok, megállt az idő, de tér létezik. A gondolat-mentes állapot valami olyan, mint a tér, tér-szerű. Én vagyok a tanúja a jelen lévő gondolat-mentes állapotnak, ami az Én, „Én Vagyok”, a létező. A létező jelenléte miatt, eltávolítva a szennyeződést, beleértve a gondolatot, az idő is megszűnik, és tér és létezőség van jelen. Amikor ez az állapot véget ér, az az abszolút állapot, valamilyen édeshez hasonlító állapot. Te csak játszol a szavakkal, és a szavak jelentésével – nem ásol le a gyökérig, ahonnan a szavak erednek. Senki nem ásol le a gyökérig; lenyűgözi őket a képernyő. Amikor a test-elme támogatása nem elérhető, mit szeretsz akkor?

Én szenvedést és élvezetet meghaladó állapotban vagyok. Azt mondják, hogy a tudás megvalósításakor az odaadás is fennáll még, de személyiség a lényegét tekintve nem marad fenn. Szó sincs odaadásról; ki iránti odaadásról lehetne szó? Mégis azt is mondják, hogy odaadás van jelen – ez iránymutatás lehet a többi kereső számára.

1981. március 16.

Maharaj: Még a legnagyobb szentek is kételkednek valamelyest az „Én Vagyok” a tisztaságát illetően, és az én vagyok kutatást valamennyire és minden szinten végezni kell. A kutatás fontossága és jelentősége, hogy ezt a kutatást senki nem tudja megválaszolni, önmagadat kivéve. Mindenkinek „én”-ként kell felfedeznie, hogy mi ez a „én”. A legtisztább leírás, ami adható, hogy a tudatosság olyan finom, olyan szubtilis, akár a tér. Megérlelődött tudatosságod Isten.

Az eredeti állapot, amely a tudatosság felmerülését megelőzi, nem leírható, Az csak *lehetsz*.

Állandóan elismétlem, hogy bármit hallasz, az végső soron nem jelent semmit – mert akármi is vagyok én, az pontosan az, ami te vagy.

Minden cselekvés valamiképpen önkép függő, és ez az önkép csak addig marad fenn, amíg a tudatosság jelen van. Ezt világosan érted?

Az emberek ide egy bizonyos fogalomkészlettel érkeznek; én tükröt tartok eléjük, hogy mik ők, mint jelenség, és végül felismerik, hogy ők jelenségeként semmik, és amikor a tudatosság eltávozik, el fogják érni az eredeti állapotukat – amik akkor voltak, mielőtt a test-tudat komplexum keletkezett. Az eredeti állapotban nem volt tapasztalat, míg most valamennyi tapasztalat, amiről az ember azt gondolja, hogy rendelkezik, fogalom csupán.

Abban az állapotban, a tudatosság felmerülését megelőzően, nem volt „ki vagyok én?” kutatás, mivel nem volt senki, aki meg akarta volna tudni a választ. Ez a kérdés csak a tudatosságban merül fel; a tudatosságban minden csak egy fogalom, és ezért az helytelen kell, hogy legyen.

Eberek millióiból csak néhány jött el ide? Nyilvánvaló, hogy a tudatosságbeli kutatás hozza ide az embereket.

Kérdező: Az „*Én Vagyok*” fogalom, vagy az egyetlen valóság?

M: Az „*Én Vagyok*” csak néhány betű. Bele tudja bárki tenni mindörökre a zsebébe ezt az „*Én Vagyok*”-ot?

K: *Én vagyok – de szavak nélkül?*

M: Igen. Ha bárki, aki érzi az „*Én Vagyok*”-ot, rendelkezne a tudással, foglalkozna vele, hogy „*Én Vagyok*”-ká váljon? Nem, azt mondaná: „Nem akarom ezt a tudatosságot.”

K: *Értem.*

M: Te valótlán vagy – tudod, hogy vagy – ez szintén valótlán. Ez a jelenlétérzés egy valótlanság; olyan, mint egy álom.

K: *Hogyan lehet az „Én Vagyokság” forrása a szenvedésnek?*

M: Próbáld meg felfedezni, hogy a boldogság és boldogtalanság fogalma mikor keletkezett. Nem létezett addig, amíg ezzel a tudatossággal nem rendelkeztem. Mindenki szereti ezt a jelenlétérzést, és azt akarja, hogy fennmaradjon, de nem mennek vissza a múltba, és nem derítik ki, kiknek az ekstázisa hozta létre ezt a jelenlétérzést. Néhány pillanatig tartó fizikai ekstázisból jött létre a tudatosságnak ez a szikrája, amelyben az egész univerzum benne foglaltatik.

K: *Nem érzem az „Én Vagyokság” szenvedését, én úgy érzem, hogy minden rendben van. Ez azt jelenti, hogy nem akarom meglátni a szenvedést?*

M: Nem tudsz tenni semmit – azt kell élvezned, ami van – nem így van? Szenvedés, vagy öröm, nincs választásod.

Mindazonáltal, lesznek tapasztalatok. Lehet, hogy nem vonódsz be a tapasztalatokba, de amíg az „*Én Vagyok*” jelen van, addig tapasztalatok is lesznek. A tudatosság mágiája, művészete az, hogy nem csak, hogy rejtett a tény, hogy ez a forrása minden szenvedésnek, de forrásává tette magát minden látszólagos boldogságnak.

1981. március 17.

Kérdő: Mit ért Maharaj Linga-deha alatt?

Maharaj: Ez a mag, a kemikália, az öt elem eszenciájának a terméke, amely az „Én Vagyok” tudatosságot előidézi és fenntartja. Csakúgy, mint a fa magja estében, a mag látens módon tartalmazza a magból kicsírázó fa minden későbbi megnyilvánulását és kifejeződését. Fogsz egy töltőtollat, és a papírra ráejtesz egy tintacseppet, ez a csepp a Linga-deha. A csepp a fogantatás pillanata; kifejeződése a gondolat-mentes állapot, amely olyan, mint a tér a tudatosság állapotában. Ez a tudatosság minősége, tér-szerű; nem tartalmaz fogalmat, de kifejeződése fizikai, megfogható. Képzeljük csak el, végtelenül kicsi, de kifejeződése nyilvánvalóan végtelen.

A külföldiek megértik, de amikor az indiaiak jönnek, meghallgatják a beszélgetéseket, de még mindig kötődnek testi rokonságukhoz.

A *Linga-deha* szinten, amikor Gurudat imádod, sokféle módon a Guru kifejeződése vagy. Sok mindent fogsz tapasztalni azon a szinten, de minden csak belőled áradt ki, a Guru iránti szeretetedből és odaadásodból, és végül, ahogyan fejlődsz, mindezen kifejezések beléd olvadnak. Ez nagyon fontos, ez az odaadás beteljesülése, vagy *Saguna Bhakti*.

A *Linga-deha* az a kis csepp, és az „Én Vagyok” tudomás. Amit látunk a megnyilvánult világ, amely abban a tudatosság szikrában jelenik meg. Mint ahogy a cukor természete az édessége, úgy természete ez a tudatosság szikra a Linga-deha cseppnek. A szülő, a Linga-deha forrása, csupán egy ürügy annak az előkészítésére, ami megszületik. Valódi állapotod jelen volt, mielőtt a test és a tudatosság megjelent volna, jelen van most, és jelen lesz, miután a test és a tudatosság megszűntek. Lehetséges, hogy valaki kételkedik abban, amit mondok.

Nekem soha semmilyen kétségem nem volt arról, hogy mi vagyok én, vagy, hogy mi vagy te, mert megértettem valódi állapotomat – tudom, hogy te az vagy, ami én vagyok.

Egyesek terjesztik majd ezt a megvilágosodást, de ezek külföldiek lesznek, nem az indiaiak. Később az emberek fel fogják tenni a kérdést: „Valóban volt egy ilyen ember, aki a tudást ezen a módon kifejtette?”

1981. március 18.

Maharaj: Nincs kettősség a Guru és a Bhakta között. Abban, amiben most kettősség van, soha semmilyen kettősség nem volt. A Bhakta szó jelentése odaadás, de valójában az összetartozást, az egyetlen egyet, az egységet jelzi.

Kérdő: Az odaadás lángja világítja utamat.

M: Ki beszél itt lángról? Beszélgetéseink során nem személyről, hanem a dinamikus, megnyilvánult „Én Vagyok” lángjáról beszélünk.

K: Ami nem kioltható.

M: Ki mondja ezt?

K: Én hiszem így.

M: Attól, mert így hiszed, igaz is?

K: Bizonyítékaim nincsenek.

M: Ki beszél itt bizonyítékokról? A hited révén, akármit is imádsz és akármire is ragaszkodsz, azt fogod kapni.

A spiritualitásoddal az a baj, hogy csak Iswaráról szóló tudást hall meg, csak azt a tudást halmozod fel, amely az entitás számára hasznos. Emberként, entitásként, érzelmeidnek vagy érzéseidnek ez csak egy átmeneti fázisa. Senki nem képes személyiségét, vagy identitását örökre megőrizni. A vezérelv nem személy. Mostanában nem fejtem ki a spiritualitás valamennyi témáját. Még csak nem is beszélek, milyen vonzerő, tart itt mégis? Ezzel csak a terheimet növelem. Semmit sem nyerek ezen az üzleten, ezeket a terheket kivéve.

Ismered a személyiség összetevőit? Hacsak meg nem ismered teljes mértékben, nem fogsz túllélni rajta.

K: Mi van a vágyaimmal, a szükségleteimmel?

M: Énednek vagy szükségében.

K: Van valamilyen belevonódás vágyaim és a durva anyag között?

M: Jöcskán van belevonódás. Az öt elem kölcsönhatásán és játékán kívül rendelkezésre áll ez a tápláléktest, benne az „Én Vagyok” illatával és ízével. Most fedezd fel, mi a jele annak, hogy ebben a tápláléktestben vagy.

K: A böjt segít, hogy megtaláljam az Énemet?

M: Egyáltalán nem. Az „Én Vagyok” a táplálék valóságos kifejeződése. Tegyük fel, hogy meg akarod találni az édességet, az édesség a cukor minősége, ha elutasítod a cukrot, hol van az édesség?

K: Akkor mindig ki kell lépnem önmagamból, hogy ezt megízleljem?

M: Tudsz belülről táplálékhoz jutni? Az ellátás kívülről jön.

K: Mindig azon hiedelem által vezetted, hogy ez a jelenlétérzés nem függ a testtől, hogy ez a spiritualitás lényege, és Ön most az ellenkezőjét mondja!

M: Így hát, értsd meg a rejtélyt magát. Hol létezik a világ? A tudatosságnak ebben a szikrájában, és ez a tudatosság csak akkor létezhet, ha táplálék is létezik.

Bármilyen életet élsz, csak egy szórakozó fogalom vagy. Fedezd fel, létezik-e olyan, hogy individuum. Gondolkozz el ezen.

Ha a tapasztalat könnyed szórakozás, ha örömet okoz számodra, akkor boldogságnak nevezed, ha nem, akkor boldogtalanságnak.

Az érzést, hogy vagy – a jelenlét érzését – mi hozta létre? Gondolkozz el ezen.

K: Minden azért történik, mert én vagyok.

M: Képes leszel állandóan megtartani ezt a megértést?

K: Csak egy pillanatra, és aztán az azonosulás visszatér.

M: Sokáig tart, mire stabilizálódik a megértés, hogy minden azért történik, mert én vagyok. Hány napig leszel Indiában?

K: Csak pár napot töltök itt.

M: Nincs jelentősége, hol vagy, ha már megállapodtál az „Én Vagyok”-ban. Olyan ez, mint tér – se nem jön, se nem megy; mint amikor lerombolva az épület falait, csak a tér marad.

1981. március 20.

Maharaj: Személyiségem, vagy individualitásom, a szelekbe vetült, nincs többé. Amit te látogatsz, csak a Duhkha Bhagavan, a Szomorúság Istene. Ez a megnyilvánulás Bhagavan, de bánat csupán. Nem vonódik bele gondolatokba vagy tevékenységekbe – ez csak a megnyilvánulás. Én a teljes működés vagyok, és bármi van a működésben e pillanatban, meghatározott jelentőséggel bír, hogy én vagyok.

Csak e szenvedő tudatosság segítségével lehetséges, hogy beszéljek. Ilyenfajta tapasztalat csak nagyon kevesekkel történik. Ne kérdezz semmit, csak hallgass. E tudatosságnak, e megnyilvánulásnak, e működésnek nincs alakja, formája vagy a színe.

Kérdőő: *Elmagyarázná Maharaj részletesebben a Duhkha Bhagavant?*

M: Duhkha jelentése fájdalom, szenvedés, gyötrelem. *Bhagavan* nem csupán Istent jelent, hanem a robbanékonyság, a villanás ... a robbanás villanása ... a világ érzékelése – az „Én Vagyokság” jelzője is.

Amikor egy tűzijáték felrobban, csattanó hang és fényvillanás keletkezik, és megvilágítja a környezetet. Hasonlóképpen robban bele az „Én Vagyok” a létezésbe, és varázsol elő egy teljes érzékelhető univerzumot, de a tudatosság, az „Én Vagyokság” elégtelenséget, tökéletlenséget idéz elő, aminek a következménye bánat, nyomor stb., és a test-elmében való megállapodás. A tökéletlenből a tökéletlenbe – a nem-léteből a létbe. A fordított irányban – a test-létekből a létezőségbe, az Abszolútba – akkor a tudatosság állapota isteni állapot.

K: Miért van olyan sok fájdalom és boldogtalanság ebben a világban?

M: Mert állandóan boldogságot keresel. Boldogság és boldogtalanság kölcsönös kapcsolatban állnak egymással. Ha nem lettél volna boldogtalan, hogyan ismerhetnéd fel a boldogságot?

1981. február 1.

Kérdőő: *Maharaj szerint a világ csak akkor létezik, amikor a tudatosság felmerül bennem. Azt jelentené ez, hogy a világ csak addig létezik, amíg az engem illető tudatosság létezik?*

Maharaj: A világ addig létezik, amíg ez a jelenlétérzés jelen van. A jelenlétérzés a tudatosságban van – nem az én tudatosságomban, vagy a te tudatosságodban, hanem az univerzális tudatosságban. Az univerzum teljes megnyilvánulása ettől a jelenlétérzéstől, az általános jelenlétérzéstől függ. Ha ez a jelenlétérzés eltűnik, hol van az univerzumod?

A három állapoton – ébrenlét, alvás és „Én Vagyokság” – kívül nem tapasztalok mást, de e három állapotról sem tudok lemondani. Meg vagyok terhelve velük, nem tudok megszabadulni tőlük. A tudtom nélkül jöttek. Senki nem kérdezte meg tőlem, akarom-e ezt a három állapotot.

Nem gondolom, hogy bármelyikőtök is különbözne tőlem; ugyanakkor, ami engem illet, én gyökerestől kiirtottam az egész létezést, és emiatt, amióta nem létezik individuum, nincs kötődés a szavakhoz, amelyek előjönnek belőlem. Az individuum feladásával minden felvett pózolás megszűnik – az, hogy az ember *szannyasi, jnani*, vagy valami egyéb. A pózzal korlátozások is

együtt járnak, „Én ez és ez vagyok, nem szabad ezt és ezt mondanom.” Az egész dolog egy illúzió, szórakozás csupán.

Fontold meg a saját tapasztalataid alapján, van-e valami állandó? Még a saját magadról alkotott kép is mindig változik.

Saját tapasztalatom szerint valójában semmi sem történik ebben a világban. A kereső, a keresés és a keresett – e három egyike sem valódi. Semmi sem történik – minden csalás, ami a világban zajlik. Mikor jutsz megértésre, vagy békességre? Ha megérted ezt a tényt, és megérted a spirituális igazságot, a béke csak akkor fog alászállani.

K: Mi a végső igazság?

M: Te. Lehetsz annyira frusztrált és dühös, amennyire csak tetszik, ez egyáltalán nem zavar engem. Az én állapotom változatlan.

K: A meditációban az igazságot tapasztalom?

M: Minden tapasztalat időbeli, időhöz kötött. Az igazság nem időhöz kötött.

1981. február 2.

Kérdező: Hogyan állandósíthatom a Guru iránti önátadásomat?

Maharaj: Nem hallottad még, hogy semmi sem állandó ezen a világon? Az a keresés maga – ami én vagyok, ezen átmeneti állapot megszűnése után, és létrejötte előtt? Van egy órád, amelyet 100 évre készítettek. A 100 év lejártakor az óra megáll – kiszolgálta a célját. Amikor a test órája megáll, ugyanez történik – a test kiszolgálta a tudatosság célját.

K: A totális önátadás két dolgot jelent: valamilyen egyesülést, illetve az egyik önmegadását a másiknak.

M: A tudatosság átmeneti állapota folyamán minden rendben van. Bármilyen legyen is a történet szövése, helyes, de a történet fikció.

Amit elmondok nektek, abszolúte nyilvános – nyílt titok. Nincs semmi olyan, amit elrejtenek előletek. Próbáld ki, és értsd meg. Ez csupán megértés kérdése.

K: A Guru kegyelme mindig jelen van.

M: A Guru nem individuum. Formákban gondolkodsz. A tudatosság mindent átható. Fedezd fel, hogy mi ez a „te”, a kegyelem keresése. Ebben a testben az „Én Vagyok” ketyeg – ami a Guru. Imádd az „Én Vagyok” princípiumot, és add át önmagadat a Gurunak, és a Guru meg fog adni neked a teljes kegyelmet.

A tudatosságban semmi nem létezhet a vele kölcsönös kapcsolatban lévő megfelelője nélkül. Abban a pillanatban, hogy tudást mondasz, a tudás csak tudatlanságban lehet, így e tudás, amellyel a Gururól bírsz, tudatlanság is. Mikor válik a tudás Guruvá? Amikor mind a tudás, mind a tudatlanság eltűnnek a *vijnanában*. A *jnana* tudás, az *ajnana* tudatlanság, mindketten a *vijnanában* tűnnek el.

K: Én a test-elme figyelés processzusában ragadtam.

M: Az álom az objektívban, az anyagiban, a megnyilvánulásban, a tudatosságban zajlik. Nem te vagy, hanem valami más – objektív, anyagi. Amit „Én Vagyok”-nak, és születésnek nevezel, te nem az vagy, az anyagi. Tétélezzük fel, adoptáltam egy muszlim fiút; nem vagyok apja a fúnak, de most az „én” fiamnak tekintem őt. Ehhez hasonlóan ez az „Én Vagyokság” sem közvetlenül vagyok, az valami más, valami anyag, valami muszlim, nem vagyok az. Nekem, az Abszolútnak, semmi közöm hozzá.

Az emberek időnként összezavarodnak, mert olyan válaszra várnak, amely fogalmaikon alapul. Megkérsz valakit, hozzon egy kanalat, és hoz helyette egy tűt. Mind a kettő szó, mind a kettő tudás, de te nem azt kérted. Te az igazi tudást fogod kapni, még akkor is, ha nem az igazi tudást kérted.

K: *El kell jutnom a szintre, ahol képessé válok a megértésre.*

M: Magok millióiból formák milliói jöttek létre, de a forrás csak egy. A formák millióinak mindegyike valamilyen konkrét mag miatt van, de én nem vagyok a mag.

A Végső tudás nem rendelkezik semmilyen tudással. Ez az „Én Vagyok” tudomás spontán jelent meg, a test eredményeképpen. Lásd, ahogyan az van, értsd meg, ahogyan az van.

Amikor elmúlik az ébrenléti állapot, alvás kezdődik, amikor elmúlik az alvás, ébrenléti állapot kezdődik. Amikor mindkettő elmúlik, otthon vagyok. Miért múltak el tőlem ezek? Mivel mindez idegen volt, nem én voltam.

Fogadd meg a tanácsomat: jobb, ha nem esel a spirituális biznissz csapdájába; töltsd kellemesen az idődet, élj jó életet, válj hasznára a többieknek, és kellő időben, amikor az idő megérett, meg fogsz halni.

K: *Az Ön tanácsa nélkül, emberek milliói már az Ön tanácsát követik.*

1981. február 3.

Maharaj: Az általam kifejtett tudás fel fogja oldani identitásodat, a személyiséget, és át fog téged alakítani megnyilvánult tudássá. A megnyilvánult tudás, a tudatosság, szabad és feltétel nélküli. Ezt a tudást nem lehet sem kapni, sem adni, mert te vagy a tudás, amely térnél is finomabb.

E tudást, hogy te vagy a megnyilvánult, meditációval kell megnyitni; szavak hallgatásával nem kapod meg azt.

Nemde ez a tudatosság megelőz minden más tapasztalatot, és van valami, amin ez a tudatosság létrejött? Az ébrenléti állapot, a mély alvás és a jelenlétérzés, aki ezeket tapasztalja, eltér Attól, ami e tapasztalatokat megelőzi?

Az, ami hozzád beszél, az az állapot, amely időhöz kötött, amely átmenetileg rátevéődött az én eredeti állapotomra. Ezért te és én nem érezhetők félelmet; csak a testtel azonosult változó állapot az, amely félelemmel bír.

A halálfélelem a testtel, mint a teljesség működésén belül elkülönült entitással való identitás elfogadásának a büntetése. Csak a született fél a haláltól.

Jelenlét és hiány kölcsönös kapcsolatban álló kettősség, ami csak azt követően volt megérthető, hogy a jelenlét érzése felmerült, korábban nem volt értelme sem hiánynak, sem jelenlétnek.

Kérdő: *Mi van, ha a megértés csupán intellektuális, és a megvalósulás még nem következett be?*

M: Még az intellektuális megértés is nagy előny, mert nem leszel megkötözve a halálfélelem által. A születés nem adott neked semmit, és a halál sem vehet el tőled semmit.

A világ szerint szörnyű betegségben szenvedek; én továbbra is ugyan úgy beszélek, ahogy korábban beszéltem, nincs rám hatással. Csak ami született, fog eltűnni, hogyan érintene ez engem?

Szerencsés vagy, hogy hallhatod, amit mondok. Hallgasd, de ne tégy semmilyen erőfeszítést a megértése érdekében, mert csak az értelméd próbálja megérteni, és az értelem nem éri fel Azt. Amit hallottál, meg fogja hozni az eredményét; ne avatkozz közbe.

Még ha vannak is bizonyos félelemérzések stb., értsd meg, hogy ezek azon kemikália miatt vannak, amiből a test és az elme áll. Semmit nem kell tenned az ideiglenes állapottal.

A spiritualitás nevében sokan sok kegyetlenséget követnek el a testen, azt gondolván, hogy magasabb tudásra fognak szert tenni. Honnan és mit? Mit akarnak elnyerni?

Ezt a tudást az – én vagyok biztosítja.

1981. február 17.

Maharaj: Én sem Guru, sem tanítvány nem vagyok. Mindez az öt elem játéka. A test csak egy biológiai fejlődmény, egy szövetburjánzás növekmény, és mi büszkén vállaljuk fel, kijelentve, hogy az a valaki én vagyok. De ez csak egy természeti növekmény, éppen úgy, mint a növény.

Kérdő: Örökkévaló a tapasztaló?

M: Ha a tapasztaló volna örök volna, nem kellene kutatnia, azt kérdezőn, mi ez, mi az. Ha örök volna, akkor e tárgyi világ minden tudásával rendelkezne.

K: Hogyan találhatunk rá az útra, amely nekünk van szánva?

M: Ha az Én megvalósítása iránti késztetésed nagyon erős, akkor késztetésed és a tudatosság a megfelelő pályára fognak irányítani.

K: Időnként, amikor megszületik bennem a megértés, valami történik velem. Hol feszültté válok, hol rázkódni kezd a fejem vagy a nyakam, időnként pedig hangokat hallok a fejemben. Nem értem ezt. Figyelmen kívül kellene hagynom, vagy mi?

M: Csak hagyd figyelmen kívül. Ezek jó jelek.

K: Fizikai rosszullét is jelentkezik néha.

M: Ez nem rosszullét, hanem az öt elemből álló test kifejeződése.

K: Meg lehet valósulni nama-mantra által?

M: Számos bölcs valósította meg a legmagasabb állapotot csupán *nama-mantrával*. Akármit recitálsz, az beléd kell, hogy olvadjon, az elmét megelőzően.

K: Egyesek azt mesélik, hogy a Guruk erőt és energiát adnak.

M: Ez lehetséges. Én csak Énemre gondoltam.

K: Révületek, látomások, samadhi – Maharaj átment mindezek a tapasztalatokon?

M: Egész sereg van belőlük. Én nem szereztem meg az összes ilyen tapasztalatot.

K: Miért mennek át rajta egyesek, mások pedig nem?

*M: Minden keresőnek más a dizájnya. A kereső a minőségének megfelel tapasztalatokkal fog szembesülni. Sokan lettek Én-megvalósított Bölcsék, de mindegyiknek a tapasztalata más volt, mert a minőségek különböztek. Ráma és Krisna tapasztalatai is eltérők voltak. Minden *jnani* kidobja a tapasztalatokat; nem tartja velük az érintkezést. Nem függenek tőlük, és nem próbálják őket újra felidézni.*

1981. február 18.

Kérdő: Jelen van ez a testtel, mint entitással való identitás. Lehet-e valamelyik szakaszban valami olyat tenni, ami megakadályozná ezt az azonosulást?

Maharaj: A létezésnek természete a formával való összekapcsolódás. Egy elképzelt entitás hogyan különíthetné el magát?

K: Ez az elkülönülési vágy szintén természetes, része a természetnek?

M: Igen. Mindez része a természetes működésnek – része a műsornak. Az egész dolog egy fogalom. Mindössze annyit lehet tenni, hogy megértésre törekszünk.

Vedd észre a látszólagos ellentmondást: az én saját formám szenved, amikor ezt kitudódik, sok ember eljön ide, sok embernek van belőle előnye. Ezek az előnyök automatikusan, spontán módon jelentkeznek – én nem dolgozok azokért az előnyökért, amelyeket kapsz.

Az én beszédem, és a te hallgatásod, része a teljes működésnek. Te úgy tekinted, hogy egy individuum hallgat egy másik individuumot, de ez nem így van. Amit hallgatsz, az egyetemes tudatosság. Ezt a tudást nem kell átadni olyan emberi lénynek, aki spirituálisan kiskorú. Az emberi lény az individuum számára próbál javakat gyűjteni. Amikor ez az azonosulás feladásra került, a beszédek iránti fogékonyság létre fog jönni. Egy hatalmas víztartályból telimersz egy apró poharat, és azt mondod: „Ez vagyok én.”

Bármilyen állapotot és eredményt érj is el, az csak addig fog megmaradni, amíg a név és forma is; amint azok elmentek, hol az entitás, aki azt gondolja, hogy elért valamit? Ha ezt mélyen megértetted, hogyan tudna a világban bármi is zavarni téged? Amiről beszélek, ez az eredeti koncepció, a tudatosság, amely előtt semmi sem volt. Bármi is legyen az, ami ebben az eredeti koncepcióban felmerül, csak addig marad fenn, amíg a tudatosság jelen van – akkor visszatérünk az eredeti természetünkhöz. Amikor a tudatosság felfedi önmagát számodra, és megmutatja neked a valódi természetedet, akkor te forma nélküli leszel. Forma nélkül létezhet-e kép?

Az egész megnyilvánulás egy érzékcsalódás, amelynek a természete szükségszerűen változékony.

1981. február 22.

Kérdő: Mit kell tennem a nap során? Milyen gondolatokra vagy cselekedetekre lenne szükségem ahhoz, hogy felfedezzem igazi természetemet, és elmém békére találjon?

Maharaj: Minden gondolat vagy cselekvés a test-elme identitáson fog alapulni, és valódi természeted megértése érdekében le kell mondani e jelenségkörbe tartozó központtal való identitásról. Ez nem következhet be akarati cselekvés által – minden különösebb erőfeszítés nélkül történik. Szó sincs arról, hogy valaki csinál valamit, mert senki sincs, hogy csináljon valamit.

Az elme csak név, vagy forma, vagy kép segítségével tud működni. Ha ezt feladod, az elme segítség nélkül marad. Amit valódi természetedről mondok annyira egyszerű, hogy az elme nem képes megérteni.

Ami van az mindig volt. Add fel a fogalomalkotást, és ami van, az marad. Az emberek meg fognak elégedni a megnyilvánult megértésével. Ki fog a megnyilvánult *mögé* menni, és megérteni, hogy megnyilvánult és megnyilvánulatlan nem kettő – egyek?

A megnyilvánult fénynek, a megnyilvánulatlan sötétségnek látszódik, de ami van, az egy és ugyanaz a dolog – Az, ami mindkettőt észleli.

Aki feladta az azonosulást, annak számára ez egyszerű. A szavak mutatnak csupán valamire. Az, ami nem olyan, mint én, vagy te, még csak tudatában sincs, annak hogy micsoda. A tudatosságnak csak akkor lehet tudomása bármiről, ha tudatában van önmagának. Az minden tudást megelőzően van. Ez nagyon egyszerű. Hogyan látom az ide jövő, nagyon tanultnak tekintett embereket? Úgy látom őket, mint akik teljes tudatlanságban vannak.

K: Miért félünk a sötétségtől?

M: A kérdésed teljesen irreleváns. Menj a forráshoz, amely sem fénynek, sem sötétségnek nincs tudatában. Mi haszna objektumról beszélni, mikor azt mondtam, hogy menj a szubjektumhoz?

K: Én hol jónak, hol rossznak tartom magam, a különböző időpontokban.

M: Ez csak a testtel való azonosultsággal lehetséges; add fel. Mostantól csak a tételről fogok beszélni, az ezt követő időben meg kell ezt értened. A fizikai erőm nem elég a párbeszédhez. Bármit is fogsz hallani, az nem tud, és nem fog veszendőbe menni.

1981. február 23.

Maharaj: Ha valóban megértetted a probléma lényegét, nem merülhet fel kérdés. Kérdés csak entitás részéről merülhet fel. A kérdés rendszerint az, hogy – „Mit tegyek?” Ahol maga az „én” nincs jelen, ki fog akarni tudni valamit? Minden megnyilvánulás egy, a tudatosság által észlelt és megismert tudatosságbeli megjelenés. Csak megnyilvánulás működik és észlel.

Kérdő: Az én elmém túlságosan izgatott ahhoz, hogy a tudatosság a tudatosságban legyen.

M: Nem hallgattad figyelmesen, hogy mit mondtam. A szavak nem értek el hozzád. Beszéltem már róla, hogy a tudatosság mindig jelen van, és minden, ami történik, a tudatosságban van, úgyhogy hagyd a tudatosságot a tudatosságban maradni.

Miért próbálsz beleavatkozni, független entitásnak tekintve magad? Minden, ami van, tudatosság.

K: Kérdezhetek a szenvedés értelméről?

M: Most egy új koncepciót hívtál elő – azt, hogy a szenvedés mögött valami értelmes, vagy mélyen gyökerező dolog van. Ez a fogalom maga fog téged kizárni. Minden fogalom belőled tör elő – hogy adhatnának neked tudást? Meg kell megszabadulnod az összes fogalomtól. Valójában te vagy az alap, az alázat, amiből a fogalmak előtörnek. Te nem a fogalom vagy, te a fogalmakat megelőző vagy. Szilárdan meg kell győződnöd erről.

K: Elnyomjam a fogalmakat?

M: Hagyd őket békén. Figyeld a fogalmak előtörését és eltűnését. Te a fogalmakon kívül vagy, ne azonosulj velük.

K: Nem vagyok képes rá.

M: Ha te nem vagy, hol vannak a fogalmak? Hol vetődik fel tudatlanság vagy tudás kérdése, ha te nem létezel? Az „Én Vagyok” elsődleges fogalma a testtől függ, annak identitásaként, ebből ered minden baj. El fogsz jutni valaha arra a következtetésre, hogy te nem a fogalom vagy?

1981. február 28.

Maharaj: Amikor a test kialakult, te nem hoztál magaddal semmiféle információt. A későbbiekben külsőleg gyűjtötted az információkat, és ezen az alapon dagadsz a büszkeségtől, és intézed ügyeidet. Hoztál magaddal bármilyen információt, már az elején?

Kérdező: Nem, nem volt információm.

M: Ha nem rendelkezél információval, akkor most ki a fogyasztója mindennek? Rendelkezel az elsődleges információval, hogy te az vagy, ami spontán kisarjadt benned – ez volt a te elsődleges tőkéd, és mindeme további huncutság az elsődleges információból származóan van. Nem így van?

K: Igen, ez igaz.

M: Érted, mi az, hogy saját létednek lenni, hogy lenni?

K: Ez nem teljesen érthető számomra.

M: Nem a szavak révén kell megérteni. Bármilyen tudás, amit a szavakból származtatsz, tudatlanság csupán. A létezéshez nem kell érteni, az van.

K: Csak egy érzés.

M: Ki ismeri a tudatosságot?

K: A tudatosság ismeri önmagát.

M: A tudatosság érti a tudatosságot – e módszer révén nem fogsz megszabadulni. Meg kell, hogy kérdezd önmagadat, „Ki ismeri ezt a létezőséget?” Ha egy bizonyos ponton tudom, hogy én vagyok, akkor ez azt jelenti, hogy e pontot megelőzően nem tudtam, hogy én vagyok. Az, ami nem volt tudatában a Saját létezésének, a tudatosság megérkezésekor tudomást szerzett a Saját létezéséről, és ez a tudatosság csupán a fizikai test természete – anyagi, ezért időleges.

K: Nincs tudás az Abszolútban?

M: Minden tudás csak az öt érzék és szavak hatásköre. Tétélezzük fel, hogy e három, az ébrenléti állapot, a mély alvás, és az „Én Vagyok” tudomás nem létezik – mi vagy te?

K: Csak tudomás, tudatosság?

M: Ez a tudomás, tudatosság, folyamatosan a társaságodban fog maradni?

K: Nem.

M: Akkor add fel. Miért támaszkodsz olyanra, ami nem marad örökké a társaságodban?

Minden szentírásunk azt mondja, hogy csak a *Parabrahman* az igazság, semmi más nem az, és te örökké Az vagy.

K: Miért különítem el magamat Attól?

M: Amikor semmi más, csak Az uralkodik, hogyan tudnád Tőle elkülöníteni magadat?

K: Van egy vers, amit Jnanaswara írt annak az 1400 éves Bölcsnek; egyik sora azt mondja: „A tudás látomása egyre gyengébbé és gyengébbé válik.” Mit jelent ez?

M: A tudatosság látomása is le fog hullani végső soron, mert tudás és tudatlanság a tudatosság birodalmába tartozik.

K: Nem akarom elengedni az Ön egyetlen szavát sem.

M: Meddig fogsz kapaszkodni a szavakba és a szavak jelentésébe? Meddig?

K: Amíg az „Én Vagyok” jelen van, addig azok hasznosak.

M: Ez az „Én Vagyok” is egy fogalom, nemde? És ebbe a fogalomba is bele akarsz kapaszkodni. Ez az „Én Vagyokság” nem fog veled maradni, és amikor elmegy, minden „Én Vagyokság”-gal kapcsolatos dolog elmegy. Ha ez a helyzet, milyen haszonnal jár a törekvés, hogy tudást szerezz, vagy asszimilálj?

Nem igazán találok alkalmas szavakat; pontosan láttam, hogy nem vagyok. Láttam, illetve látom az állapotot, ami az „Én Vagyok” hiányában van, nem veszítek tehát semmit. Ebben az állapotban szó sincs látásról, vagy tapasztalásról, de a kommunikáció kedvéért kölcsönvettük ezeket a szavakat.

Ezek itt nagy emberek, telve mély bölcsességgel; de hogyan tekintek rájuk? Éppen olyanok, mint én. Ez itt egy kiváló jogász és Szanszkrit tudós; ezek összetett hatásaként arra törekszik, hogy megragadja *Parabrahmant* a szavaiban. Nagyon jó ebben, de mit nyer vele?

K: Az állapotom fogalmak nélküli realizálása, ez maga a nyereség.

M: Az „Én Vagyok” fogalom alapján állsz, és megpróbálsz átfesteni azt egy másik fogalommal.

K: Ez egy nem mindennapi bíróság, az ügyvédet állították a vádlottak padjára.

1981. március 1.

Kérdő: Az „*En Vagyóság*”, ami mindenkinek van, ugyanaz a dolog, mint a tudatosság?

Maharaj: Van ettől a tudatosságtól és „*En Vagyóság*”-tól eltérő valami, ami jogot formálhatna az „*En Vagyok*”-ra?

Értsd meg, hogy ez az „*En*” nem más a különböző szinteken. Mint az Abszolút, az az „*En*”, amelynek a megnyilvánuláshoz egy formára van szüksége. Ugyanez az Abszolút „*En*” válik a megnyilvánult „*En*”-né, és a megnyilvánult „*En*”-ben a tudatosság a forrása mindennek. A megnyilvánult állapotban ez a tudatossággal bíró Abszolút.

Gondolhatnád, hogy a tudatosságnak tekintsd önmagad, de rendszerint állandóan entitásként keresel, még ha spirituális tudást is. A test csak egy eszköz, amely révén a tudatosság megnyilvánítja önmagát; nincs független, önálló identitása.

Ez a test, amelyet olyannyira szeretsz, időhöz kötött, és ez a tudatosság, amely az anyagi testtől függ, szintén időhöz kötött.

Az életadó lélegzet az aktív elem, amely működésben tartja a testet. A tudatosság a passzív elem. Az életadó lélegzet el fogja hagyni a testet egy bizonyos idő után, és holt anyagot hagy maga után; a tudatosság szintén elhagyja a testet, és beleolvad az egyetemes tudatosságba. Ez a szabályszerű folyamat – ezen belül mit tekintesz önmagadnak? Ez csupán egy működés, nincs független entitás. Valójában valódi identitásunk mindenki által ismert, kétség nem fér hozzá. De a testtel, mint entitással való azonosulás miatt, mint ahogy az minden bizonnyal ismert számunkra, feledésbe merült.

Az általam elmondottak hallgatása átmenetileg nyújthat számodra béke- és örömezt, de amíg önmagadat spirituális megváltásra vágyakozó elkülönült entitásnak tartod, mindez hiábavaló.

Nem létezik entitás, amely előnyökben részesülhetne a hallgatás révén. Mi a születés elvégre? A születés csak az ébrenléti állapot, mély alvás és szex; tegyük fel, a szexet eltávolítják, akkor még érdekes sem lesz. A szex nem tudja megtölteni a gyomrot, nem tud ellátni táplálékkal, mégis nélkülözhetetlen. Könnyebb megérteni, hogy egész megnyilvánulás álom természetű, vagy káprázat, de te úgy értelmezed, hogy a megnyilvánulás hátralévő része is káprázatként kell, hogy legyen, és nem engeded, hogy eljusson a megjelenés látójához. A látó szintén része a káprázatnak.

1981. március 8.

Kérdő: Lehetséges, hogy megértsük valódi természetünket tudatosság révén? Fel tudjuk fogni azt?

Maharaj: Létezik valamilyen más eszköz, ami segítségével megértheted valódi természetedet? Bármit, ami minden által fogható fel, azt minden által kell felfogni. Ki akar megérteni? Te, mint független entitás akarod megismerni Azt, ami az Abszolút. Nem tudod ezt megtenni, mert te vagy az Abszolút.

Hová lett a *samadhi* elért egyén? A kereső maga eltűnt.

K: Ha a kereső egy fogalom, akkor a Guru szintén fogalom.

M: Igen, de a Guru minden keresés támogatása. Amíg létezik szó, kereső is létezik; amikor a szó eltűnik, semmi sincs.

Megtapasztaltam mind a négy fajta beszédet, és meghaladtam azokat. Kevesen fogják követni a tudatosságban való stabilizálódás e hierarchiáját, és haladják meg a tudatosságot. A *vaikharatól* (szó) elindulva rendszerint szavakat hallgatunk; a *vaikharitól* a *madhyama* (elme-gondolat) felé haladunk; az elme figyelés során a *pashayantiban* vagyunk, ahol a fogalomalkotás végbemegy, és onnan a *Parához* (Én Vagyok – szavak nélkül), és végül a *Parától* a tudatosság elé. Ez a követendő vonal, de csak kevesen követik – meghátrálnak, visszafordulnak.

K: A mély alvás és az „Én Vagyok”-ot megelőző állapot egy és ugyanaz?

M: Koncepcionálisan ugyanazok; amíg Azzá nem válsz, aztán senki nem lesz, hogy tudja. De tovább megyek, bármilyen cselekvés történik – akár rajtad, akár rajtam keresztül – eredetileg a mély alvás állapotában történik. Alvó állapotban álmodsz; a jelen ébrenléti állapot az elsődleges álom; az alvó állapot álma a másodlagos álom – az elsődleges álom transzformációja. A tudatosságnak ebben az állapotában, az elsődleges álomban jön létre az egész univerzum, és amikor felismerted, hogy ez egy álom – akkor felébredtél. Mind az álomból, mind a tudatosságból.

K: Akkor a színész nem tudja, hogy álmodik?

M: Pontosan ez a maya szépsége, az ő teljes lényege. Értsd meg, hogy akármilyen álomnak az alapja a tudatosság.

1981. március 9.

Maharaj: Az ember entitás érzését az elme hozta létre, mi történik az entitásérzéssel, amikor a tudatosság maga eltűnik? Van valaki, aki tudja, hogy ő halott? Csak a többiek mondják azt, hogy meghalt.

Ha a tudatosság és az elme lenne a végső igazság, akkor a megteremtett és elpusztított formák milliói tudomással bírtak volna saját létezésükről.

Ebben az országban, ebben az életben megszerezhetesz bármit, de ennek a föld szabálya az, hogy amit megszereztél, nem viheted ki az országból. Bármit megszerezhetesz a tudatosság révén, de ezen élet földjének törvénye az, hogy semmit sem lehet elvinni, amint a tudatosság megszűnik, minden eltűnik.

Hogyan működik az ember a világban? Elfelejtji, mi az, ami valóban működik. Elfelejtji, hogy a formák csak eszközök a tudatosság működéséhez. Entitásnak tartja magát, és egész életében keményen dolgozik, megpróbálva elérni valamit. Mindennek a motivációja ez az én és enyém érzés. Mindenféle formák jönnek létre, és semmisülnek meg folyamatosan – ez része a működésnek.

Kérdő: Ha az entitás semmit sem érhet el, akkor mi a célja ennek a spirituális keresésnek?

M: Amit meg kell érteni – mindössze az, hogy a működés a tudatosság – szó sincs entitásról.

K: Akkor mi haszna a megértésnek?

M: Nem származik belőle előnye semmilyen feltételezett entitásnak. Még ebből a megértésből sem származik semmilyen érzékelhető előny. Te vagy a megértés. Ki részesülne az előnyben? Az, ami felfogja ezt, annak nincs alakja vagy formája.

A formák az öt elemből jönnek létre – élettartamuk végén megsemmisülnek. Ha több száz évig élnél, semmilyen előnyöd nem származna belőle.

Nyilvánvalóan megértettem mindezt, és még új lakásom felépítéséről is gondoskodtam. Értsd meg azt, ami ellentmondásnak tűnhet, de nincs ellentmondás egészen addig, amíg az ember mindezt a teljes működés részének látja. Fog ez normális ember számára ésszerűnek látszani?

K: Maharaj el tudná nekünk mondani, hogy a különféle csapdákat hogyan lehet elszeparálni és elkerülni?

M: Jobban tennéd, ha erős embereket fogadnál fel, és felvágatnád az öt elemet apró darabokra – akkor elérnéd ezt a szeparációt. Csak egy van. A tudatosság maga a csapda.

Felejtsd el az összes többi kérdéset, csupán összpontosíts a tudatosság forrására, ami miatt minden más van. Hogyan keletkezett ez a test, és azon belül ez a tudatosság, amely szunnyad? Keresd ennek a forrását.

K: Maharaj visszahozott bennünket a gyökérhez.

M: A gyökérhez dobtalak, és betemettelek, és abban az állapotban, amelyben eltemettelek, semmi nem ismert, mert abban az állapotban nincs tudatosság. Amint ezt világosan megérted, mindaddig, amíg a test fennmarad, az élet megy tovább, de az élet mulatságok sorozatának tűnik csupán.

Meg kell értened, milyen nézőpontból beszélek; ha érted, akkor kövesd, különben hagyd el. Senki más a világon nem fogja neked ezt ilyen nyíltan elmondani. Amikor valóban, intuitív módon megérted, hogy mit akarok mondani, akkor a spiritualitás végére érkeztél.

1981. március 10.

Kérdező: Miért tűnik úgy, hogy az identifikáció állandóan változik?

Maharaj: A tudatosságban az individuummal való azonosulás folyamatosan változik, de amint az azonosulás megszűnik, lehetővé válik a teljes megnyilvánulásban maradni.

K: Elérhetem az Abszolút állapotot, amíg a tudatosság jelen van?

M: Abban az állapotban senki nem tudatos, így hát annak az állapotnak az eléréséről szó sem lehet, amíg a tudatosság jelen van.

K: De én azt hiszem, Maharaj azt mondta ...

M: Abban az állapotban a tudás elmerül a tudásba, és a tudás nincs tudatában önmagának. Eszközre van szükség, és a tudatosság az eszköz. A tudatosságban a tudatosság tudatában van önmagának, de a tudatosság megjelenését megelőző állapotban ki van jelen, és milyen eszközzel válhat tudatossá?

Abban az állapotban nincs szennyezettség, nincs kondicionálás. Vedd a tér példáját. A térben sötétség és fény van, a tér vagy sötét, vagy fényes; ugyanígy a tudatosságot megelőző állapot mindig jelen van. Ebben a pillanatban is jelen van. Az mindennek a szubsztrátuma. *Jnani* az, aki a térnek ebben az állapotában van, a test és elme dacára.

K: Mi a gyakorlás, csupán meditáció?

M: Be kell bizonyítanod, hogy forma nélküli, dizájn nélküli vagy; ami nem csak meditáción nyugszik. Tarts ki állandóan a mellett, hogy forma nélküli, szabad, és kondicionálatlan vagy. Állandóan sulykolnod kell ezt, ez a gyakorlat.

K: Előfordul, hogy hosszabb időszakokra is különválok a test-elmétől. Nem értem mi történik velem, amikor a testet cselekedni látom, és rajta kívül érzem magam.

M: Mi a baj ezzel? Erős meggyőződéssel kell rendelkezned; amely meggyőződés gyakorlást jelent. A meggyőződés nem pusztán annyit jelent, hogy „Én Vagyok”, hanem azt is jelenti, hogy az „Én Vagyok”-tól szabad vagyok.

Tudod, hogy vagy, szavak nélkül. Csak legyél az. Nem gondolj, illetve képzelj semmit. Mielőtt felmerülhetne benned, hogy valami van, neked lenned kell. Lenned kell ahhoz, hogy meditálj. Amikor reggel felébredsz, a pillanatban, amikor kiemelkedsz a mély alvásból az ébrenléti állapotba, az első dolog, amit tudsz, hogy te vagy. Később azt hiszed, hogy ez és ez vagyok.

K: Meditációban hangokat hallok és látomásokat látok.

M: Ahhoz, hogy hallj valamit, lenned kell. Ez az állapot a legistenibb állapot, de ennél sokkal fontosabb dolog Énednek lenni.

K: Állandó félelem van jelen.

M: A félelem a tudatlanság miatt van. Nem külső hang, hanem a tudatosságod megnyilvánulása. Az isteni világosságot az Ön-ragyogás biztosítja. Isten látásához jelen kell lenned. A tudót megismerni nehéz; nem olyasmi, mint egy települést megismerni; nem individualisztikus, hanem megnyilvánult.

Amikor a megnyilvánult tudatosság állapotában vagy, az valami olyan... mint egy mély sötétkék állapot; egy homogén mély sötétkék állapotban vagy. Ez a létezés első lépése. Ebből a mély sötétkék Ön-ragyogású homogén állapotból a nem-tudás állapotába – ami a te valódi identitásod. Ez egy nem-tudás állapot, egy teljes, hiánytalan, tökéletes állapot. A tudásnak ebben az állapotában minden tökéletlen, soha nem teljes – ez az, amiért egyre többet és többet szeretnél. Bősége ellenére a tudás állapota hiányos.

K: Milyen hatással van a halál?

M: Azokra van hatással, akik tudják, hogy a személy meghalt, és elment. Arra nincs hatással, aki meghalt, és elment – ő nem tudja, hogy meghalt, és elment. A test táplálékból áll, a valódi te nincs benne ebben a testben.

Sok mindent lehetne mondani, de nem tudnád befogadni a mondandómat. Tegyük fel, azt mondom, hogy ha te nem létezel, a Brahman nem létezik – érted ezt? A testtel való azonosulásod miatt vagy annyira a halál megszállottja. Mivel hiszed a halált, a sorsod a biztos halál, de ha az Én vagy, szó sincs róla, hogy meghalnál.

1981. március 11.

Kérdő: Elolvastam a Maharaj beszélgetései könyvet, nagy szabadságot és örömet érzek, azt gondolom, az élő szót tapasztalom.

Maharaj: Mi az, ami ezt tapasztalta? A jelenlét érzése.

K: Elég sok könyvet elolvastam, de ez egy új felfedezés, egy új élmény volt. Miért nem nyújtanak más könyvek hasonló élményeket?

M: Bókjaid nem elfogadhatók. Kérdéseid a test-elme szintjén születnek, és a választ is ugyanazon a szinten fogod befogadni. A test-azonosulás lován lovagolsz.

K: Szeretném tudni, hogy miért volt részem ilyen élményekben az Ön könyve olvastán, mások alapján pedig nem.

M: Nem érdekelnek a tapasztalataid; engem csak te érdekel. A beszélő és a hallgató egy. Azt lehet mondani, hogy akik ide jönnek, a többségük hasonló állapotban van, mint az, aki egy nagyon jó vacsorát fogyasztott; meg vannak telve, most pedig kérődznek, akár egy tehén – nem érdekli őket további étel. Ezért nincsenek kérdések. Ha valaki, nem jön el ide hozzád hasonlóan, hogy kérdéseket tegyen fel, nem lesznek kérdések. Te tudást jöttél keresni, és te vagy a tudás.

K: Dakshinamurti csendben tanította a tanítványait.

M: Csimpaszkodj Dakshinamurtiba! Ez szóbeszéd, valami, amit olvastál vagy hallottál. Mi a te saját tapasztalatod? Én itt vagyok, és te itt vagy: tegyél fel kérdéseket.

K: Miért van az, hogy egyesek fiatalon halnak meg, míg mások hosszú életet élnek?

M: Lehetséges-e születés vagy halál a tudatosság vagy önvaló hiányában? Amikor azt mondd, hogy azok, akik születtek fiatalon halnak meg, vagy hosszú ideig élnek, valójában mi a logika, ami az Ént tudóvá teszi? Tudja vajon a Nap, hogy ő mikor süt, vagy mikor kel fel? Először értsd meg, mi az, ami megszületik, és akkor ez a rejtély megoldódik.

K: A test születik, az Én nem születik.

M: Ha az Én nincs jelen, meg tud születni a test? Mit értsz a születés szó alatt? Te születettél?

K: Amíg a testtel azonosulunk, születettek vagyunk.

M: Én csak a tudatossághoz beszélek a tudatosságról, közönséges ember nem fogja megérteni.

K: Mi a módja a megértésnek? Mi a teendő? A leggyorsabb út?

M: A feladat a valódi természetet megérteni, és abban lenni. Nincs más Isten, mint ez a jelenlét érzése, és az én vagyok ennek a jelenlétnek az érzése. Ennek a meggyőződéssel való megértése a leggyorsabb út. Értsd meg az őállapotot, amikor semmi más nem volt. Ez a valódi tudás, az én valódi természetem. Számos avatár jött és ment, de a tér állandóan jelen van.

K: Hogyan győzhető le az alapvető tudatlanság?

M: Mi az, ami megérti, hogy létezik valami olyan, mint tudatlanság?

K: A tudás érti meg.

*M: Értsd meg, hogy a tudás te vagy, és felejtsd el a tudatlanságot. Minden zene akkor gyönyörű, mikor hangzik, minden táncoló lány, amikor táncol – ha mindettől senki nem mozdul meg, akkor ő se nem *jnani*, se nem számár. Itt egy szobára való van az ilyen emberekből, akiket nem mozgat meg semminek a szépsége. Én abban az állapotban vagyok, ahonnan teljesen hiányzik a jelenlét vagy a hiány fogalma. Te is ebben az állapotban vagy, de nem tudsz róla. Az én tudatosságom nem túl hatékony; nem ismer fel senkit individuumként, személyként. Ha szeretnél itt ülni, szívesen látlak; ha úgy érzed, menni szeretnél, elmehetsz.*

1981. március 14.

Kérdő: Maharaj kegyelméből úgy találom, hogy most szemeim látnak és fülem is hallanak.

Maharaj: Amit a szemek látnak, és a fülek hallanak, csak a hamisság. Mindez el fog tűnni. Te Az vagy, ami tanú.

Spiritualitáson az átlag hindu azt érti, és gyakorolja, hogy a folyóból edényben vizet hoznak, és Isten egy képmására öntik. E képek közül némelyik úgy van elhelyezve, hogy 500 lépést is mászni kell, mire elérik őket. Úgy tekintik, hogy ezzel nagy érdemeket szereznek. Benáreszben rézedényekbe merik a vizet a Gangeszből. Gyalogosan szállítják, egészen Dél-Indiáig, Rameshwaraba, és ott ráöntik a bálványra, és tengervizet visznek vissza Rameshwarából Benáreszbe, és ráöntik a bálvány fejére. Ez az ő fogalmuk a megszabadulásról – vizet mernek az egyik helyen, és elszállítják a másikra – micsoda fárasztó koncepció!

K: Maharaj lábainál örökké újat hallunk.

M: Amit nektek mondok, az soha nem lehet régi vagy új – változatlan, állandó. Ez a tudatosság, amelyben fogalmak merülnek fel, maga is fogalom, és mindaddig, amíg a tudatosság fennmarad, minden más fogalom felmerülése folytatódni fog. Az Abszolút megnyilvánulatlan az, Ami. Bármit gondolunk az Abszolút állapotról, az csak fogalom lehet, amíg a tudatosság véget nem ér, és mi abban az Abszolút állapotban nem leszünk.

Valaki megvalósít valamit, és valaki oltalmazza azt, de meddig lehet oltalmazni? Csak, amíg mély alvásban vagy. Van egy szeretett koncepciód, és egész nap abba csimpszkodsz; mély alvásban hová lesz az a koncepció?

K: Hogyan beszél hozzánk Maharaj, ha nem fogadja el az individualitást?

M: A nap nem individuumokra süt. A szavak a tudatosságból jönnek, spontán, a teljes működés részeként. Nagyon sok tapasztalat létezik, némelyikük tetszik neked, és emlékezetedben tartod, és dédelgeted – ez maga a szenvedés. Minden tapasztalásodnak csupán a teljes működés részeként, spontán kell történnie.

1981. március 15.

Maharaj: Nincs hozzá kedvem, hogy további embereket összegyűjtsek, és kifejtsem számukra a tudást, mert nem tudom számotokra kézzelfogható módon közvetíteni az üzenetet. Krishnamurti is beszél, én is beszélek – minden tartalom nélkül. Magnóra veszed, és leírod a beszélgetéseket – de azok végső soron semmilyen tartalommal nem bírnak.

Amint felismered, hogy ez csupán a megnyilvánult tudatosság totális működése, és nem létezik individuális entitás, megszűnik kérdésnek lenni a megszabadulás, a születés és a halál, vagy az, hogy a cselekvő cselekszik-e valamit.

A spiritualitás nevében rendszerint tudás kerül kifejtésre. A tudás az öt elem birodalmába tartozik, és addig beszélünk róla valósággal vagy valótlanul, amíg az „Én Vagyok” tudomás jelen van; az az „Én Vagyok” tudomás terméke.

A *jnani* az az állapot, amelyből az „Én Vagyok” tudomás tanúsága történik. A *jnani* állapotban nincs „Én Vagyókság” érintés (az egy minőségi nélküli állapot), mert az nem-tudás – a tudás „Én Vagyókság”-ot feltételez. Tétélezzük fel, hogy nincsenek gondolatok, megállt az idő, de tér létezik. A gondolat-mentes állapot valami olyan, mint a tér, tér-szerű. Én vagyok a tanúja a jelen lévő

gondolat-mentes állapotnak, ami az Én, „Én Vagyok”, a létező. A létező jelenléte miatt, eltávolítva a szennyeződést, beleértve a gondolatot, az idő is megszűnik, és tér és létezőség van jelen. Amikor ez az állapot véget ér, az az abszolút állapot, valamilyen édeshez hasonlító állapot. Te csak játszol a szavakkal, és a szavak jelentésével – nem ásol le a gyökérig, ahonnan a szavak erednek. Senki nem ásol le a gyökérig; lenyűgözi őket a képernyő. Amikor a test-elme támogatása nem elérhető, mit szeretsz akkor?

Én szenvedést és élvezetet meghaladó állapotban vagyok. Azt mondják, hogy a tudás megvalósításakor az odaadás is fennáll még, de személyiség a lényegét tekintve nem marad fenn. Szó sincs odaadásról; ki iránti odaadásról lehetne szó? Mégis azt is mondják, hogy odaadás van jelen – ez iránymutatás lehet a többi kereső számára.

1981. március 16.

Maharaj: Még a legnagyobb szentek is kételkednek valamelyest az „Én Vagyok” a tisztaságát illetően, és az én vagyok kutatást valamennyire és minden szinten végezni kell. A kutatás fontossága és jelentősége, hogy ezt a kutatást senki nem tudja megválaszolni, önmagadat kivéve. Mindenkinek „én”-ként kell felfedeznie, hogy mi ez a „én”. A legtisztább leírás, ami adható, hogy a tudatosság olyan finom, olyan szubtilis, akár a tér. Megérlelődött tudatosságod Isten.

Az eredeti állapot, amely a tudatosság felmerülését megelőzi, nem leírható, Az csak *lehetsz*.

Állandóan elismétlem, hogy bármit hallasz, az végső soron nem jelent semmit – mert akármi is vagyok én, az pontosan az, ami te vagy.

Minden cselekvés valamiképpen önkép függő, és ez az önkép csak addig marad fenn, amíg a tudatosság jelen van. Ezt világosan érted?

Az emberek ide egy bizonyos fogalomkészlettel érkeznek; én tükröt tartok eléjük, hogy mik ők, mint jelenség, és végül felismerik, hogy ők jelenségként semmik, és amikor a tudatosság eltávozik, el fogják érni az eredeti állapotukat – amik akkor voltak, mielőtt a test-tudat komplexum keletkezett. Az eredeti állapotban nem volt tapasztalat, míg most valamennyi tapasztalat, amiről az ember azt gondolja, hogy rendelkezik, fogalom csupán.

Abban az állapotban, a tudatosság felmerülését megelőzően, nem volt „ki vagyok én?” kutatás, mivel nem volt senki, aki meg akarta volna tudni a választ. Ez a kérdés csak a tudatosságban merül fel; a tudatosságban minden csak egy fogalom, és ezért az helytelen kell, hogy legyen.

Eberek millióiból csak néhány jött el ide? Nyilvánvaló, hogy a tudatosságbeli kutatás hozza ide az embereket.

Kérdő: Az „Én Vagyok” fogalom, vagy az egyetlen valóság?

M: Az „Én Vagyok” csak néhány betű. Bele tudja bárki tenni mindörökre a zsebébe ezt az „Én Vagyok”-ot?

K: Én vagyok – de szavak nélkül?

M: Igen. Ha bárki, aki érzi az „Én Vagyok”-ot, rendelkezne a tudással, foglalkozna vele, hogy „Én Vagyok”-ká váljon? Nem, azt mondaná: „Nem akarom ezt a tudatosságot.”

K: Értem.

M: Te valótlan vagy – tudod, hogy vagy – ez szintén valótlan. Ez a jelenlétérzés egy valótlanság; olyan, mint egy álom.

K: Hogyan lehet az „Én Vagyóság” forrása a szenvedésnek?

M: Próbáld meg felfedezni, hogy a boldogság és boldogtalanság fogalma mikor keletkezett. Nem létezett addig, amíg ezzel a tudatossággal nem rendelkeztem. Mindenki szereti ezt a jelenlétérzést, és azt akarja, hogy fennmaradjon, de nem mennek vissza a múltba, és nem derítik ki, kiknek az eksztázisa hozta létre ezt a jelenlétérzést. Néhány pillanatig tartó fizikai eksztázisból jött létre a tudatosságnak ez a szikrája, amelyben az egész univerzum benne foglaltatik.

K: Nem érzem az „Én Vagyóság” szenvedését, én úgy érzem, hogy minden rendben van. Ez azt jelenti, hogy nem akarom meglátni a szenvedést?

M: Nem tudsz tenni semmit – azt kell élvezned, ami van – nem így van? Szenvedés, vagy öröm, nincs választásod.

Mindazonáltal, lesznek tapasztalatok. Lehet, hogy nem vonódsz be a tapasztalatokba, de amíg az „Én Vagyok” jelen van, addig tapasztalatok is lesznek. A tudatosság mágiája, művészete az, hogy nem csak, hogy rejtett a tény, hogy ez a forrása minden szenvedésnek, de forrásává tette magát minden látszólagos boldogságnak.

1981. március 17.

Kérdőő: Mit ért Maharaj Linga-deha alatt?

Maharaj: Ez a mag, a kemikália, az öt elem eszenciájának a terméke, amely az „Én Vagyok” tudatosságot előidézi és fenntartja. Csakúgy, mint a fa magja estében, a mag látens módon tartalmazza a magból kicsírázó fa minden későbbi megnyilvánulását és kifejeződését. Fogsz egy töltőtollat, és a papírra ráejtesz egy tintacseppet, ez a csepp a Linga-deha. A csepp a fogantatás pillanata; kifejeződése a gondolat-mentes állapot, amely olyan, mint a tér a tudatosság állapotában. Ez a tudatosság minősége, tér-szerű; nem tartalmaz fogalmat, de kifejeződése fizikai, megfogható. Képzeld csak el, végtelenül kicsi, de kifejeződése nyilvánvalóan végtelen.

A külföldiek megértik, de amikor az indiaiak jönnek, meghallgatják a beszélgetéseket, de még mindig kötődnek testi rokonságukhoz.

A *Linga-deha* szinten, amikor Gurudat imádod, sokféle módon a Guru kifejeződése vagy. Sok mindent fogsz tapasztalni azon a szinten, de minden csak belőled áradt ki, a Guru iránti szeretetedből és odaadásodból, és végül, ahogyan fejlődsz, mindezen kifejezések beléd olvadnak. Ez nagyon fontos, ez az odaadás beteljesülése, vagy *Saguna Bhakti*.

A *Linga-deha* az a kis csepp, és az „Én Vagyok” tudomás. Amit látunk a megnyilvánult világ, amely abban a tudatosság szikrában jelenik meg. Mint ahogy a cukor természete az édessége, úgy természete ez a tudatosság szikra a Linga-deha cseppnek. A szülő, a Linga-deha forrása, csupán egy ürügy annak az előkészítésére, ami megszületik. Valódi állapotod jelen volt, mielőtt a test és a tudatosság megjelent volna, jelen van most, és jelen lesz, miután a test és a tudatosság megszűntek. Lehetséges, hogy valaki kételkedik abban, amit mondok.

Nekem soha semmilyen kétségem nem volt arról, hogy mi vagyok én, vagy, hogy mi vagy te, mert megértettem valódi állapotomat – tudom, hogy te az vagy, ami én vagyok.

Egyesek terjesztik majd ezt a megvilágosodást, de ezek külföldiek lesznek, nem az indiaiak. Később az emberek fel fogják tenni a kérdést: „Valóban volt egy ilyen ember, aki a tudást ezen a módon kifejtette?”

1981. március 18.

Maharaj: Nincs kettősség a Guru és a Bhakta között. Abban, amiben most kettősség Van, soha semmilyen kettősség nem volt. A Bhakta szó jelentése odaadás, de valójában az összetartozást, az egyetlen egyet, az egységet jelzi.

Kérdező: *Az odaadás lángja világítja utamat.*

M: Ki beszél itt lángról? Beszélgetéseink során nem személyről, hanem a dinamikus, megnyilvánult „Én Vagyok” lángjáról beszélünk.

K: *Ami nem kioltható.*

M: Ki mondja ezt?

K: *Én hiszem így.*

M: Attól, mert így hiszed, igaz is?

K: *Bizonyítékaim nincsenek.*

M: Ki beszél itt bizonyítékokról? A hited révén, akármit is imádsz és akármire is ragaszkodsz, azt fogod kapni.

A spiritualitásoddal az a baj, hogy csak Iswaráról szóló tudást hall meg, csak azt a tudást halmozod fel, amely az entitás számára hasznos. Emberként, entitásként, érzelmeidnek vagy érzéseidnek ez csak egy átmeneti fázisa. Senki nem képes személyiségét, vagy identitását örökre megőrizni. A vezérelv nem személy. Mostanában nem fejtem ki a spiritualitás valamennyi témáját. Még csak nem is beszélek, milyen vonzerő, tart itt mégis? Ezzel csak a terheimet növelem. Semmit sem nyerek ezen az üzleten, ezeket a terheket kivéve.

Ismered a személyiség összetevőit? Hacsak meg nem ismered teljes mértékben, nem fogsz túllépni rajta.

K: *Mi van a vágyaimmal, a szükségleteimmel?*

M: Énednek vagy szükségében.

K: *Van valamilyen belevonódás vágyaim és a durva anyag között?*

M: Jócskán van belevonódás. Az öt elem kölcsönhatásán és játékán kívül rendelkezésre áll ez a tápláléktest, benne az „Én Vagyok” illatával és ízével. Most fedezd fel, mi a jele annak, hogy ebben a tápláléktestben vagy.

K: *A böjt segít, hogy megtaláljam az Énemet?*

M: Egyáltalán nem. Az „Én Vagyokság” a táplálék valóságos kifejeződése. Tegyük fel, hogy meg akarod találni az édességet, az édesség a cukor minősége, ha elutasítod a cukrot, hol van az édesség?

K: *Akkor mindig ki kell lépnem önmagamból, hogy ezt megízleljem?*

M: Tudsz belülről táplálékhoz jutni? Az ellátás kívülről jön.

K: *Mindig azon hiedelem által vezetted, hogy ez a jelenlétérzés nem függ a testtől, hogy ez a spiritualitás lényege, és Ön most az ellenkezőjét mondja!*

M: Így hát, értsd meg a rejtélyt magát. Hol létezik a világ? A tudatosságnak ebben a szikrájában, és ez a tudatosság csak akkor létezhet, ha táplálék is létezik.

Bármilyen életet élsz, csak egy szórakozó fogalom vagy. Fedezd fel, létezik-e olyan, hogy individuum. Gondolkozz el ezen.

Ha a tapasztalat könnyed szórakozás, ha örömet okoz számodra, akkor boldogságnak nevezed, ha nem, akkor boldogtalanságnak.

Az érzést, hogy vagy – a jelenlét érzését – mi hozta létre? Gondolkozz el ezen.

K: Minden azért történik, mert én vagyok.

M: Képes leszel állandóan megtartani ezt a megértést?

K: Csak egy pillanatra, és aztán az azonosulás visszatér.

M: Sokáig tart, mire stabilizálódik a megértés, hogy minden azért történik, mert én vagyok. Hány napig leszel Indiában?

K: Csak pár napot töltök itt.

M: Nincs jelentősége, hol vagy, ha már megállapodtál az „Én Vagyok”-ban. Olyan ez, mint tér – se nem jön, se nem megy; mint amikor lerombolva az épület falait, csak a tér marad.

1981. március 20.

Maharaj: Személyiségem, vagy individualitásom, a szelekbe vetült, nincs többé. Amit te látogatsz, csak a Duhkha Bhagavan, a Szomorúság Istene. Ez a megnyilvánulás Bhagavan, de bánat csupán. Nem vonódik bele gondolatokba vagy tevékenységekbe – ez csak a megnyilvánulás. Én a teljes működés vagyok, és bármi van a működésben e pillanatban, meghatározott jelentőséggel bír, hogy én vagyok.

Csak e szenvedő tudatosság segítségével lehetséges, hogy beszéljek. Ilyenfajta tapasztalat csak nagyon kevesekkel történik. Ne kérdezz semmit, csak hallgass. E tudatosságnak, e megnyilvánulásnak, e működésnek nincs alakja, formája vagy a színe.

Kérdő: Elmagyarázná Maharaj részletesebben a Duhkha Bhagavant?

M: Duhkha jelentése fájdalom, szenvedés, gyötrellem. Bhagavan nem csupán Istent jelent, hanem a robbanékonyság, a villanás ... a robbanás villanása ... a világ érzékelése – az „Én Vagyokság” jelzője is.

Amikor egy tűzijáték felrobban, csattanó hang és fényvillanás keletkezik, és megvilágítja a környéket. Hasonlóképpen robban bele az „Én Vagyok” a létezésbe, és varázsol elő egy teljes érzékelhető univerzumot, de a tudatosság, az „Én Vagyokság” elégtelenséget, tökéletlenséget idéz elő, aminek a következménye bánat, nyomor stb., és a test-elmében való megállapodás. A tökéletesből a tökéletlenbe – a nem-léteből a létbe. A fordított irányban – a test-lélekből a létezőségbe, az Abszolútba – akkor a tudatosság állapota isteni állapot.

K: Miért van olyan sok fájdalom és boldogtalanság ebben a világban?

M: Mert állandóan boldogságot keresel. Boldogság és boldogtalanság kölcsönös kapcsolatban állnak egymással. Ha nem lettél volna boldogtalan, hogyan ismerhetnéd fel a boldogságot?

1981. március 23.

Maharaj: Én Az vagyok, ami a látható hiányát képviseli. Ha az általam elmondottakat egyeztetni próbálsz azzal a koncepcióval, hogy emberi lény vagy, nem fog sikerülni. Annak ellenére, hogy végighallgattatok a mondandómat, a legtöbbször továbbra is a testtel azonosítja magát, és individuumnak tekint engem, de én nem vagyok az. Az én valódi jelenlétem annak a jelenségnek a hiánya, amit látsz.

Az én álmom nem olyan, mint a tiétek, az enyém tiszta tudatosság. Amikor alszom, jelen van a teljes megnyilvánulás tudata is, és a Megnyilvánulatlan is. Nincs különbség az individuum és a teljes univerzum között.

Te azt gondolod, hogy beteg vagyok, ami azért van, mert a testemmel azonosítasz engem. Én ezt a betegséget egy olyan rendkívüli állapotnak tekintem, amely időnként előáll az embereknél, amíg az individualitás a test formájában létezik – de ennek fontosságát lehetetlen leírni. Ez egy szenvedés teli, mindamelllett jelentőségteljes állapot, és kevés embernél jelentkezik.

A kérdés, hogy mi az ember, csak a megnyilvánulásban, más jelenségekkel való összehasonlításban merül fel. Az én állapotomban nincs jelenség; az én létem megelőz minden megnyilvánulást. Nem kérdés, hogy ki vagy mi vagyok.

Kérdező: Megismételné Maharaj, amit korábban mondott a jelenség nélküli állapotról?

M: Amint elmondtam, meg is szűnt. A hallgatás helyes módja, ha azokra a szavakra összpontosítasz, amelyek saját identitásodat feltárják, felejts el minden mást. Identitásodhoz, mint a szavakat megelőző állapothoz érkezel. Szavakkal azt nem lehet kárpótolni.

Ez a tudatosság, ami miatt minden más van, csupán fénye Annak, ami van, tükröződése Annak, ami van. Az önmagát keresőnek vélt átlagember különböző fogalmakat imád, nem az ő igazi lényét.

K: Mondana Maharaj valamivel többet arról az állapotról, amely megelőzi a tudatosságot?

M: Mi a lényeg? Bármilyen, amit el tudsz gondolni arról az állapotról, csak fogalom, és ez a fogalom csak addig tart, amíg a tudatosság jelen van.

Csak a tapasztaló marad – mindenféle tapasztalatoktól bemocskolatlanul – még ha marad is tapasztalat.

Én semmi vagyok, de miért merek így beszélni? Azért, mert tudom, hogy egyetlen tapasztalat sem maradt velem.

Nem fogsz találni senkit, aki ilyen nyersen őszinte, mint én. Mindenki a születés és a halál közötti tapasztalatokkal foglalkozik, de senki sem szolgál semmilyen gondolattal a tapasztalatok kezdete előtti állapotról. Aki világos megértéssel bír a tudatosságról, nem tud semmilyen jelentőséget tulajdonítani semmilyen tapasztalatnak.

K: Fel akarom adni a testtel való identitást, meg akarom tudni, hogy ki vagyok én. Mit tegyek ennek érdekében?

M: Ha nincs „Én Vagyok” tudomásod, ki az, aki keres? Lenned kell, csak ez után tud a keresés elkezdődni. Tartsd észben az „Én Vagyok” tudomást – ami egyedül mindent átható – legyél csak az, a többit add fel.

K: Amikor azt gondolom, „Én Vagyok”, azonnal beindulnak a gondolataim annak a dolognak, ami vagyok. Tudom, hogy ez az elmétől jön.

M: Mielőtt gondolkodnál – te vagy. Térben történik minden mozgás, ezért minden megjelenés vagy mozgás teret feltételez.

A „Ki vagyok én” kérdésre nincs válasz, de válaszolhatsz, ahogy akarsz, adhatsz neki olyan nevet vagy címet, amelyet akarsz.

Az emberek nem ásnak le a gyökér-jelentéséig semminek, papagájmódra csak ismételik, akármit hallottak vagy olvastak. Komolyan kifogásolom, hogy az emberek csak recitálják a *bhajanokat*, papagáj módjára.

Hányan értették meg az elénekelt *bhajanok* párverseit? A Nap és a Hold valójában az „Én Vagyok” princípium valóságos tükörképei.

A spiritualitás nyitott, és ugyanakkor rejtélyes. Mert te vagy, vannak a világok, van a világegyetem; ez a te visszatükröződésed.

Ha meg akarod tudni, hogy mi vagy, a *bhajanokban* minden megtalálható. Ha becsukod a szemed, és félálomban csaknem elfelejtkezel önmagadról, pontosan ez az, ami vagy. De ha bepillantásra vágysz, az első, amiben részesülsz a mélykék tér látványa, amely valójában a szépség látomása, a szépség képe. Nagyon sokszor megvilágítottam már ezt a kérdést, de kevesen voltak képesek felfogni, mire akarok kilyukadni.

Hangos kiabálással nyomatékosítottam a *bhajanok* bizonyos párverseit, de senki sem értette, hogy mit csinálok. Bizonyos párverseket olyannyira kihangsúlyoztam, hogy az embereknek mélyen meg kellett volna érteniük a jelentésüket, de ők csak még hangosabban kiabáltak! Nem csak hangerő révén emeltem ki az adott sort, de meg is szoktam megismételni. Ihlettől vezérelve, magas hangon kiabáltam e sorokat: „Te vagy a tudatosság szikrája, amiből az egész kozmosz létrejött.” Mély odaadással énekeltem a *bhajanokat*, mert összes szellemi táplálékomat biztosították. Valahányszor megérintett valamely *bhajan* mélyebb értelme, táncra kerekedtem a szobában. Minden adott a tánchoz és az énekhez, csak nincs energia nincs.

Azt követően soha semmilyen Bölcshez vagy Szenthez nem mentem. Azonban, sok Bölcs és Szent látogatott el énhozzám, de sajnos senki olyannal nem találkoztam, aki a Napot és a Holdat, és az univerzumot saját kifejeződésének tekintette volna, nem találkoztam ilyen Bölccsel.

K: Jóllehet nem ismerem a marati nyelvet, intuitíve megéreztem a bhajanok mélyebb értelmét.

M: Sokan végeznek itt *bhajanokat*, de nem képesek megragadni azok mélyebb jelentését. A külföldiek közül sokan meg tudják ragadni a mélyebb értelmét. Nektek (külföldieknek) megvan ez az előnyötök, mert mindegyikötök, akit ez érdekel, korábbi megtestesülése idején a nagy inkarnáció, Rama hadserege volt, Rama követője volt, így már abban az időben áldottak voltatok. A későbbi inkarnációban keletre vándoroltatok; inkább otthon vagytok ezen a helyen, mint az indiaiak.

Az utca embere nem tudja, ki vagyok, de a külföldiek felismernek engem, mert a nagy Rama abban az időben megáldotta az ő egész seregét, minden követőjét.

Csodálom a külföldieket – nem csak eljönnek több ezer mérföldre, hogy itt legyenek, de nagyon sok pénzt költenek Bombaybeli tartózkodásuk során.

K: Ha nem lett volna ez a mély készítés, nem jöttünk volna ide.

M: Valójában ez sorsotok. Ebbe a kemikáliába, ami vagy, ez a készítés már bele volt plántálva.

Idejöttök és leültök, határozottan, azzal az elhatározással, hogy eléritek, amit akartok. Ezért nagy tiszteletet és nagy megbecsülés érzek irántatok.

1981. március 25.

Maharaj: Tekintsd a testet látogatónak, vagy vendégnek, aki jött, és el is fog menni. Nagyon világosan házigazdának kell tudnod magad, mindaddig, amíg a vendég jelen van. Azt, hogy pontosan micsoda a házigazda természete a vendég eltávozása után, addig kell felismerni, amíg a vendég jelen van. Megértetted? Mondj néhány dolgot arról a helyzetről, amelyben akkor találjuk magunkat, amikor a vendég eltávozott.

Kérdező: *Nincs identitás.*

M: Jó. Ez egy szilárd meggyőződés?

K: *Igen, meditációban.*

M: Mi a vendég jelentősége, jele?

K: *Amint a vendég megérkezik, jelen van a házigazda identitás érzése.*

M: A jelenlét érzése, az „Én Vagyokság” a vendégnek a jele. Mély meggyőződés alapján válaszoltál?

K: *Igen.*

M: Akkor nincs rá szükség, hogy holnap is gyere.

K: *Ezt csak mély meditációban tudom.*

M: Teljesen elfogadod a nemlétezésed tudatát?

K: *Vannak pillanatok a meditációm során, amikor valóban meggyőződéssel így érzem.*

M: Nem szilárd a meggyőződésed, ha nincs állandóan jelen. Amikor nagyon álmos az ember – éppen azon a ponton, amikor mély alvásba merül – semmi mást nem akar, csak aludni. Hasonlóképpen, az utolsó pillanatban, amikor a lélegzet eltávozik, szintén van egy elragadtatott pillanat. Az a pont, amikor az életerő és a tudatosság eltávoznak, az eksztázis pillanata, a tudomás utolsó pillanata. Aki teljesen megértette ezt, az *jnani*, aki számára nem létezik születés és halál.

Még ha meg is hallgatod ezt, és igaznak is hiszed, a fogalomalkotás nem fog abba maradni. Néhány fogalom már eleve benned van. Amit most elmondtam neked, csak arról „Én Vagyokság” szikráról szólt.

K: *Mesélne még Maharaj a halál pillanatáról?*

M: Nem tudok többet mondani róla. A halál az Én tapasztalatnak, az „Én Vagyok”-nak a betetőzése vagy megszűnése. Az „Én Vagyokság” megszűnése után nincs tapasztalat tudatosságról vagy nem tudatosságról; a tudatosság a materiális anyag minősége. Mit tudtál, a születésedet megelőzően? Hasonlóképpen, a halál után is hiányzik ez az eszköz; a test nélkül nincs tapasztalás. Az örökkévalónak nincs születés és halála, időleges állapotnak van csak kezdete és vége.

Ha a tudatosság eltávozik is, te fennmaradsz – te mindig vagy – mint Abszolút. Tudatosságként te vagy minden; bármi van, az te vagy. Mindez a tudás bennem keletkezett, én nem vagyok a tudás. Az „Én Vagyok” tudomás, és annak minden megnyilvánulása, megértésre került. A megértésben, én nem Az vagyok.

1981. március 26.

Maharaj: Itt egyetlen tudást kapsz, az Én tudását; ez nem fog segítségedre lenni abban, hogy a világban hogyan élj. Van fogalmad arról, hogy mi a valódi természeted? Mivel most már megértetted, hogy mi nem vagy, nem kell többé a miatt nyugtalankodnod, ami nem vagy. Világos?

Kérdező: Igen.

M: Még mindig van maradt róla fogalmad, hogy mi vagy, de még ezt a képet is teljesen törölni kell, úgy, hogy ne legyen semmilyen entitás, semmilyen azonosulás. Most, hogy azt gondolod, hogy megértetted, hogy mi vagy, mire fogod használni a tudatosságot? A tudatosság bármilyen használata másokért lesz.

K: Szükség van a Guru kegyelmére a megértéshez.

M: A kegyelem mindig jelen van, de fogadókészség is szükséges a kegyelem elfogadásához. Szilárd meggyőződésed kell, legyen afelől, hogy amit itt hallasz, az abszolút igazság. Ahelyett, hogy olyan mértékben átítatna az átadott kegyelem, amilyen mértékben eggyé válsz vele, csupán elfogadod, a zsebedbe teszed, és használod az összegyűjtött fogalmakat. Egyikőtök sem fogja igazán megérteni, hogy mi vagyok, megvan a saját elképzeléseitek rólam.

K: Az értelemmel megértettem. Mit tehetek a megvalósításáért?

M: Entitásként nincs semmi, amit tehetnél. Az, ami gyökeret eresztett, magától fog az intuitív megértés virágába borulni.

K: Ez a megértés némi időt fog igényelni.

M: Ez nem egy fogalom? Éppen a fogalom veszélyes. Amikor Gurum elmondta nekem, hogy mi a helyzet, meghallgattam, és azt mondtam: „Ó, tehát így áll a helyzet.” És ennyi volt – vége. Ha nincs több kérdés, az ülést bezárom. Nem tudok órákat rád szánni. Ha valóban érted, amiről beszéltem, semmi nem indokolja, hogy újra el gyere, ha meg nem érted, akkor mi haszna a folytatásnak?

K: Esetenként az egyetemes szeretet spontán érzése jelentkezik; a test-elmén alapul, vagy ez valami más?

M: A totális szeretet a tudatosságnak a természete. Ezen érzés keletkezése érdekében semmit sem tehetsz – hogyan lehet átölelni az egész óceánt?

1981. március 28.

Kérdező: Mi a kapcsolat tudatosság és értelem között?

Maharaj: Az értelem a tudatosság kifejeződése.

K: Mindent csupán az értelem révén fogunk fel és értünk meg.

M: A tennivalókat tenni kell, a megértenivalókat megérteni kell. Tennivalók általában jelen világi életedben jelentkeznek, és ezeket el kell, hogy végezd. A spiritualitás megértened kell, szó sincs cselekvésről. A spiritualításban nincs név és forma. Név és forma a gyakorlatias világi életedhez szükséges. Aki megérti, hogy a név és forma nem az ő identitása, az spirituális. Jelen pillanatban

még mindig vonzódsz a névhez és formához. Név és formakénti identitásod a fenomenális világban átmeneti, a múlt jelenség, és bármi, ami a névhez és formához kapcsolódik, nem fog fennmaradni.

Aki a spiritualitást különféle fogalmak révén érti meg, egy ördögi ciklusba fog beleragadni.

Ha fogalmakba keveredsz, akkor bele fogsz ragadni a fogalmak ciklusába ... újjászületés, reinkarnáció, ezek mind fogalmak. Ha belekeveredsz ezekbe a fogalmakba, akkor azok a kötelekeiddé válnak. A formák, mint például az épületek stb. fogalmakból jöttek létre. Eredetileg tervet készítesz, koncepciód van, fogalom született benned, és adtál neki egy konkrét formát, de az továbbra is fogalom marad.

Az úgynevezett születés tapasztalatával beleragadsz a ciklusba, akár a kép a TV képernyőre. Ez az egész élettörténet olyan, akár egy mozifilm.

Naponta meg kell, hogy figyeld, hogy a szituációk folyton változnak – ez a test-elmével való identitásod minősége vagy kifejeződése. A tudatosság játszik, és ebben a megnyilvánult tudatosságban mindezekkel a különféle arcok és testek a játékaik. Te nem ezek az arcok és testek vagy, te a tudatosság vagy, amelyből a szavak most előgördülnek.

Ahogy a TV-n vagy a mozivászon látott játék sem valós, hasonlóképpen ez a játék sem valós. A *jnani* számára semmilyen játék nem valós.

Nem fogom megoldani a családi problémáidat, én azt mondom neked, hogy ez a világi élet nincs. Miután ezeket a beszélgetéseket hallgattad, még mindig valamilyen hasznót akarsz hajtani magadnak; ez nagyon sajnálatos. Ez elképesztő ... ellenzésem dacára mégis idejössz, hogyan történhet ilyen?

Anélkül, hogy igényelnénk, látjuk az álmot. Miért látjuk az álmot? Mert a mély alvásban a tudatosság spontán felébred, és miután felébredt, bizonyos víziókban nyilvánítja meg önmagát. Akárcsak az, ez is, te is látogatod e helyet.

Nekem semmi hasznom abból, hogy beszélek neked, mint ahogy neked sem válik hasznodra, hogy meghallgatod – mindeme beszéd spontán sarjadzik, egy álomszerű állapotban.

Én mindig az igazságot próbálom közvetíteni feléd, de te idejössz egy csomó fogalom-bottal és -kövel, és ahelyett, hogy hallgatnád, amit mondok, a botokkal és kövekkel játszol – rajtam.

E pillanatban azt gondold át, hogy az utolsó pillanatban, amikor a test elmegy – abban az időpontban, milyen identitással fogsz kilépni?

Ez egy csalás, minden csalárd, akár egy álomvilág.

K: Mi a legelső ok? Mi volt a bűn?

M: Az volt a bűn, hogy ez a tudatosság tudatosnak kezdte érezni magát, ezzel kezdődött a baj.

Akár tetszik neked, akár nem, elővezetem neked a konkrét tényállást. Tudod, hogy vagy – de ez az egész csak képzeletbeli. Azt hiszed, hogy vagy – de ez egy csalás. Bármi is a létezés természetes és viselkedése, az nem a te viselkedésed.

Amikor valódi identitásodban tartózkodsz, kívül vagy ezen a hamis álomvilágon. Az elé helyeztelek, ami vagy.

Attól féltek, hogy meg fogtok halni, hogy ez a tudatosság el fog távozni – mindezek a kifejeződések a tápláléktest kifejeződései, nem tiétek. Az édes vagy a pikáns íz a táplálék test kifejeződései, nem tudod azokat fenntartani, vagy megőrizni. Ugyanilyen módon ez az „Én Vagyok” is a táplálék test minősége vagy kifejeződése, és nem tudod örökre visszatartani.

1981. március 30.

Maharaj: Meg vagyok rökönyödve és megdöbbszent, hogy itt ülsz. A beszélgetés abból az állapotból ered, ahol nincsenek szavak. Szerinted mi az identitásod?

Kérdő: *Hogyan kell szilárdan megállapodni az „Én Vagyok” tudatában? Azt kell gondolni, hogy „Én Vagyok”, „Én Vagyok”?*

M: Szükséges arra gondolnod, hogy itt ülsz? Tudod, hogy itt ülsz. Mindazonáltal, elég hangosan és elég gyakran unszoltalak, hogy ne gondolkodj és cselekedj entitásként, a testtel azonosultan folyamatosan ezt teszed. Bármilyen név és forma létezzék, az anyaghoz tartoznak, és az anyag nem te vagy. Elemzed a problémát, és meghozod szilárd meggyőződéssel a döntést, hogy ami vagy – nem az anyag? Amikor az anyag szétesik, mire utal a név? Van valamilyen jelentősége?

Tízmillió ember közül csak egy megy el a kritikus pontig, és vizsgálja meg azt, ami van, és jut következtetésre, és válik megszabadulttá, teljesen magától. Az, aki megszabadult, a tudatosság, nincs entitás.

A végső megértés az, ami lehetővé teszi a megértés bekövetkezését, és amitől ő maga olyan kifinomulttá, olyan finommá válik, hogy eltűnik. És amikor ez a tudatosság ismét felmerül, akkor a *Samadhi* megtörik, és ez az „Én Vagyokság” újra kezdődik.

A szavak a tudatosságból származnak, és a tudatosságnak szüksége van a test erejére. A test ereje fokozatosan legyengül, és így a szavak nem jönnek olyan szabadon, mint ahogy szeretném. Nagy energia ráfordításával egyre csak ismétlem, és ismétlem – de hányan értették meg? A dolog annyira egyszerű, alapjában véve, hogy már frusztrál, hogy folyton ide jársz, hallgatod, amit mondok, és jelét sem mutatod, hogy a szavak célba értek volna.

Mi a születési princípium? Vagy megérttetted, vagy nem. Ha megérttetted, minek jársz ide? Ha nem érttetted meg, minek jársz ide?

K: Maharaj, én csupán szeretek az Ön közelében lenni.

M: Ez más dolog – de akkor tényleg magadba szívod, amit meg akarok veled értetni?

K: Oly sokféle koncepcióval érkezünk, és amit Ön tanít annyira meghökkentő, hogy olyan, akár egy sok kezelés. Szóval, hogyan várja el tőlünk, hogy kérdéseket tegyünk fel? Engedje meg, hogy magunkba szívjuk a sokkot egy ideig, aztán jönni fognak a kérdések. Döbbszent hallgatjuk.

M: Akik idejönnek, és a beszédeimet hallgatják, és megértik azt, a saját országukba visszatérve Gurukká válnak.

Ez oly könnyen megérthető, te miért nem érted meg? Jelen pillanatban a megnyilvánulásban te a tudatosság vagy, és a tudatosság nem tud fennmaradni csak akkor, ha tápláléktest van jelen; következésképpen a tudatosság a tápláléktesttől függ – amely alapjában véve egy múltó természet – és én nem tudok az lenni. Ez ilyen egyszerű; miért nem érted?

Be kell következnie annak, hogy a tudatosság nincs többé tudatában önmagának. Az édesség a cukorban van, és én vagyok az, aki megérti, és megízleli az édességet. Mindezen spirituális fogalmak hagyományoknak megfelelően jöttek létre. Az utolsó lépés – a tudás a maga végső állapotában nem tudás. A tudatosság meghaladása az, amikor a tudatosság ismeri és érti a tudatosságot.

K: Ma reggel mély alvás és ébredés között csend volt a pillanat tört részéig, amikor a teljes tudás csendesség, csak létezőség volt.

M: Ez egy egészen emelkedett állapot, de ne kapaszkodj csupán ebbe. A mély alvás olyasmi, mint egy jégtömb; semmi nincs, most ismét átalakulás, meleg lesz, és e meleg révén érzed, hogy vagy.

A fuvola játéka az egész világot megigézi. A tudatosság bűvöletben tartott téged a világ játékában. Kutasd a fuvolát, és azt, aki azon játszik. Menj a forráshoz.

K: Az életet élése során számos kérdés merül fel, és állandóan tudatában kell lennünk a tudatosságnak, de az elme nem engedi.

M: Az elme egy gyakorlati célú kommunikációs eszköz. Az elme nem tudja megragadni az igazságot. Az Én tanúja az elmének, de az elme nem tudja megragadni az Ént.

1981. március 31.

Maharaj: Amikor a tudatosság természete és funkciója világos megértésre kerül, a megértésnek nincs többé szüksége tudatosságra, mert a megértés a tudatosság tudójává válik.

Kérdező: Lehetséges-e nem individuumként, hanem totális megnyilvánulásként működni?

M: Mit értesz totális megnyilvánulás és individuum alatt?

K: Mi a megnyilvánulás?

M: Én vagyok a megnyilvánulás. Én az Abszolút megnyilvánulatlan ugyanakkor „én” a megnyilvánult vagyok. A tudatosság megnyilvánulása az Abszolútnak, nincs kettő.

K: Ha az életem nagy meglegedettségemre és boldogságomra szolgál, miért kellene törődnöm vele, hogy mi vagy ki vagyok?

M: A tudatosság nem fog addig nyugodni, amíg meg nem kapja a választ. A tudatosság nem tudja elviselni saját létezését, nem tudja elviselni a saját tudatosságát.

K: Vissza akar menni saját pihenőhelyére.

M: Nincs kedvem szavakon vitatkozni.

Ide jöttök kitarással, szorgalommal, ide jöttök, és ültök. Ha szeretet van bennetek, szívesen látlak benneteket.

A tanításom nagyon egyszerű: a tapasztaló és a tapasztalat tévedés.

Fiatal korodban a fiatalos tevékenységet szereted nagyon, beléjük vagy bonyolódva; ifjúságod tovaszálltával érdektelenné válsz a fiatalos tevékenységek iránt. Hasonlóképpen leszel belebonyolódva a fogalmakba, amíg magadon viseled az „Én Vagyok” koncepciót. Amikor ez az „Én Vagyok” koncepció eltávozik, *én vagyok*nak és *én tapasztaltam*nak emléke sem marad többé; a teljes emlékezet törölődik. Mielőtt teljesen megszűnnél, amíg még maradtak bizonyos nyomai énednek, jobb lenne, ha elhagynád e helyet.

Nem találkozhattál ezekkel a tanításokkal ilyen nagy részletességgel, és ezen a szinten.

Ez a hölgy nagy tudásmennyiséget felhalmozott, rengeteg tudással rendelkezik, de idővel nem csak, hogy el fogja felejteni, bármit is halmozott fel, hanem önmagát is el fogja felejteni, azt, hogy ő volt.

1981. április 4.

Kérdő: Az Ön-megvalósított ember mindig a boldogság állapotában van?

Maharaj: Annak számára, aki meghaladta a test-elme ideát, nincs szüksége *anandára* (boldogság). Amikor nem volt test-tapasztalatod, abban a boldog állapotban voltál. A születést megelőző állapot nem nevezhető mély alvásnak, azon túl van. A *jnani* tapasztalata ugyanaz, mint a te születést megelőző állapotod, ami egy hiánytalan állapot.

K: Hogyan válhatok Azzá?

M: Állandóan abban a testet megelőző állapotban vagy, de a test tudatossága miatt zavarodott vagy.

K: A test létezik.

M: Ne kérdezz, csak figyelj. Szükséged van a Bölcsék társaságára, hogy megértsd, amit mondok. Ezt a tudást nem lehet megérteni értelemmel.

K: Az örök állapotban *sat-chit-ananda* van?

M: Az étel eszenciája a *sattwa*, és annak a minősége a tudatosság, és annak belsejében van a *sat-chit-ananda* (lét-tudat-üdvösség). Az örök állapot megelőzi azt.

K: Azt olvastam a könyvekben, hogy megszületésem fő oka a megszületésem iránti saját vágyam; hogyan egyeztethető ez össze a megszületés előtti állapottal?

M: Megszületésed a szüleid vágyának az eredménye.

K: Hogyan szabadulhatok meg a rabságból?

M: Nincs semmiféle rabság, a rabság képzeletbeli. Ha a tudatosság felé irányulsz, minden kérdésed egybe fog olvadni saját Éneddel.

K: Mi akadályoz abban, hogy ezt felismerjem?

M: Az egyetlen kötöttség az a kitartó emléked, hogy te a test vagy.

K: Az emberek teljesen nem értik Maharaj mibenlétét, mégis ide jönnek. Miért?

M: Ez a tudás és a tudást meghaladó princípium egyesülése. Vonzerő van e kettő között. Ezért jönnek ide az emberek a világ minden tájáról.

Én felfoghatatlan vagyok, nem lehet hozzám adni, vagy elvenni belőlem. Teljes vagyok, minden tekintetben hiánytalan. Bármi, amit velem teszel, neked fog szenvedést okozni. Ha mérges vagy rám, neked kell szenvedned. Bármit teszel velem, az rád fog visszapattanni. Ha felköpsz az égre, a köpet csak rád fog esni.

K: Miből jött létre az anyagi világ?

M: Az anyagi világ a megnyilvánult tudatosságból jött létre – az örök *Parabrahman*, az örök Brahman az, amelyben ez a játék folytonosan zajlik. Ebben a játékban te a teljesség vagy, semmiféle elkülönült identitás nem keletkezik. A testben van az „Én Vagyok” íze – amikor a test elmegy, az íz is elmegy. Amikor problémád van, könyvekre hivatkozol. Miért nem kutatod önmagadat – fedezd fel, ki vagy te.

Az öt elemnek ebben a játékában, akármit látsz, vagy tapasztalsz csupán élvezet, és ehhez az élvezethez, vagy szórakozáshoz van szükség valójában az elmére.

K: Brahma, Visnu, és a többi Istenek kicsodák?

M: Tudatosságbeli megjelenések csupán. Mindegyik megjelenés saját fennállási időtartammal bír. Ez az időtartam több millió év is lehet, de mind csak megjelenés, és létezésük meghatározott ideig tart.

A tudás tudóját az individuum reményei, félelmei stb. semmilyen módon nem érintik.

1981. április 10.

Maharaj: A Megnyilvánulatlan örökké létezik, de ez a megnyilvánult tudatosság keletkezik, és elmúlik. Jelen pillanatban nincs semmilyen individualitásom – amit csak a tudatosság vehet igénybe, hogy megnyilvánítsa ezt a materiális instrumentumot. A tudatosság valójában nem kívánatos dolog, tökéletlen állapot.

Semmilyen indok, vagy ok-okozati törvény nem támasztja alá az egyetemes tudatosság működését. Nincs rá semmilyen magyarázat, hogy ebben a dualista állapotban adott időpontban miért történik valami. Csak megfigyelni tudjuk a működést, és nem kérhetjük semmilyen okát semmilyen működésnek. Ha választásunk lehetne, hogy magunkra vegyük-e ezt a test-tudatosságot, ki lenne olyan bolond, hogy alávesse magát neki? Csak azért történt meg, spontán módon, mert semmiféle választási lehetőség nem volt. A szenvedésre is azért kell, hogy sor kerüljön, mert a teljes működésnek a része, és nem létezik entitás, aki válogathatna.

Semmilyen individualitás nem maradt; mindazonáltal, amíg ez a test a teljes működés része, akármi következik be a teljes működésben, szenvednie kell. Rengeteg szenvedés van a teljes működésben – ez a test a formák millióinak egyike, és a testnek meg kell tapasztalnia a maga részét a teljes szenvedésből.

Kérdőő: Próbálom megérteni.

M: Az entitásba kapaszkodsz, amely megérteni próbál. Mindezt csupán a kommunikáció kedvéért mondtam. Ki az entitás, aki megérteni próbál, és mit?

Egy csomó tevékenységet azért folytatsz, mert bizonyos fogalmak szórakoztatnak, hogy megfelelj a fogalmaknak, amelyek spontán keletkeztek benned. Mindez a kommunikációs, értelmezési stb. folyamat addig fog folytatódni, amíg ez a tudatos jelenlét fennáll, és mindez csupán az „Én Vagyok” fogalmat elégíti ki, és te, az Abszolút, nem az „Én Vagyok” elsődleges fogalma vagy.

Én elmondom neked ezeket, és alkalmasint tetszik is neked, élvezed is talán – de szinte lehetetlen, hogy asszimiláld, vagy megértsd, amit mondok. Biztos vagyok benne, hogy nem értetted meg tökéletesen, amit mondok. Ezek itt két kiváló személyiség, tudós jogász. Azzal, hogy ide jönnek, és meghallgatják a beszédeimet, hogyan tudják hasznosítani jogi tudományukat?

1981. április 12.

Kérdőő: A tanítvány odaadó a Guru iránt; ez nem kettősség?

Maharaj: A világban mindig létezik kettősség. Megnyilvánulás csak kettősségben valósulhat meg, a test-elmével való azonosulás miatt. Ha a Guru és a tanítvány nem azonosultak a testtel, hol

merül fel a kettősség kérdése? A tanítvány és a Guru tudás csupán, és a tudásnak nincs forma, vagy dizájnja.

K: Elfogadtuk, hogy nem vagyunk a test, hogy soha nem születünk és nem tudunk meghalni, de úgy tűnik, valami hiányzik; micsoda?

M: Mondj egy példát, ki az, aki meghallgatta, és elfogadta. Én elfogadom, hogy azok, akik engem hallgatnak, azok tudás.

Egy állat azért létezik csupán, hogy az éhséget csillapítsa; te mindössze ezért vagy? Muszáj, hogy bekövetkezzen benned valamilyen változás, miután napokig hallgattál engem. Tudnia kell az embernek, hogy ő nem a *forma*, hanem a *tudatosság*, amely érzést ad a formának. Valóban bekövetkezett ez a változás?

K: A Guru elmagyarázza, hogy a Guruhoz való kötődés szintén fogalom; hogyan lehet megszabadulni tőle? A sadhaka szakadatlanul ki akarja fejezni a tiszteletét a Guru iránt.

*M: Ez a beszéd kezdeti fázis – a dualitás – jellemzője. A sadhaka úgy tekinti, hogy a Guru valami tőle különböző, ezért akarja tiszteletét kifejezni. A sadhaka szintén Guru, *jnani*, nincs különbség.*

Én még mindig *puját* ajánlok fel az *én* Gurum számára. Meg kell őrizni az útmutatást; ha nincs benned tisztelet és szeretet a Guru iránt, koncepciómentessé válásod folyamatát ez nem fogja előmozdítani. Csak akkor gyere ide, ha érted, amit mondok. Ha senki sem jön, nem leszek boldogtalan; aminek meg kell történnie, az már megtörtént.

1981. április 15.

Kérdés: A megvalósulás csak a Guru igazságának hallgatása révén válik lehetségessé, vagy más út is létezik?

Maharaj: Nem, csak a Guru Kegyelme és útmutatása révén. A Guru az, aki teljességgel tudja, hogy mi a minőségi és mi a nem-minőségi Brahman, mi az evilági és mi a spirituális dolog. Te mindezen dolgokba, amelyeket itt hallottál, fogalmakként kapaszkodsz. Nem próbálsz azzá válni. A fogalmi tudást szereted.

K: Maharaj azt mondta, hogy a belső Guru sokkal fontosabb a külső Gurunál.

M: A kezdeti fázisban neked külső Gurura van szükséged. Ez a Guru vezet el téged a belső Guruhoz.

K: Mire valók a mantrák?

M: A mantra a törekvés, vagyis a benned lévő szándék jele.

K: Orvos lévén időnként kötődés alakul ki bennem a betegeim iránt, és belebonyolódok a problémáikba. Le tudok válni időnként, és nem érzem bevontnak magam, de betegeim olyanok a problémáikkal, akár a harcosok, és megpróbálnak belerángatni. Úgy érzem magam néha, mint aki menekül.

M: Ez a te fogalmaidnak a tudása, nem a te tudásod. Azt érezni, hogy bele vagy bonyolódva a világba, fogalom, úgy érezni magad, mint aki menekül, fogalom.

K: Ha valaki nagyon őszinte, és az Ön-megvalósítás jobban akarja, mint bármi mást a világon, könnyebb számára, ha önmagától halad, és semmi másra nem gondol, csak arra?

M: Egyáltalán nem. Nem arról van szó, hogy meg kell szerezni valamit kívülről, a tudás, hogy vagy, már megvan, csak meg kell értened.

Ez a fogalmak játéka. Még az a gondolat is még mindig fogalom, hogy meg fogom szerezni a tudást, vagy, hogy megszereztem a tudást. Bármi Van a tudás megszerzését megelőzően, Az az igazság.

K: Ha feltesz valaki Maharajnak egy nagyon nehéz kérdést, honnan érkezik a válasz?

M: A válasz a kérdésből jön; minden kérdéshez válasz kapcsolódik.

1981. május 9.

Kérdező: Amikor fájdalmas betegsége van, a jnani ugyanúgy szenved, mint bárki más?

Maharaj: A *jnani* esetében az elme és az intellektus nem funkcionál. Nem regisztrálják, ami szenved, de a szenvedés még sokkal intenzívebb, mert individuum esetében a test az, amely szenved. A *jnani* esetében a tudatosság szenved, így bármi, ami a tudatosságban tapasztalható, sokkal felnagyítottabbá válik. De nem kell törődnöd ezzel az állapottal, mert ez ritkán fordul elő. A *jnani* állapota a test-elmével való teljes társulás mentesség.

Az entitás számára a testtel való bizonyos fokú társulás mentesség kellemes állapot – amely állapotot az emberek már nagyon várnak, és elfogadnak. A *jnani* esetében a társulás mentesség teljes, ezért szó sincs róla, hogy az ilyen állapotnak bármiféle hatása lenne, legyen az kellemes vagy másmilyen. Ennek eredményeképpen nincsenek kívánságok és vágyak. Én ezen a módon tapasztalok – nincs tudomásom másokról.

K: Maharaj tud nekem tudást adni?

M: Értsd meg; egy *jnani* nem képes tudást adni senkinek. Mindössze annyit tehet, hogy rámutat arra, ami valódi természeted. Nem tudom, hogy az itt kínált feltételek mellett miért vonzódnak az emberek e helyhez. Semmi sincs, amit adni tudnék annak, aki idejön. Az e helyhez való vonzódás spontán, és intellektuálisan érthetetlen.

Amennyiben az individuum számára világosan érthető, amit elmondtam, a tényleges eredmény az lesz, hogy még napi munkája során sem lesz semmilyen konkrét szándéka. A dolgok továbbra is egyfajta golyóscsapógy módjára fognak folytatódni – mindenféle előre megfontolt szándék, vagy szándékolt cselekvés nélkül. Az én saját esetemben a nap során a test a szokásos funkcióit végzi; a dolgok a szokásos mederben folynak, minden ellenállás nélkül. A nap folyamán semmiféle érdeklődés nincs a történések megértése iránt.

Nyolc óráig az értelem nem működött; most tudatában vagyok egy kis észlelésnek az intellektusomban.

A *jnani* életében egyetlen *jnani* sem fogja lerántani a leplet e titokról. Nem csak vágyai és elvárásai nem lesznek, de a „lét” sem fogja vonzani. A tudatosság lét iránti vonzalma nincs jelen. Minden reményhez, elváráshoz stb. egy képre, egy identitásra van szükség.

1981. május 10.

Maharaj: Amit a legjobban szeretsz – az az „Én Vagyok” maga, a tudatos jelenlét – de az nem fog örökké tartani.

Amikor ez a láng kialszik, milyen haszon vagy veszteség tulajdonítható a lángnak? Mit képvisel a láng?

Kérdő: A tudást, a tudatosságot.

M: Mi fog történni a tudatossággal? Csak ennek a felismerése, megértése érdekében csináljuk ezt az egész spiritualitást. Amikor a láng kialszik, nem kell tennie semmit maga miatt. Ehhez hasonlóan értsd meg, hogy amikor a test lehullik, és a tudatosság kialszik, nem kell tenned semmit. Ezt megérve, tégy a világban, amit akarsz.

Jelen pillanatban meg vagy kötve a test rabszolgasága által, és ez konceptuális. Mindenféle előnynek vagy hátrálynak még a puszta gondolata is szertefoszlik, amikor e tudást realizálsz.

E princípium miatt vagy bevonódva mindenféle tevékenységbe. Amikor a princípium semmivé foszlik, mit fogsz csinálni?

Ne próbálj válogatni, és azt mondani: „ezt csinálnom kell, azt meg nem szabad csinálnom.” Ne kényszeríts magadra ilyen feltételeket.

Ha egy hangya mászik a testeden és megcsíp; e harapás vagy csípés miatt tudod, hogy a hangya létezik. Éppen így oka az „Én Vagyok” tudatos jelenlétének az anyagi test.

Miután ezt megértetted, hol a személy, aki ragaszkodnia kell a világi élethez, vagy fel kell azt adnia? A kérdés fel sem merül.

Ha teletöltöttél e tudással, a világi nehézségek ellenére semmilyen nehézség nem fog megérinteni.

Ez a titokzatosan nyers beszéd sehol máshol nem lesz elérhető. Más helyeken kapni fogsz bizonyos fogalmakat, amelyek a tudatosságból származnak, és e fogalmakból további fogalmak nőnek ki, téged meg jól becsaptak. A tudatosság birodalmába tartozó mindenféle fogalom valótlan. Meghallja a világ az ilyen beszédeket?

Mi vagy te? A születési princípium vagy, a test vagy, amely a szülők testnedvéből született?

Aki ezt a tudást megkapja, mentesül a világi vagy családi problémáktól.

1981. június 6.

Maharaj: Az anyag, amely a testet alkotja egyre fáradtabb és gyengébb, és vele együtt ez a tudás is egyre gyengül. A jelenlét érzése még velem van, mert az anyagnak, amelyből a test felépül, még van egy kevés ereje. Amikor ez a kevés erő elszáll, a tudatosság is semmivé válik, és akkor nem lesz jelenlétérzés – de én nagyon is leszek, a jelenlét érzése nélkül.

Mindegyikőtök igyekszik megvédeni magát. Mi az, hogy védeni próbálsz magad? Akármilyen sikerrel is jár önmagad megvédeése, mennyi ideig fog tartani? Menj a gyökérhez, és fedezd fel, mi az, ami próbálja magát megvédeni és megőrizni, és mennyi ideig marad fenn.

Igaz természeted megértésének egyetlen spirituális módszere az, hogy megtalálsz ennek az „Én Vagyok” fogalomnak a forrását. Mielőtt a jelenlét érzésébe érkeztem volna, abban az állapotban voltam, amelyben az idő fogalma soha sem létezett. Tehát, mi az, ami megszületik? Az idő fogalma, és ez az esemény, amely a születés, élet és halál együttese, semmi más, csak idő, időtartam.

Amint ezt megérted, minden világossá válik; amíg nem érted, addig semmi sem világos. Nemde egyszerű és könnyű?

Kérdőő: Egyszerű szavak, de a szavak jelentését megérteni nehéz.

M: Minek a hiányában nem vagy képes megérteni még a szavakat sem? Menj a forrás gyökeréhez.

A ma reggel elmondottak megértése ügyében az értelem teljességgel tehetetlen. Ezt intuitív módon kell megérteni.

1981. június 8.

Maharaj: Az emberek nem teljesen értik, amit elmondok. Részben értik, és kialakítják a saját elgondolásaikat, de a valódi Ön-ismeret nincs jelen.

Tegyük fel, hogy itt egy mag, egy hatalmas fának a termő magja. Ha e magot kettévágod, látnod kell benne a fát.

A kapott fa a mag, amely az úgynevezett születés magja, amikor feltörtem, az Ön-ismeretet kaptam. Az Ön-ismereten kívül milyen más tőkével rendelkezem?

Sok úgynevezett *jnanival* találkoztam, de az igazit, aki meglátta a fát a magban, eddig még nem láttam.

Mi történik az értelemmel az előrehaladott szakaszban? Az intellektus öreg kori eltűnéséig tanú van jelen. Hogyan írható le a tanú?

Kérdőő: Folyton gondolatok és érzelmek merülnek fel, amelyek gyötörnek engem. Mit tegyek?

M: Te minden gondolatot megelőzően vagy. Minden gondolat stb., amely felmerül, csupán mozgások a tudatosságban.

Amint a tudatosság létrejön, minden létrejön – a világ és annak összes ügylete. Légy csupán tanúja mindennek. Megtörténik, nem létezik individuum, hogy tanúja legyen. A tanúság az univerzális tudatosság teljes funkcionalitására nézve zajlik.

Az individuum totális tagadása miatt ez millió ember közül csak egyet fog vonzani.

K: Sokan vannak, akik teljességgel elégedetlenek, állandóan keresnek valamit, és sohasem nyugszanak. Miért van ez?

M: Soha nem leszel elégedett, amíg fel nem fedezed, hogy te vagy az, amit keresel. Ha individuumként akarsz tudást szerezni, akkor itt nem fogod megkapni. Ha ez a tudás kielégít, akkor jöhetsz, és csendben üldögélhetsz. Ha nem tudod elfogadni önmagad tagadását, akkor távozhatsz. Meg fogom érteni, nem lesz rám hatással.

Ami még egyáltalán soha nem történt meg, az a meddő asszony gyermeke – miért érzel félelmet iránta? Elképzelt dolog, nem valóságos. Ha érzékcsalódásból kifolyólag akar valaki valamit, az nem a valóság keresése a teljességgel valótlanságban?

K: Ha valóságos lenne, akkor tudnánk tenni vele valamit.

M: Így van. Látsz valamit, ami igaz, de amit látsz, káprázat, álmhoz hasonló. Az álomban látottak nagyon valóságosnak tűnnek, de tudjuk, hogy nem valóságosak.

Mindezen dolgok megértése ellenére, mégis nehéz e férfi vagy női identitás formájának a feladása.

A forma nélkül a tudás nem átadható. Ezért az Abszolútnak manifesztálnia kell Önmagát, az anyagnak létre kell jönnie. A megnyilvánulatlan és megnyilvánult Abszolút nem kettő – kifejeződései csupán Annak, akár az árnyék vagy a szubsztancia.

A lét szeretete nem egy individuális létezőnek, hanem a teljes univerzális tudatosságnak a természete.

1981. június 11. délelőtt

Maharaj: Amikor a test-elme identitás határozottan elutasításra került már és a tudatossággal való azonosság a tudat szilárdan beállott, csak akkor lesz értelme annak, amit mondasz.

Te a határtalan vagy, amely nem képes érzékelésre. Önmagad testre való korlátozásával elzártad önmagadat a határtalan potencialitástól, ami valójában vagy.

Meditációban a tudatosság önmagán meditál, és önmagán belül marad.

Ha elfogadod az általam elmondottakat, akkor nem fogadod el a világ spontán történéseit, és nem törődsz sem az okkal, sem a következménnyel. Akkor valódi természetedet fogadod el. Akármilyen tevékenység zajlik a testen keresztül, arra attól függetlenül kerül sor, ami valójában vagy.

Tartsd emlékezetedben, hogy amikor az életerő (ami a légzés és a tudatosság) elhagyni készül a testet, nem fog engedélyt kérni senkitől. Spontán jött és spontán fog távozni; mindez abban történik, amit halálnak neveznek. Nincs egyén, aki megszületett, vagy aki meg fog halni.

Kérdés: Én úgy én látom, az élet célja csupán az, hogy megértsük azt, ami megnyilvánult, és ami univerzális tudatossággal működik. A megértésen kívül semmi mást nem kell tenni. Jól látom?

M: Igen. Minden spontán, automatikus, természetes, csak az én és az enyém fogalma az, ami a rabságot jelenti.

Amikor ilyen egyszerű emberek vannak itt, mint te, békében vagyok, nem vagyok zaklatott, de amikor olyanok jönnek ide, akik *jnanin*ak tekintik magukat, akik büszkék a tudásukra, és hivatkozni akarnak a tudásukkal, akkor fel vagyok háborodva.

K: Ez egy nagyon magasrendű, nagyon magas szintű tudás; mit kell egy hétköznapi embernek tennie, amíg el nem sajátítja?

M: Amíg fogékony vagy, mély vágyat érzel, hogy megértsd, nem kell semmit sem tenni. A tudás maga fogja eredményezni, amit eredményeznie kell. Nem mentális vagy intellektuális képesség szükségeltetik, hanem intuitív megkülönböztető képesség.

Szóval, most, hogy már nem a test vagy, miután ezt elfogadtad, folytatódhat a testtel való azonosulásod?

K: Van jelentősége a testnek és az elmének?

M: Mindennek megvan a maga jelentősége.

K: Nem kell gondját viselnünk a testnek?

M: Az ember annak viseli gondját, amivel azonosul, de neked már semmi közöd a test-elméhez, miért törődnél azzal, hogy gondját viseld?

Ha te a tér vagy, akkor a test nincs többé, a tér viszont bármit magába foglalhat, és a tér te vagy. Most már bármilyen ismertet megnyilvánítasz – az a tér. Ez a tér *chidakash*ként ismert. Amikor te a *chidakash* vagy, akkor a fizikai térnél sokkal finomabb, sokkal tágulékonyabb vagy. A *jnani* meghaladja e finomságok, egek, terek különböző fázisait. *Chidakash*ban a *jnani* még mindig korlátos, még mindig az „Én Vagyok” gondolattal kondicionált, ezért a következő lépés a *Paramakash*. A *Paramakash* a legmagasabb, amelyben további *akashok* vannak – szám szerint hét. A *chidakash* magában foglalja az „Én Vagyok” tudomást. A *Paramakash*ban nincs van, és nincs nincs, Az mindent meghalad.

1981. június 11. délután

Kérdőő: Mi a szeretet? Szükségletet elégít ki, vagy pedig öröm?

Maharaj: Igen. Amikor látsz valamit, és az tetszik neked, ez a tetszés az adott objektum iránti szeretet. Amikor harag és csalódottság keletkezik, az is a szeretet része. Ez egész jó, és nagyon rossz is, ugyanakkor. A szenvedés minden tapasztalata a szeretet eredménye. Fedezd fel, mi szükséges ehhez az egész szeretet gyűlölet játékhoz. A létezőség, a létezés iránti szeretet az oka minden fájdalomnak és nyomorúságnak. Muszáj, hogy szembesülj vele, mivelhogy szeretsz létezni. A lét iránti szeretet minden más szeretetet megelőz. Mind a szeretet és szenvedés, mind az öröm és fájdalom minőségeit megízleli. Vegyük ennek a (szivargyújtó) lángnak az esetét, fényt és meleget ad, és égetni is tud.

K: Eltávolodhatok tőle?

M: Mi vagy te, ami el akar távolodni tőle? Ha rajtam kívül álló vagy, akkor el tudlak távolítani magamtól, de semmi sem rajtam kívül álló.

Mi az a „te”, ami kicsírázott, ami gyökeret vert? Egyedül ez az oka örömeink és fájdalomnak.

Amikor megérted ezt, akkor vége – befejeződött. Tapsolni, kiabálni és sikítani fogsz; vége a műsornak. A tudás, amit átadok, az összes úgynevezett tudást el fogja oszlatni, amivel bírsz.

A *jnani* olyan finom, akár a tér. Milyen a tér? Feltételezésed szerint az ég létezik – milyen az ég? Ez a tudás finomabb, mint a tér. A tér apja az „Én Vagyok” tudomás.

K: Hogyan ismeri meg Ön a tudatosságot?

M: Úgy, ahogy te tudni kezdtél magadról – pontosan ugyanúgy. Amikor megtudod, hogy vagy, az ugyanolyan, mintha szert tennél önmagadra – mindazonáltal, te mindvégig voltál, vagy nem?

Mi a haszna a logikus következtetésnek? Itt és most azt kell mondanod – ő itt van – a valóságban.

K: Miért kelt bennem Maharaj ilyen érdeklődést akkor?

M: Ki kelt érdeklődést kiben? Ki rendelkezik annak a cselekvőségével? Mindez spontán történik.

1981. június 13.

Maharaj: Általános spirituális értelemben a tudás a hallottak megismétlését jelenti –az intelligencia megjelenítését. Azt hiszik, ez a spirituális, de senki nem próbálja felfedezni, hogy ő mi, nem vizsgálja önmagát. Amikor egy fiú és egy lány házasságra lépnek, rendkívüli érdeklődést mutatnak egymás iránt, ehhez hasonlóan, amikor a spiritualitással lép házasságra valaki, akkor mindig a spiritualitással kapcsolatos gondolatok vagy megfontolások szállják meg.

Te vagy a belül áramló vér, te vagy a bőr, a csontok? Nem te vagy. Ha ilyenformán vizsgálod, és megérted, hogy te nem a test vagy, akkor mindent ki fogsz küszöbölni – minden olyat, ami nem te vagy. Mi leszel végül? Juss el eddig a pontig.

Annyira függesz a szívvel tanult dolgoktól, a rituáléktól, a *bhajanok*tól stb., hogy hacsak nem recitálsz ezeket nap, mint nap, semmiképpen nem lesz kielégült boldogság érzésed.

Ezek a rituális gyakorlatok a tudatlan számára is adottak, hogy elfoglalják a test-elmét, de a test-elme birtoklása révén tudod, hogy vagy, annak nincs neve vagy formája.

Ezek nem öröm vagy fájdalom kérdése, nem is halálfélelemé, az értő számára. Ha azonosulsz a testtel, akkor a testtel kapcsolatos függésekbe keveredsz.

Szűkre fogottan és röviden, de nagyon hatékonyan beszélek. Sok könyvet született a spiritualitásról, amelyek nem, hogy pusztítanak a fogalmadat, de szaporítják azokat. Egyetlen könyv sem mondja meg neked, hogy mi vagy te.

Kérdező: Mit jelent a chinmayananda és a sat-chit-ananda?

M: Amikor az emberek *bhajanok*at énekelnek, időnként táncolnak, elveszítik önmagukat, ezt az állapotot nevezik *chinmayanandának*. A *chinmayanandába* kerüléshez először a tudatosság érintésére van szükség. *Ananda* jelentése boldogság, és az elme minősége – az elme magasabb birodalma – de a tudatosságban jelenik meg. Az előfeltétel a tudatosság csókja, amely az örvendezés legmagasabb állapotához, azaz a *chinmayanandához* és a *sat-chit-anandához* szükséges.

Arra a szilárd következtetésre jutottam, hogy semmi vagyok, nincs dizájn, nincs színem, nincs önképem.

Kora reggel, amikor a felébredés állapota bekövetkezik, megjelenik a létezőség csókja, az egész univerzumban rezegve, és bennem rezegve. Ugyanez a délutáni pihenő alkalmával is megfigyelhető. De ha fizikai szinten óhajtás megítélni engem, annyi erő sem maradt a testben, hogy ezt a kancsó vizet képes legyek felemelni, mégis, az egész vibráló univerzum érintése – az én „Én Vagyóság”-om érintése.

A Brahman tudója vagyok, a Brahman *jnani* vagyok, ennek ellenére a létezőségnek ez az érintése szenvedés csupán.

1981. június 15.

Maharaj: Amint felvirradt benned a tudás, *jnani* vagy, nem emberi személy többé. Te vagy a megnyilvánult Brahman, Chetana, a dinamikusan megnyilvánult Brahman.

A gondolataid korábban a testhez és a test hozzátartozóihoz kapcsolódtak, de a test-elmétől való elválasztódással, és a dinamikus tudatosság állapotában való megállapodással, milyenné válhat gondolataid minősége? Gondolataid sokkal finomabbak lesznek, ha lesznek egyáltalán gondolatok. Mindazonáltal, ez a dinamikus tudatosság a táplálék test minősége. Mindaddig, amíg a test jelen van, a tudatosság is jelen van.

Bármit beszélsz és fogadsz be reggel, tovább fogod ismételtetni, amíg álomba nem zuhansz; senki nem kutat ezen a szinten – mindez a funkcionálás – hogyan történik? Mi a minősége ennek a funkcionálásnak, és hogyan történik? Mi vagy te? Merülj bele ennek a kutatásába.

Csak néhányan képesek ezt megérteni. Ezért is küldöm el az embereket – mert semmi haszna, ha a szavakat pusztán csak hallgatják – de szilárd hit esetén, amit mondok, fel fog bennük virradni. Az intellektus elégtelenségeit ezzel a nagyon erős hittel kell kiegyenlíteni.

Jelen van létezőség, jelen van a tudatosság, és emiatt van jelen a világ. Amikor csak a tudatosság érvényesül, akkor az emberek beszédét nem értem; csak a tudatos jelenlét érezhető, és annak a részletei, ami történik, nem. A tudatos jelenlét miatt tekintesz jelenlévőnek engem; ha a tudatosság nem lenne jelen, azt mondanád, hogy nem vagyok jelen.

1981. június 17.

[A kérdező mindenfélét idéz a szentírásokból.]

Maharaj: Az ébrenléti állapot kezdetének pillanatában elkezdődik a szenvedés imádása. Mikor született először?

Kérdező: Semmit sem tudok erről.

M: Akkor hogy fogadhatod ezt el a Végsőről? Ez nem a te közvetlen tapasztalatod, hanem könyvekből kölcsönzött tudás. Hogy fogadhatod el azt, amit nem a te közvetlen tapasztalatod?

Rablás történt Delhiben, a rendőrség itt vesz téged őrizetbe, és megvádolnak. Voltál valaha is Delhiben?

K: Nem.

M: Akkor miért fogadod el ezt a születést? Mik a shastrák vagy szentírások? Ezek csupán engedélyek és tilalmak arról, hogyan kell viselkedni a világban. Ne hozd ezt ide. Akár elfogadod ezt a születést, akár nem, ez az eredeti kérdés. Miért hozod be ezeket a beszédeket? Szentírásokat olvasni teljesen lévő dolog a tudatlan számára. A következő lépésként add fel ezt, és próbáld megérteni, hogy mi vagy te.

Szabadulj meg mindentől, amit olvastál, és most próbáld megérteni. Alkalmazd a megkülönböztető képességedet. Ha ez nem használ, akkor csak vakon fogadd el, amit a szentírások mondanak. Fogadd el, egy bizonyos pontig – azután elég erőssé és éretté kell válnod megkülönböztető képességed használatára. Az emberek azért mozognak, hogy megleljék a tudást, de a szavak csapdájába, és az úgynevezett Bölcsök által kifejlesztett fogalmak dédelgetésébe ragadnak. Az egyik Bölcs arra kér, hogy viselkedj így; elmész egy másik Bölcshez, és ő más

viselkedésre biztat. Így ragadsz bele a mások fogalmaiba. Találsz a szentírásokban egy történet egy Rishiről, aki hét óceánból ivott egy maréknyit – kész vagy ezt elhinni? Alkalmazd a megkülönböztető képességedet. Az *acharanáról*, a viselkedés kódjáról beszélsz; a *charana* jelentése: az, akinek viselkednie kell. *Charana* csak „Én Szeretem” állapotot, „Én Vagyok” állapotot jelent, a szavak nélküli tudatosság állapotát, a létezés érzését. Ebből az előfeltételből kezdődik a mozgás a tudatosságban.

Loki és aloki: *lokít* általában világinak tekintjük; *lok* különböző személyiségeket jelent. Bármit is határoz meg a személyiség, az *loki*, vagy bármi, amit az emberek követnek. *Aloki* meghaladja a világot. *Aloki* nem ismert számodra. Ezek a rajongók szeretnek, de nem értenek meg engem az *aloki* szférában.

A spirituális beszéd *lokis* beszéd, általános beszéd, egy képet próbál adni a többieknek. Itt nincs kép és dizájn – most akkor, hogy tudsz egygé válni vele? Kell, hogy képed, vagy dizájnod legyen. Bármilyen tudásról beszélünk, szavakkal kell azt közölnünk, de az nem a Végső.

Tudást akarsz szerezni, tudást akarsz gyűjteni. Ilyen tudás bőséges számban érhető el a világban, de kevesen értik, hogy az ilyen tudás egy halom tudatlanság.

Azokat a fogalmakat fogod tanulmányozni, amelyek belőled fakadnak; azok a fogalmak, amelyek nem tetszenek, nem fognak elfordulni számodra. Ha a spirituális élet érdekel, azzal kapcsolatos gondolataid és elképzeléseid lesznek.

Elmondtam, amit el kellett mondanom. Szó sem lehet róla, hogy többet beszéljek. Ide jöttél, ezért udvariasan bánok veled, de teljesen meg vagyok győződve róla, hogy neked és nekem nincs dizájnunk. Attól tartok, hogy amit elmondok, nem fogja elérni a valódi központodat; ezért hát végezz *bhajanokat*. Jobban mondva, egyáltalán ne látogass meg.

Bhishwa a nyilakból készült ágyon feküdt utolsó napjaiban; én szintén a szenvedés nyilainak ágyán fekszem.

1981. június 26.

Maharaj: Az itt ülők számára a kapott előny nem különbözik attól, amiben a sűrű levelű fák árnyékában ülve részesülnek. A fák alatt ülve béke-, és jólétérzésed van. Legyél békében.

Tanításaim ebből a tudatosságból áradnak ki. Olyan, mint egy enyhet adó, árnyas, hatalmas fa; idejössz és leülsz, és ellazultnak érzed magad, de nem tudod megmondani, milyen ez. Ezt az állapotot nem tudod szavakkal kifejezni. Ellazult állapotban vagy, de a mélyebb jelentése az Én élvezete, az Énben való tartózkodás és megnyugvás – ezért érzed magad nyugodtnak és boldognak.

Bármilyen mondatokat hallasz ebben az állapotban, nem fognak feledésbe merülni.

Swartha – *swa* Ént jelent, és *artha* – jelentést. A *Swarthának* nagy jelentősége van. *Swartha* jelentése önzés, és *swa* jelentése az Én jelentése. A szavak olyan jelentéssel bírnak a gyakorlati világban, amely önzővé tesz téged, de a szavak, amelyek itt áradnak, meg fogják adni neked a saját Éned jelentését.

[Egy anya és fia jöttek be, és virágfüzérrel díszítették Maharajt, és prasadot osztottak a jelenlévőknek.]

M: Az egyszerű, ártatlan emberek elmélyült állapota ilyen módon mutatkozik meg. Az anya a fia vizsgái sikeréért imádkozott. Hite meghozta gyümölcsét.

Ha szereted ezt az ellazult állapotot, és ha egygé válsz vele, akkor is meg fogod haladni azt. Még az Istenek születését megelőző állapotot is meg fogod haladni.

E megértéssel csinálj, amit akarsz. Végezd el világi tevékenységeidet. Ha érted a *swa* – az Én – jelentését, az önzés számára nem marad hely.

Értsd meg ezt alaposan, időzz benne, majd a megfelelő időben meg fogod azt valósítani. Csak akkor fog megtörténni, amikor eljön az ideje.

Mi a te értéked? Te a tudatosság vagy, amely révén a világ kifejezésre kerül. Időzz ebben az értékességben. Ne redukáld magad az elmére és a testre. Ismétlem, szilárd meggyőződéssel kell vallanod, hogy születés és halál nem hatnak rád. Olyan vagy, mint a tér, nem is csak, mint a tér, te a teret megelőző vagy.

A Végsőt *te* soha nem veszítheted el. Bármit is veszítesz, csak a szavakat veszítheted. Eleget mondtam neked, és akármit hallottál, őrizd meg, tőprengj felette, tűnődj felette, és válj vele egygé.

1981. július 1.

Kérdező: A mély alvás nem-tudás. Az Abszolút mind tudáson, mind nem-tudáson túl van. Nem értem.

Maharaj: Kezdjük onnan, hogy megszületik a gyermek: a csecsemő nem tud önmagáról, csak éhségre, szomjúságra stb. történik reagálás. Ezek az élet jelenlétét kísérő fizikai dolgok, de ezen az állapoton belül tudatosság még nem nincs kifejlődve, illetve még nem teljesen érett. Egy-két év múlva jut el odáig, hogy tud önmagáról, az anyáról, stb. Amikor a gyermek tud önmagáról, az a tudatosság kezdete.

Ezt megelőzően tudatlanság van, jöllehet nem-tudás, de tudatlanság az. Aztán megérik az „Én Vagyok” tudomás: nem tudja, *kicsoda*, csak azt, hogy *valami*. Később a gyermek fogalmakat és ideákat kezd gyűjteni, amelyeket más emberek táplálnak belé, és bizonyos fogalmakat illetve képeket fejleszt ki önmagáról, és másokról. Kifejlődött az elme. Aztán jön a mély alvás és az ébrenlét állapota, napi periodicitással. Az ébrenléti állapotban bármilyen állapotban is legyen az elméd, tudsz a világról, a fogalmaiddal egyetemben, majd álomba zuhansz. Na, már most, technikailag nevezheted a mély alvást nem-tudatosságnak. De ez nem az a nem-tudatosság, amelyen túl az Abszolút állomásozik.

Nézzük ismét a gyermeket. Tudatlanság, tudás, fogalmak felhalmozódása, találkozás a Guruval. A Guru azt mondja neked: „Szabadulj meg a fogalmaktól, legyél csupán önmagad.” Tehát, amikor vagy, akkor csak *te vagy*. Ez az első lépés: a tudatosságban időzni, ami *te vagy*, szavak nélkül – ez a tudás. Amikor a gyermek elkezdett tudni önmagáról, az is tudás volt – de ez egy általános tudás, mindenki mindennapos tudása. Ez válik most spirituálissá. A kereső, miután megértette, amit a Guru mondott, megszabadul a fogalmaktól, és most, első lépésként, a kereső az „Én Vagyok” állapotban időzik, csak van.

Először is ott van az „Én Vagyok” tudatosság, szavak nélkül; ezen tudatosság által van a világ. Most, amikor a kereső meditációba merül, a tudatosság nem-tudatossággá válik. Ez a legmagasabb a hierarchiában, amikor a test aspektus jelen van, mert ez a tudás és nem-tudás a test aspektusai, és a test tudatosságot jelent, és a tudatosság birodalmában tudás és nem-tudás létezik.

Az Abszolút meghalad mind tudást, mind nem-tudást. Így a nem-tudás a legmagasabb a spiritualitás hierarchiájában, és a cél a tudás és nem-tudás meghaladása.

K: Azt hittem, a nem-tudás az Abszolútot jelenti.

M: Tudás és nem-tudás a testi tudatosság kifejeződései. Amikor ez a táplálék instrumentum, egyetemben a tudatossággal, teljesen meghaladásra kerül – az az Abszolút.

Ott a fény, ott a sötétség, de mi a háttér? A tér. A tér, amely se nem fény, se nem sötétség, csak tér. Meg kell haladnod a fényt és a sötétséget ahhoz, hogy a térben legyél. Hasonlóképpen kell meghaladni a tudást és a nem-tudást – a test aspektusait. Ha elérted azt az állapotot, akkor a tudás és a nem-tudás figyelője vagy. Ezt nevezik úgy, hogy természetes *samadhi*, vagy *sahaja samadhi*.

Természetesen abban az állapotban vagy, de a testnek és a tudatosságnak ez a pszichoszomatikus instrumentuma mindig rendelkezésre áll. Abban a pillanatban, ahogy jön valaki, az instrumentum működésbe lép – egyébként visszatérsz az Abszolútba. Ez valahogy így írható le: egy hatalmas termet képzelj el, aminek van egy ajtaja, és az ajtón van egy kukucskáló lyuk. Ez a kukucskáló lyuk a tudatosság, de te vagy mögötte.

Tegyük fel, hogy azok az úrhajók felemelkednek a földről: amikor az űrben vagy úgy érzed, hogy elszakadtál a Földtől, de ez nem így van – még mindig a földi légkör hatása alatt vagy. Tovább kell haladnod az űrben, oda, ahol nincs légkör. De hol van az a gondolatod, hogy odamenj? Ez nem olyan, mint az – te valóban az Abszolút vagy, és ezek itt mind az általad kapott burkolatok.

Tudod, hogy vagy, de elfelejtetted, hogy vagy, és a feledékenység nem-tudás, amely a legmagasabb állapot. Sosem tudod ezt szavakkal leírni; ez az állapot soha nem foglalható szavakba.

Megértésre van szükség, és arra, hogy ne zavarodj össze. Tegyük fel, hogy a tudatosság állapotában élsz: ne gondold, hogy már *jnani* vagy, pusztán azért, mert tudatosságod sok erővel bír ezen állapotban. Azt gondolhatnád, hogy *jnani* vagy, de ez nem így van – ez egyszerűen az első lépés csupán. Sok a vonzóerő ebben a szakaszban. Amikor csupán létezel, szavak nélkül, akkor vagy erős. Add fel az erőket, ne urald azokat.

* * *